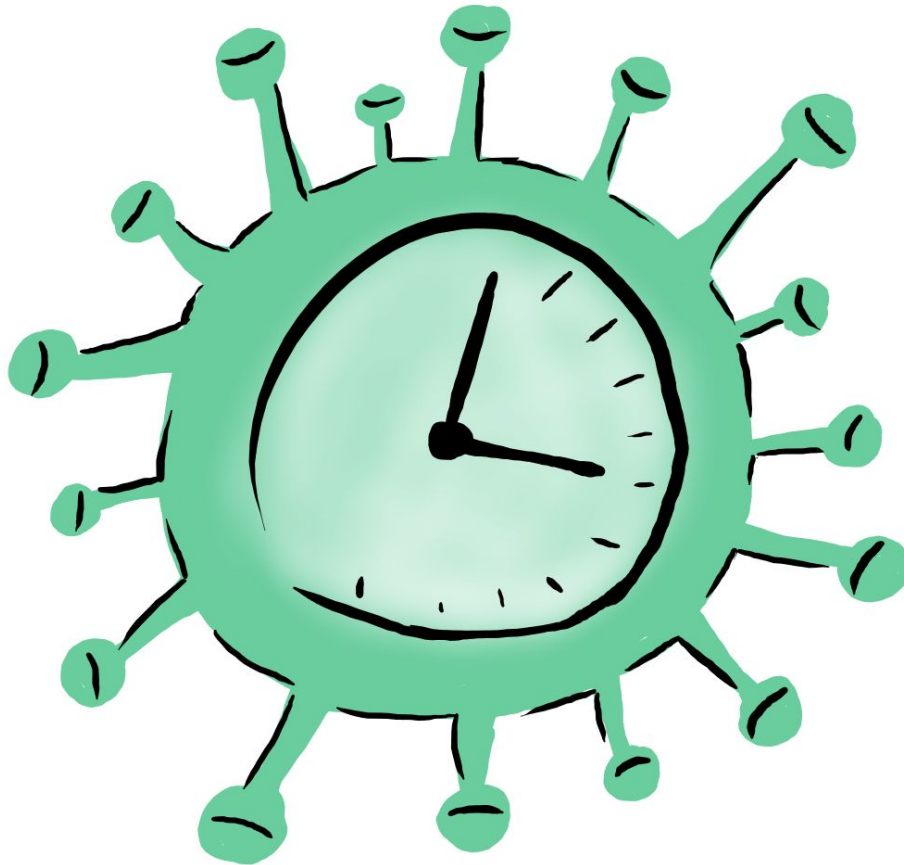

Krise i tid

Tidsmiljøer under COVID-19 karantænen.

Speciale ved Læring og Forandringsprocesser

af Devin Christensen Hedegaard

Vejleder Marie Louise Martinussen

Aalborg Universitet, campus København

Afleveret juni 2020

Anslag 114.016 tegn, svarende til 47,5 normalsider

Abstract

This project explored how chosen Danes experienced their everyday life during the COVID-19 crisis, and analyzed what we can learn about time and sustainable time-environments through examining how the interviewees experienced and navigated the quarantine. It is a qualitative case study, based upon four virtual interviews, conducted through MS Teams during an eight day period. The empirical material was obtained during one of the most intense and tight parts of the quarantine in Denmark. During the interviews the participants were briefly included in the analytical process, by collaborating with the researcher on placing their experiences on a graph.

The project based its theoretical framework upon theories about time, rhythm and time environments from Danish work life scientists. The aforementioned graph is an attempt to contribute to a furthering of these scientists' concept of sustainable rhythms. This was combined with the Sense of Coherence concept from the Israeli-American medical sociologist Aaron Antonovsky.

The chosen theories state that time is organized into institutional Time Orders, which dictate a logic of how things are done timewise, from which the author argues that this crisis provides an opportunity to study the participants' navigation of time when this institutional logic is compromised.

This study attempts to move beyond only seeing time as linear, measured time, and does so by including the personal experience of time, as time is seen connected to context, space and structures.

It is argued that the participants experience a unique kind of crisis time, which is named Corona-time. Furthermore it is argued that the participants with a stronger Sense of Coherence find better ways to navigate this Corona Time, through deriving meaning from other roles and areas of their lives, such as care-takers for their families. Due to time being seen as lived experience connected to space and action, it is argued that the crisis affects the participants' experience of time itself, leading in some instances to a state of timelessness. In this state of timelessness not only does work and free time collide and melt together, but the participants

lose grasp and feeling of time generally as time loses connection to contexts and the participants are unable to inhabit the usual spaces connected to certain senses of time. Finally the project ends in a discussion of some of the ramifications of combining time and medical sociology, which entails very different epistemological approaches. It is questioned how to grasp time as a theoretical term, as time and rhythm can be seen as indicative of what philosophy of science lies behind a study. This project has attempted to both explore time as an experience and subjective term, but through the use of Sense of Coherence there has been an attempt at making it more quantifiable. This study argues that there is a importance in trying both, and that this combination, while clashing in some ways, did yield a unique insight in how time can be seen, experienced and understood during a unique historical moment.

Indholdsfortegnelse

Abstract	1
Oversigt over illustrationer	5
Introduktion	6
Problemformulering	8
Litteraturoverblik: Forståelse af tid, arbejde og hverdag	10
Udvalgte litteratur nedslag	13
Muhammed Jamal, 1989	13
Thomas Edward Ashfold, 2016	15
Paul Simpson, 2012	16
Mary Mead Lofy, 2000	17
Lefebvre & rytmeanalyse	19
Hvad var Lefebvres mål?	19
Hvor er der brud/forskelle på Holt og Hvidt?	20
Hvad tager jeg med mig fra Lefebvre?	21
Holt & Hvidt om rytmer	23
Grænseløst arbejde & acceleration	24
Tid	25
Repetition, diskontinuitet og Bæredygtige rytmer	25
Videreudvikling af rytmeforståelsen	26
Hvad er bæredygtige rytmer?	27
Antonovsky & salutogenese	31
Oplevelse af Sammenhæng	32
Metodologiske overvejelser & Virtuelle interviews	35
Transkription	37
Videnskabsteoretiske overvejelser og deltagelse i forskningen	38
Online etik - beskyttelse af data for ens interviewdeltagere	39
Udvælgelsesprocessen	40
Analysestrategi	42
Profiler	44
Interview 1: Sif	44
Interview 2: Tristan	44
Interview 3: Niels	45
Interview 4: Emma	45

Analyse	46
Deskriptiv analysedel: Hvordan forstår vi ændringerne i hverdagen?	46
Både acceleration & deceleration	47
Asynkronisering	49
Fragmentering	50
Diskuterende analysedel: Hvad kan vi lære om tidsmiljøer & bæredygtige rytmer?	52
En ny slags tidslighed	52
Mere end bare grænseløshed: Tidsløshed	53
Teori, kritik & videreudvikling: Bæredygtige tidsmiljøer?	57
OAS som en evne til at navigere tidsmiljøer?	58
Opsamling	60
Konklusion	62
Litteraturliste	65
Online ressourcer	68
Pressemeddelelser fra Statsministeriet	69
Bilag A.1: Søgeprocess - på Engelsk	71
Bilag A.2: Søgeprocess - på Dansk	74
Bilag B: Transkribering af Interview 1 - Sif	76
Bilag C: Transkribering af Interview 2 - Tristan	92
Bilag D: Transkribering af Interview 3 - Niels	109
Bilag E: Transkribering af Interview 4 - Emma	125

Oversigt over illustrationer

1. Forsideillustration.
2. side 9: Projektet struktur illustreret.
3. side 10: Illustration af the faglige krydsfelt.
4. side 26: Model over bæredygtige rytmer fra Holt & Hvidt (2016).
5. side 27: Forslag til graf over bæredygtige rytmer, først set hos Hedegaard (2019).
6. side 39: Billede af kodning fra Nvivo.
7. side 41-42: Grafer fra interviews.
8. Side 67: Illustration af søgeprocessen, hentet fra AAU bibliotek.

Med undtagelse af søgemodellen i bilag A.1 er alle illustrationer og figurer tegnet af Devin C. Hedegaard.

Introduktion

Sent i 2019 så verden en ny type af lungebetændelse. En ny type coronavirus ved navnet COVID-19 brød først ud i Wuhan i Kina, men spredte sig med en alarmerende hast til en international pandemi (Waleed et. al. 2020). Et af COVID-19s kendetegn er dens smitterate og patogenicitet, som er stærkere end andre grene af denne type virus såsom SARS-CoV og MERS-CoV (Waleed et. al. 2020). På nuværende tidspunkt er der ikke nogen effektiv behandling eller vaccine for en COVID-19 infektion, men i stedet kun forsøg på at svække eller forsinke virussen indtil et bedre alternativ bliver udviklet (Waleed et. al. 2020). På grund af dette har mange regeringer introduceret "social distancerings" indgreb for at sløve smittekurven og undgå at den offentlige sundhedssektor blev overvældet (Briscese 2020, s. 1). Dette betød, at skoler lukkede, store forsamlinger blev aflyst, og store befolkningsgrupper blev beordret til at arbejde hjemmefra (Briscese 2020, s. 1, Spurk & Straub 2020 s. 1).

Danmark var et af de første lande til at lukke samfundet ned (Det Europæiske Råd. (2020).). Den første pressemeddelelse fra statsministeriet fandt sted d. 6 marts 2020, hvor det hovedsageligt indbefattede opfordringer og anbefalinger til at udskyde arrangementer og ikke indgå i nærkontakt (Statsministeriet. (2020)). Dagen efter afholdtes det danske Melodi Grand Prix uden publikum (Det Europæiske Råd. (2020)). I løbet af den næste måneds tid er der i alt ni pressemeddelelser fra Statsministeriet (Det Europæiske Råd. (2020)). Skoler lukkes, ikke kritisk personel bliver sendt hjem, grænserne lukkes og der bliver sat forbud for at forsamles mere end 10 personer (Det Europæiske Råd. (2020), Statsministeriet. (2020)). Den 30. Marts holdes det ottende pressemøde, hvor Statsministeren lufter muligheden for en langsom genåbning efter påsken, men dagen efter vedtager Folketinget en hastelov som giver regeringen muligheden for at forbyde forsamlinger på mere end to personer (Det Europæiske Råd. (2020)). Dagen efter dette afholder jeg det første interview, og alle fire interview hentes indenfor de næste otte dage. Under interview-indsamlingen, den 6. April afholdes det niende pressemøde fra statsministeriet, hvor alle festivaler og lign. aflyses, men planerne for genåbningen af vuggestuer, børnehaver og 0.-5. Klasser offentliggøres (Det Europæiske Råd. (2020), Statsministeriet. (2020)). To dage efter afholdes det sidste interview i dette projekt, altså før selve åbningen af landet påbegynder. I skrivende stund har der været i alt 13

pressemeddelelser fra Statsministeriet, hvilket vil sige at siden den 6. april har der kun været fire (Det Europæiske Råd. (2020)). Jeg fremhæver statsministeriets pressemeddelelser for at forsøge at illustrere, hvilke omstændigheder som empiriens deltagere sad i, og hvor usædvanlig en hverdag og tidsmiljø de arbejdede under i starten af april i 2020.

Dette projekt blev også påvirket af pandemien. Da specialet blev påbegyndt i februar var det originale fokus på, hvordan akademiske studerende navigerede et tidsmiljø defineret af diskontinuitet og selvstyring. Men da COVID-19 ramte Danmark var det ikke længere muligt at undersøge en studiehverdag, da studierne hverdag var opløst. Dog forsøgte jeg at se dette som en unik forskningsmulighed frem for blot en begrænsning, da pandemien kan anses som ét stort, utilsigtet eksperiment angående tid og trivsel. Derfor skiftede fokus fra studiehverdag til en mere generel hverdagsoplevelse.

For at skabe transparens og for at give kontekst til flere af de valg, der er blevet taget, har jeg inkluderet projektets omstændigheder og tilblivelsesproces.

Jeg havde allerede udvalgt teorier om tidsforståelser og det at se på tid i et arbejdsmiljø som et tidsmiljø gennem Holt, H., Hvid, H., Kamp, A., & Lund, H. (2013). Jeg havde erfaring med disse teorier fra et tidligere projekt, hvor jeg dog kritiserede dem for at ikke at have et mere konkret trivselsbegreb tilknyttet deres begreber om bæredygtige rytmer (Hedegaard (2019)). Derfor har jeg i dette projekt forsøgt at kombinere teorierne om tidsmiljøer med et trivselsbegreb, som konkretiserede trivsel til et både kognitivt og emotionelt fænomen, som set igennem Aaron Antonovskys Oplevelse af sammenhæng: OAS (Antonovsky, Aaron (2000)).

Originalt ville jeg se på, hvordan studerende arbejdede under en "tidsorden", som kort sagt er en institutionaliseret logik af, hvordan tid håndteres og begribes. Set igennem denne forståelsesramme kan COVID-19 krisen, og den sociale distancering som konsekvens deraf, ses som en kompromittering af de gængse tidsordener som almene danske borgere navigerer i.

Dette førte mig til problemformuleringen:

Problemformulering

Set ud fra udvalgte cases fra COVID-19 pandemien i Danmark, hvordan oplevede almene danskere, at deres sædvanlige oplevelse og organisering af tid og hverdag er forstyrret, og hvordan reagerede og navigerede de i det nye tidsmiljø?

Underspørgsmål

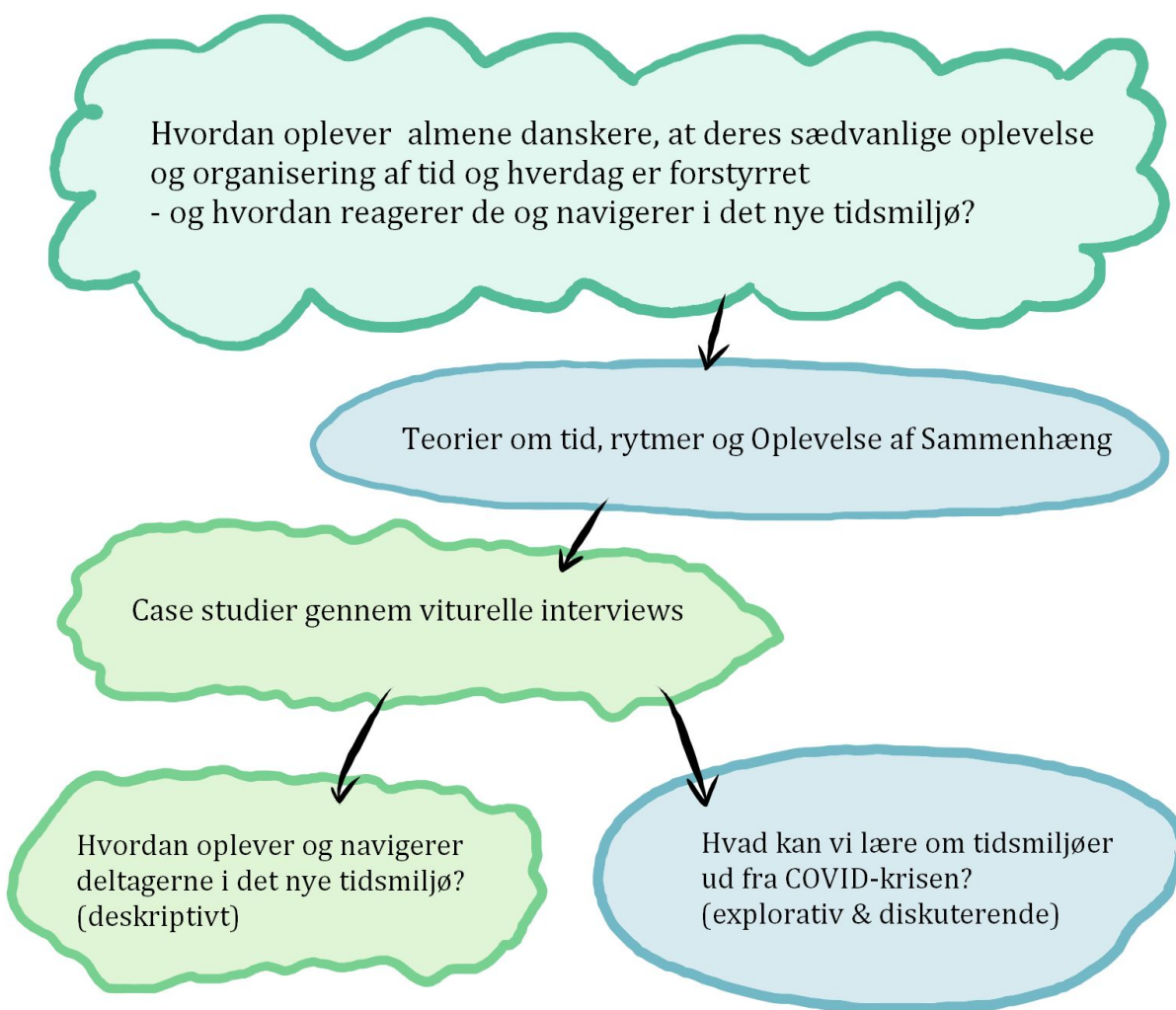
- *Hvilken indvirkning kan det have, at de tidsstyringer der normalt påvirker voksne danskere bliver sat ud af spil?*
 - Hvordan er hverdagsoplevelserne ændret?
- *Hvad kan vi lære af COVID krisen i forhold til tid?*
 - Hvad kan vi lære om tidsmiljøer ved at se på COVID-19 krisen og tilføje OAS?

Først vil jeg forsøge at give et udvalgt indblik i forskning omkring tid, arbejde og hverdagsforståelser for at situere, hvilket felt dette projekt skriver sig ind i.

Studiet er baseret på fire virtuelle interviews, og i det metodiske kapitel vil jeg diskutere nogle af konsekvenserne ved virtuelle metoder. Interviewene var indsamlet mellem d. 1.-8. april - under den strammeste del af den danske karantæne, så projektets valg var påvirket af krisen på samme måde som dens forskningssubjekter var.

I analysen tager jeg en todelt tilgang til problemformuleringen, hvor jeg først forsøger at besvare den deskriptive del i spørgsmålet omkring, hvordan interviewdeltagerne navigerer i det nye miljø, set ud fra den valgte teori. Derefter er der en mere udforskende, diskuterende del som forsøger at udfordre både teorierne, sammensætningen og hvordan man kan arbejde med forskning med tid.

Jeg har forsøgt visuelt at illustrere projektets opbygning således:

Hvad jeg har forsøgt at tydeliggøre er, at dette projekts problemformulering indeholder to interesser, et mere deskriptivt empirisk drevet spørgsmål og et mere teoretisk og explorativt aspekt. Det er også en forsimplet illustration af projektets opbygning, retning og mål.

I det følgende kapitel vil jeg forsøge at vise hvilket felt dette spørgsmål forsøger at skrive sig ind i, hvad jeg ønsker at bidrage og hvad jeg har valgt at afgrænse mig fra.

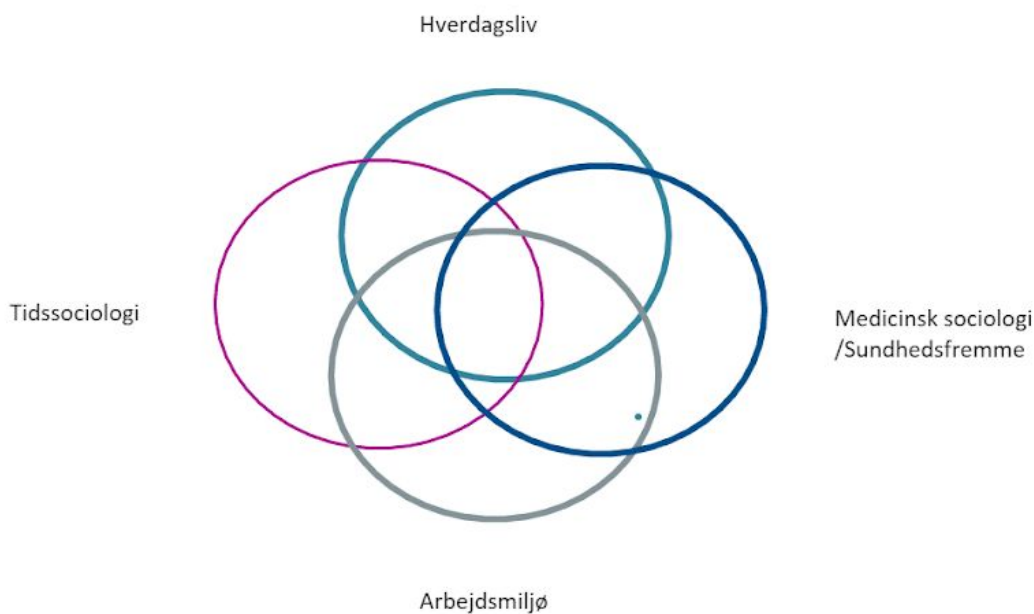
Litteraturoverblik: Forståelse af tid, arbejde og hverdag

I dette kapitel vil jeg først forklare selve processen bag min litteratursøgning. Derefter vil jeg i det andet afsnit af dette kapitel introducere fire eksemplariske tekster for at give et kort overblik over litteraturen på feltet, samt forsøge at situere mit studie indenfor denne.

Min forståelse af min problemformulering og det vidensfelt, jeg mest skriver mig ind i, er, at det ligger i krydspunktet mellem tre tematikker:

1. Hverdag, hverdagsstruktureringer
2. Arbejde, trivsel, arbejdsliv og arbejdsmiljø
3. Tid og tidsforståelser, tidlighed

Ud fra disse temaer kan man illustrere det krydsfelt som dette speciale skriver sig ind i således:

Det er altså et unik krydsfelt der kan befinde sig inde under flere forskellige fagfelter. Min interesser er specifikt den type tid der findes imellem almindelig fritidshverdag og arbejdshverdag.

Ud fra de tre opsatte temaer konstruerede jeg tre blokke af søgeord og synonymer, både på dansk og engelsk. Nedenstående ses et eksempel, men den fulde søgeprocess kan ses i Bilag A.

Blok 1	Blok 2	Blok 3
Hverdag / Hverdagsstruktur / Hverdags forståelser Engelsk: Everyday / Everyday structure / Everyday life / home life / private life	Tid / tids forståelser / tidslighed / Tidsmiljø / Tidsorden / rytmer* Time / Understandings of time / Timescapes / Time orders / Rhythm*	Arbejde / Arbejdsliv / Arbejds miljø Work / work life / Work environment

Blokkene er formuleret, så der både er mere brede termer, såsom "tid" / "time", men også mere specifikke teoretiske termer, såsom "tidsorden" / "Time scape" (begreb hentet fra Barbara Adams (2004)). I løbet af selve søgningen forsøgte jeg mig frem med både at inkludere og ekskludere de mere generelle termer for at indskrænke feltet til både et mere overskueligt men også relevant resultat.

Første søgning kørte jeg i databasen Proquest for at få et bredt felt på tværs af mange studier. Jeg forsøgte at afgrænse, hvilke fagfelter jeg inkluderede, men jeg bemærkede, at et par af de interessante artikler, jeg havde haft øje for, forsvandt, da jeg gjorde dette, så jeg valgte at holde fagfelterne brede. Dette betød at jeg fandt en kilde fra kulturel geografi, som jeg ellers ikke ville have fundet, hvilket jeg vil uddybe under resultaterne.

Tilgængelighed har været et tilbagevendende issue. Grundet COVID-19 krisen var bibliotekerne lukkede, så litteratursøgningen har været begrænset til online tilgængelige tekster.

Som proquest søgningen viser, er der en stor del litteratur på området tid, hverdag og arbejde. Dog er meget af litteraturen om biologiske rytmer, døgnrytmer, arbejdstid og på anden måde ikke relevant for eller sammenligneligt med min specifikke vinkel på tid. Derfor valgte jeg at tilføje rytmeanalyse i søgning, da det gav flere studier med en forståelse af tid foruden for den lineære, hvilket jeg vil uddybe mere i teoriafsnittet.

Jeg udvalgte fire tekster, jeg fandt dybt relevante for både min og læserens forståelse af litteraturen på området, samt min tilføjelse til denne. Dog var kun fem af de seks valgte tekster tilgængelige, og den sidste viste sig at være mest brugbar som min baggrundsforståelse af rytmeanalyse. Derfor vil dette overblik fokusere på fire udvalgte tekster.

Derefter forsøgte jeg at lave en mere lokal søgning gennem den Danske Forskningsdatabase. Her forsøgte jeg mig med meget bredere termer, såsom "hverdag" og "tid", da jeg fik meget få resultater. Jeg forsøgte mig med flere sammensætninger, blandt andet med og uden stjerne, gåsetegn, parentes etc., da jeg er bekendt med Den Danske Forskningsdatabases søgemaskine er anderledes end andre forskningsdatabaser. De søgninger, som jeg valgte at gå videre med, er noteret efterfølgende:

Igen var tilgængelighed et issue, da det ikke var muligt for mig at få fat i det relevante tekster jeg fandt gennem søgningen. Dog var der to tekster fra Helge Hvid fra RUC som begge var utilgængelige, men Hvid er del af den forskergruppe som ligger baghoved teorierne i dette speciale. Så man kan sige at Hvids perspektiv forhåbentligt er repræsenteret i projektets teoriafsnit.

Ud fra denne søgning har jeg udvalgt fire tekster for at give et eksemplarisk overblik i det felt jeg skriver mig ind i, samt situere dette projekts tilføjelse til den nuværende litteratur på feltet.

Udvalgte litteratur nedslag

Muhammed Jamal, 1989

Som nævnt tidligere var store dele af de studier jeg fandt i min søgning omkring arbejdsrytmer og arbejdstider. Som eksempel på dette har jeg udvalgt et studie af Muhammed Jamal (1989), fra Concordia University i Canada, omkring skifteholdsarbejde og de problematikker det kan indebære. Det er et ældre studie, så det skal ikke ses som et eksempel på hvordan skifteholdsarbejde foregår i dag. I stedet er denne tekst udvalgt, fordi den illustrerer en udbredt videnskabelig måde at forstå tid, arbejde og trivsel på. Studiets empiri hentes fra interviews med sygeplejersker, brandmænd og "blue collar workers", og ud fra dette pointeres,

at skifteholdsarbejde fungerer bedre i miljøer, hvor det er normen, end i miljøer hvor dag-arbejde er normen (Jamal 1989, s. 114). Ud fra sin litteratursøgning konkluderer Jamal, at faste timer og skemaer lægger fundament for en fast og stabil livsstil, da arbejdere med fastlagte skemaer er i stand til at tage ansvar i familien, være del af regulære skemalagte aktiviteter væk fra jobbet og håndtere fysisk samt psykisk udmattelse bedre end de arbejdere, som arbejder under varierende skemaer (Jamal 1989, s. 114). Modsat så er dem med varierende skemaer nødt til at hele tiden at skifte rytme, hvilket han kalder, at man er tvunget til at "skifte gear" (Jamal 1989, s. 114). Han citerer et andet studie af N. Kleitman for, at det tager kroppen mellem fire dage og to uger at tilpasse sig en ny rutine (Jamal 1989, s. 114). Disse konklusioner er dybt interessante set i lyset af pandemi situationen, hvor øjeblikksorientering blev vilkåret for de fleste borgere, uanset om de var vant til at navigere i denne omstilling eller ej. Dog betød det også at det blev normen i mange miljøer - dog var disse miljøer ikke tilpasset denne arbejdsform førhen.

I studiet så de på fire kategorier i deltagernes liv:

1. *Arbejdsadfærd - arbejdstilfredshed, organisationel 'commitment', fravær og 'job performance'*
2. *Emotionel og fysisk trivsel - mental sundhed og 'psykosomatiske klager'*
3. *Familieliv - tid brugt med familie, venner og alene*
4. *Social involvering - deltagen i frivillig arbejde såsom kirker, foreninger, etc.* (Jamal 1989, s. 114)

Jeg har lignende fokus, men set gennem Antonovskys OAS. Dog har jeg spurgt ind til og haft fokus på lignende hverdags områder bortset fra den sidste kategori, fordi denne var generelt umuliggjort under karantænen.

Jamal konkluderer generelt, at dem der arbejder på skiftehold, har lavere jobtilfredshed, mental sundhed, lavere kvalitet af familieliv og flere psykosomatiske klager end dem på faste skemaer (Jamal 1989, s. 115-116). Dog var brandmænd ikke lige så påvirkede, bortset fra deres evne til at deltage i sociale arrangementer (Jamal 1989, s. 116)

Deres forslag til at forbedre forhold:

- *Forlænge rotationsperioden (give mere tid til at kroppen tilpasser sig)*
- *Være opmærksom på hvilken retning man skifter skema - skift 'fremad'*
- *Økonomiske incitamenter*
- *Når det er muligt, giv arbejderne et valg.*
- *Hold folk informeret lang tid frem (Jamal 1989, s. 116-117)*

Interessant ved dette er, at alle disse forslag er vanskeliggjort under pandemien - bortset fra den med et personlighedsaspekt, alt der hvor de tilbød medarbejderne et valg og påpegede at der var nogle medarbejdere som blot foretrak at arbejde om aftenen. Dermed antydes der et aspekt af personlig præference eller meningsskabelse. Dette studie vil se på dette personlige aspekt, da man ikke kan kontrollere andet i denne situation end, hvordan individet går til arbejdet. Herudover vil behovet for information blive berørt i empirien.

Generelt set er dette studie baseret på en anden ontologisk og epistemologisk tilgang, ikke blot til hvordan man ser verden og videnskabelse, men i høj grad også hvordan de konceptualiserer tid og rytmer. Jeg har igennem dette projekt indset, at forståelsen af tid kan være en tydelig indikator for, hvilken videnskabsteoretisk tilgang der ses i et studie. Efter min vurdering arbejder Jamal med en lineær og positivistisk forståelse af tid, da det ses som noget der skemalægges og kan direkte måles. Det kunne være interessant at se samme studie om skifteholdsarbejde, men med en mere nuanceret eller kompliceret teoretisk forståelse af tid.

Thomas Edward Ashfold, 2016

Dette ses hos Thomas Edward Ashfolds arbejde med "time squeeze" hos engelske IT medarbejdere på Oxford universitet (2016). Ashfold kritiserer andre akademiske studier af tid for at have en meget lineær og uudviklet konceptualisering af begrebet, og opfordrer til mere forskning der udfordrer denne tilgang og i stedet forsøger at arbejde med en mere nuanceret forståelse af tid (Ashfold 2016, s. 278). Dette er præcist, hvad dette projekt om krise i tid har forsøgt sig med at udforske og skrive sig ind i. Men Ashfold trækker kun lidt på Lefebvre som tids-teoretiker, og læner sig i stedet op af Foucault for magt og Giddens temporal forståelse (Ashfold 2016, s. 276). Han argumenterer for, at man kunne arbejde mere med Lefebvre, men at han mangler forslag til hvordan man reelt set implementere rytmeanalyse (Ashfold 2016, s.

307). Dette er blandt andet grunden til, at jeg har valgt at benytte danske forskeres viderebearbejdelse med Lefebvres begreber, for at benytte deres ekspertise til at fylde de teoretiske huller ud, samt gøre det mere relevant for en dansk nutidigt kontekst.

En af de ting, som Ashfolds studie dog excellerer i, er, at kombinere problematikker om tid med klasse og køn. Blandt andet konkluderer han at mødre har et højere ansvar for den emotionelle og organisationelle del af familielivet, og er i højere risiko for at opleve et presset tidsmiljø og tids angst (Ashfold 2016, s. 288-289). Derudover pointerer han at der ofte er en ulighed i hvem der har magt over deres skemalægning, og hvordan en eksklusion fra samfundets dominante temporale rytmer kan skabe en form for *tids angst*, der rammer folk fra forskellige sociale lag på meget forskellige måder (Ashfold 2016, s. 281). Jeg vil i dette studie ikke gå dybere ind i klasse og køn, men det har været en overvejelse i udvælgelsen af casedeltagerne (se Udvalgelsesprocessen under det metodiske kapitel).

Ashfold påpeger en lignende tendens til den, som de danske forskere benyttet i dette studiet (Holt, H., et al (2013)) klassificerer som en acceleration af arbejdet. Ashfold beskriver det som symptomer der forhøjer risikoen for “time squeeze”, hvilket inkluderer lang timer, fragmentation og en grænseløshed mellem arbejdet og hjemmet (Ashfold 2016, s. 289). Dette kan også sammenlignes med hvad Holt et al (2013) kalder “det grænseløse arbejde”, og som er det der fører dem til at tale om bæredygtige rytmer. Ashfold konkluderer at der ikke er en “one size fits all” løsning til tids angst og tidspressethed, da det er et kompliceret og kvalitativt problem, der kræver at man udforsker individuelle narrativer for de mange variationer som er en del af deres hverdagsliv (Ashfold 2016, s. 287-288).

Paul Simpson, 2012

Som jeg nævnte tidligere, så forsøgte jeg på et tidspunkt at begrænse søgningen til specifikke fagfelter, og et af de felter, jeg troede ikke ville være relevant, var geografi. Dog viser Paul Simpson (2012) fra Keele University i England, at der er en længere tradition inden for geografi, og især kulturel geografi, for at se på hvordan rytmer og tid for bedre at forstå, hvordan sociokulturelle praksisser tager og giver form til magt, mobilitet, socialitet og kropslighed (Simpson 2012, s. 424). Dog har Simpson en lignende kritik som den mødt hos

Ashfold, hvilket er, at han kritiserer hvordan rytmeanalyse bliver benyttet uden dybere overvejelse og udvikling (Simpson 2012, s. 423-424). Hvor Ashfold kritiserer en mangel på filosofisk og teoretisk udvikling, så ser Simpson en mangel på metodologiske overvejelser og udvikling (Simpson 2012, s. 424-425). Han beskriver Lefebvre som "frustratingly elusive", når det kommer til en praktisk og metodologisk implementering af rytmeanalyse i forskning (Simpson 2012, s. 425). Jeg deler denne frustration, og havde tidligt i dette projekts udformning et håb om at skrive mig ind i den metodologiske udforskning af, hvordan man kunne gøre rytmeanalyse mere konkret anvendelig. Simpson udforsker, hvordan man kan benytte "time-lapse" fotografering som en metode til at forsøge at opfange fysiske rytmer i rummet (Simpson 2012, s. 425). Jeg har været inspireret af Simpsons overvejelser og kritikker af Lefebvres arbejde, men har også måtte tænke det ind i det konkrete problemfelt, som er COVID-19 krisen. Der er desværre ikke mange rytmer at opfange i det offentlige rum, og jeg har generelt være dybt begrænset til virtuelle metoder for overhovedet at nå mine empiri deltagere. Derfor har jeg i dette projekt måttet afgrænse mig fra de metodologiske diskussioner, som Simpson repræsenterer. Dog har jeg været opmærksom på den metodiske udfordring ved at forstå rytmer og tid fra begyndelsen, hvilket er grunden til, at jeg ikke vil kalde dette projekt om krise i tid en rytmeanalyse, på trods af at det er funderet i Lefebvre's overvejelser om rytmer og tid. Som jeg vil vise senere i det teoretiske afsnit har jeg dog valgt at følge tilgangen og forståelsen af danske forskere, som har fortolket Lefebvre over i en arbejdslivs- og arbejdsmiljø forståelse.

Mary Mead Lofy, 2000

Sidste udvalgte tekst er en doktorafhandling af Mary Mead Lofy fra the Fielding Institute (2000). På samme måde som Ashfield så forholder Lofy sig kritisk til den teoretiske forståelse af tid, da hun søger at udforske spændingen mellem tid som et kvantificeret, lineær struktur som ses uden for egen kontrol, modsat den subjektive, personlige og emotionelle tidsrealitet, som mennesker oplever i hverdagen (Lofy 2000, s. 1-3).

Lofys studie finder sted hos et Fortune 500 firma i Amerika, så jeg læser en tydelig kapitalisme-kritisk tone hos hende, som kan anses som selvfølgelig grundet settingen. Men som jeg vil uddybe mere i teoriafsnittet så er selve Lefebvres forståelse af rytmer funderet i

marxistisk filosofi, så jeg ser Lofys tone som illustrativt for flere af de studier af tid, rytmer og arbejde, jeg er stødt på.

En af de hovedpointer, jeg finder mest interessante, er, at Lofy konkluderer, at tidshåndtering ikke handler om “time management skills”, men i stedet om en personlig evne, vilje og “sense of self” for at stå imod den tidskultur, der findes i selskabet og i stedet selv finde mening (Lofy 2000, s. 144). Jeg er i dette studie interesseret i at udforske denne del, nemlig individets attitude og tilgang til tid under svære omstændigheder. Dog hvor Lofy taler om et “sense of self”, vilje og om at finde mening har jeg valgt at inddrage Antonovskys begrebsapparat “Oplevelse af sammenhæng”, kaldet OAS. Jeg har valgt dette, fordi jeg finder dette begrebsapparat mere fyldestgørende og sammenhængende, og fordi det forhåbentligt kan uddybe forståelsen af de tendenser, som Lofy identificerede i sit studie.

Lofy taler om, at man bør modstå den “accelerated, linear time”, men i stedet bør vi overveje at søge mod en mere “naturally occurring interior time that encourages and open us up to meaning in our lives” (Lofy 2000, s. 144). Mit sigte med nærværende studie om krise i tid er at udforske om og hvordan dette overhovedet er muligt, da COVID-19 krisen tilbyder en unik mulighed for at udforske en hverdag, der er mindre lineær, og for flere af deltagerne de-accelereret sammenlignet med deres sædvanlige hverdag. Men som jeg vil påvise senere i analysen, er det ikke så simpelt at gå fra den lineære forståelse og tilgang, samt at OAS begrebet tilføjer en dybere forståelse af de individuelle mekaniker der kan komme på spil, når man skal forsøge at skabe mening i et atypisk tidsmiljø.

Formålet med dette afsnit var at forsøge at situere dette studiet i eksemplarisk litteratur på feltet. Det er kort blevet nævnt hvilke teoretiske valg jeg har taget for forhåbentligt at bidrage med ny og relevant viden til forståelser af tid, hverdag og arbejdsliv. Det kommende kapitel vil introducere de valgte teorier, samt forsøge at vise hvordan jeg har kombineret dem, samt hvilke dele af forfatterskabet jeg har valgt at tage afstand til i dette projekt.

Lefebvre & rytmeanalyse

Inspirationen til dette speciale var introduktionen til Helle Holt, Helge Hvid, Anette Kamp og Henrik Lunds arbejde med rytmer og tidsmiljøer (Holt et. al (2013), Holt og Hvid (2016)). Holt og Hvids forståelse er meget fokuseret på arbejdsliv, hvilket man ser i deres formulering af tidsmiljø som afspejler "arbejdsmiljø". Da min ambition er at arbejde videre med deres forståelse og teori satte jeg mig derfor for at forstå, hvor det kom fra, hvilket er Henri Lefebvres rytmeanalyse. Jeg havde forventet, at Holt og Hvidt ikke ville være så langt fra Lefebvre, men til min store overraskelse er Lefebvres mission en filosofisk udfordring af den marxistiske forståelse af tid og rum, hvilket han kritiserer for at være for lineær og afgrænset (Elden 2004, s. 3-4). Man kan stadig se indflydelsen fra Lefebvre i de danske forskeres arbejde, eksempelvis i begreberne om diskontinuitet og repetition, men jeg vil også argumentere for, at der er inspiration fra det kapitalismekritiske blik Lefebvre benytter.

Dette afsnit vil være en kort introduktion til min forståelse af Lefebvre, hans intention med rytmeanalyse, hvordan Holt og Hvidt adskiller sig fra ham, og hvordan jeg selv har valgt at inddrage eller afgrænse mig fra Lefebvre.

Hvad var Lefebvres mål?

Lefebvre er ikke blot sociolog, men i høj grad også en filosofisk tænker, med et mål om at udfordre den marxistiske forståelse af tid og rum. Selvom flere ser ham hovedsageligt som en rum-orienteret teoretiker (Hetherington 2013 s.22), så vil dette studie fokusere på hans seneste arbejde omkring tid og rytme. Det er dog vigtigt at pointere, at Lefebvre ikke ser rytmer og tid som noget separat eller adskilt fra rum - bevægelse, kroppe og biologi er også rytmisk og med til at påvirke tiden (Hetherington 2013, s. 23). Han hentede inspiration fra Nietzsches forståelse af tid som cirkulær og evigt foranderlig, modsat Marxs lineære fremstilling af historie og fremskridt (Elden 2004 s. 4). Lefebvres tid er ikke beregnelig og sætter sig udenfor abstrakt generalisering og forståelse, da det er den *levede* tid, modsat "clock time" som er en reducerende forståelse (Elden 2004 s. 4). Som det kan ses her, er Lefebvres forståelse af rytmer og tid en langt mere abstrakt, flydende og filosofisk forståelse, som modsætter sig konkrete, simple begreber - og dermed meget langt fra Holt & Hvidts operationalisering af hans tankegang. Lefebvres mission var at udvikle en ny analytisk tilgang der fokuserede på rytmer

som et værktøj frem for et objekt i sig selv, inspireret af hvordan han så rytmer i musikken (Elden 2004 s. 5). Hans intention med rytmeanalysen var, at man ville kunne "Listening to a house, as one would an opera." (Elden 2004 s. 5). Altså blev rytmer en måde at italesætte usagte mønstre i hverdagen, drevet af en skarp kritik af kapitalismen. Elden beskriver det som at: *"Lefebvre was concerned with the contrast between the capitalist system and the daily lives of individuals to the very end of his own life."* (Elden 2004 s. 9). Inspireret af Marx's kritik af arbejdernes dag, pointerede Lefebvre hvordan man i den moderne verden tilpasses en mekanisk gentagelse af cyklusser i den kapitalistiske produktion, frem for eksempelvis kroppens døgnrytme (Elden 2004 s. 6). Han var meget optaget af kroppen som en metronom for rytmer, hvor sociale og biologiske rytmer interagerer og tilpasser hinanden, som en "dressage", også kaldet en træning eller disciplinering af kroppen og dens biologiske rytmer (Elden 2004 s. 6).

Hvor er der brud/forskelle på Holt og Hvidt?

Lefebvres arbejde med rytme kritiseres typisk for at være ukonkret og ufærdigt (Hetherington 2013 s. 17, Jones & Warren 2016 s. 286). Dog har hans idéer inspireret til alting fra at kombinere rytmeforståelse med intersektionel feminisme (Reid-Musson 2018), til videre kapitalisme-kritiske analyser om rytmer i den kreative arbejds industri (Jones & Warren 2016). Lefebvre tilbød et perspektiv og et fokus, som både har en fysisk dimension (kroppen og biologiske rytmer), og som sætter denne i forbindelse med de strukturelle systemer, vi er underlagt i vores hverdag. Dog finder jeg, at de forskere, som benytter Lefebvre, generelt træder væk fra den dybt abstrakte og filosofiske tilgang til rytmer på et konceptuelt plan, og fokuserer på hvad man kan sige med disse rytmer. Det samme gør de danske forskere fra Roskilde Universitet Helge Holt, Helle Hvidt, med flere, hvor de tager afsæt i Lefebvre for at tale om acceleration og grænseløsheden i det danske arbejdsliv (Holt & Hvid (2016) + Holt et al (2013)). Dette speciale vil tage udgangspunkt i Holt og Hvids arbejde med rytmer, men dette afsnit vil forsøge at identificere hvilke ligheder og brud der er med Lefebvres rytmeanalyse, hvorefter jeg vil påpege hvordan jeg selv har ladet mig inspirere af Lefebvre, og hvordan jeg har taget afstand fra hans tilgang.

Det mest åbenlyse brud med Lefebvre ses i, at Lefebvre selv tydeliggjorde, at han ønskede at skabe et analytisk værktøj - en ny skole af videnskab. Lefebvre skriver:

"The analysis consists in understanding that which comes to it from nature and that which is acquired, conventional, even sophisticated, by trying to isolate particular rhythms. It is a difficult type of analysis, one for which there are possible ethical, which is to say practical, implications." (Lefebvre 2004, s. 28)

I dette citat udtrykker Lefebvre sine intentioner med rytmeanalyse og nævner, at der er både etiske og praktiske implikationer ved at analysere ud fra rytme. Som nævnt tidligere så var rytmer ikke *objektet* for analyse for Lefebvre, men blot et *værktøj* til at få en dybere forståelse (Elden 2004 s. 5). Sammenligner man dette med Holt og Hvidts arbejde vil jeg påstå, at rytme bliver til objektet. De udvikler begrebet *bæredygtige rytmer* som et idéelt mål i et arbejdsliv, og som jeg ser det, så er blot denne begrebsliggørelse af rytmerne et skridt væk fra Lefebvre. Man kan argumentere for, at begrebsliggørelsen gør det mere muligt at analysere ud fra rytmer, men der er ikke tvivl om at Holt og Hvid har en langt mere praktisk tilgang til emnet end den filosofiske, tidssociologiske tilgang som Lefebvre selv fremlægger. Et andet trin væk er, at Holt og Hvidt fokuserer på arbejdslivet. De nævner, at Lefebvre så rytmeanalyse som nøglen til at forstå hverdagsliv (Holt et. al. 2013 .s 74). Men selv er deres fokus på arbejdsliv, hvilket ikke i sig selv er at træde væk fra Lefebvres tilgang, da hans marxistiske inspiration naturliggør et blik på arbejde og arbejdslivet. Det jeg dog bemærker er, at denne kapitalismekritik på ingen måde er italesat hos Holt og Hvidt. Den kan måske spores i den kritiske tilgang til, hvordan arbejdernes rytmer begrænses og styres af deres arbejdsgivere, men der er et form for positivt håb i form af de bæredygtige rytmer.

Hvad tager jeg med mig fra Lefebvre?

Siden dette projekt oprindeligt var inspireret af Holt & Hvidt læner jeg mig på mange måder op af deres forståelse og tilgang. Dog har jeg noteret mig en række pointer fra Lefebvres arbejde med rytmer, som jeg har ladet mig inspirere af i min videreudvikling af Holt og Hvidts begrebsliggørelse.

Først og fremmest er jeg dybt inspireret af sammentænkningen af tid og sted, af biologi og magtstrukturer, af hverdage og magtsystemer. Det er endnu mere interessant at se på disse i en usædvanlig situation, som muligvis kan fremhæve hvordan ens tidsmæssige forhold kan påvirke et subjekts biologiske, psykiske og emotionelle stabilitet og rationaler. Jeg har en formodning om, at det at bryde med de sædvanlige forhold kan tydeliggøre, hvordan case subjekterne er blevet "dresseret" eller "tæmmet" til at passe ind i et system, og er derefter nysgerrig på at undersøge, hvordan de håndterer en situation, som kræver en hel anderledes tilpasning.

Derover er jeg inspireret af Lefebvres syn på tid som cirkulær og rytmisk frem for lineær og måldrevet. Det er min forståelse, at den intense karantæne som resultat af COVID-19 pandemien besværliggør den traditionelle lineære tidsforståelse, da udsigterne for hvordan og hvor længe gjorde det svært at have den sædvanlige forståelse af et tidsforløb som en bevægelse fra A til B. Det blev derfor ikke blot et spørgsmål om at vente et specifikt stykke tid, men at formå at trives i det nye usikre tidsmiljø. Med andre ord kan man sige, at krisen gjorde det nødvendigt at forsøge at skabe mere cirkulære rytmer, som i dage og uger, og satte mere opmærksomhed på disse gentagne hverdagsritualer.

Derfor er dette projekt ikke en rytmeanalyse som Lefebvre selv italesatte tankegangen, men benytter rytmer som en teoretisk og begrebsmæssig brille eller tilgang. Projektet har dermed en forhåbning om at bidrage til at udvikle et begreb, som jeg ser et stort uudnyttet potentiale i.

Holt & Hvidt om rytmer

Tænkningen bag bæredygtige rytmer kommer fra forskningsprojektet "Tidsmiljøer i det grænseløse arbejde", finansieret af arbejdsmiljøforskningsfonden, Institut for Miljø, Samfund og Rumlig forandring ved Roskilde Universitet foruden SFI - Det Nationale forskningscenter for Velfærd (Holt et. al. 2013 s. 7). Helge Hvid, Helle Holt, Annette Kamp og Henrik Lund kommer fra henholdsvis Roskilde Universitet og SFI, og de havde målet at skabe en "*operationel begrebsliggørelse af tidsmiljøet på baggrund af litteraturstudier og empiriske studier på konkrete arbejdspladser*" (Holt et. al. 2013 s. 7). Med 'konkrete arbejdspladser' menes der 6 casestudier, hos to folkeskoler, to fødevarevirksomheder og to konferencecentre (Holt & Hvid 2016 s. 420). Intentionen med denne operationalisering var, at undersøge tidsmiljøernes påvirkning på psykisk arbejdsmiljø og belastning, samt hvordan man kan forbedre tidsmiljøerne i de individuelle cases (Holt et. al. 2013 s. 7).

De italesætter deres forskning som en:

"...hyldest til det ordinære arbejde. Arbejdet, der udefra synes at være helt lige til, men som viser sig at være komplekst, kompliceret og krævende, når man kommer tættere på. Arbejdet der ville bryde sammen, hvis ikke medarbejderne engagerede sig aktivt i at få det hele til at køre på trods af alle odds." (Holt et. al. 2013 s. 9)

Dette projekt tilskriver sig helt den samme hyldest til det ordinære arbejde, men derudover også den ordinære hverdag under usædvanlige omstændigheder. Hele dette citats beskrivelse af arbejde dækker ganske godt mange danskeres arbejde under karantænen. Det at arbejde hjemme kan umiddelbart virke lige til, men Danmark var brudt sammen, hvis utallige almindelige medarbejder ikke havde fået det til at "køre på trods af alle odds", hvilket kun understreger hvor anvendelige denne teoretiske tilgang og tankegang er i denne situation.

Grænseløst arbejde & acceleration

De identificerer to problematiske tendenser i det moderne arbejdsliv: Acceleration og grænseløshed. Jeg vil ikke gå for meget i detaljer i redegørelsen af deres baggrund generelt, men jeg finder disse begreber essentielle for deres tilgang.

Angående acceleration trækker de især på Hartmut Rosa, som benytter begrebet social acceleration som et begreb for hvordan hastigheden forøges indenfor alle processer i den moderne hverdag - alt fra tekniske, sociale, selv spirituelle (Holt et. al. 2013 s. 13-14). Social acceleration er tæt tilknyttet den kapitalistiske økonomi, da det er ønsket om konkurrencedygtighed som spiller en stor rolle i accelerationen (Holt et. al. 2013 s. 14). Det er allerede her tydeligt, hvordan social acceleration nærmer sig Lefebvres observationer om det kapitalistiske systems 'dressering' eller tæmning af den biologiske krop og dens rytmer.

Det næste essentielle begreb er grænseløsheden, eller specifikt det grænseløse arbejde. Selvom begrebet lyder ret så åbenlyst - en kritik af hvordan grænserne mellem arbejde og fritid udviskes - så mener jeg, at dette begreb også indeholder en kritik af den gængse konceptualisering af arbejdsdagen og arbejdslivet. Holt, Hvidt m.fl. pointerer, hvordan der i det traditionelle industrielle arbejde er en klar byttehandel mellem tid og arbejde, samt arbejdstager og arbejdsgiver, hvor kontrollen lå hos arbejdsgiveren, og hvor arbejdstageren var fritaget efter den købte tid var passeret (Holt et. al. 2013 s. 14). Dermed handlede forhandlingerne om arbejdsforhold primært om at finde en beskyttet maksimum længde af denne solgte tid, samt retfærdige pauser og restitutionstid (Holt et. al. 2013 s. 14). Men dette kompliceres i en moderne kontekst, da tid ikke længere har samme centrale rolle i forhandlingerne, da arbejdet nu er mere opgaveorienteret og ofte ikke kan aflæses på samme måde på vores lønseddel (Holt et. al. 2013 s. 15). Forfatterne benytter begreberne *subjektiv* og *reel* arbejdstid, hvor den subjektive er, hvad folk angiver, at de arbejder, og reel er, hvor meget de faktisk arbejder (registreret gennem dagbøger og selvregistrering, så det er stadig svært ikke at gøre subjektivt) (Holt et. al. 2013 s. 15). Jeg tror, de fleste, der oplevede at være i karantæne, vil kunne forstå, hvorfor disse begreber var brugbare og relevante. Skellet mellem subjektiv og reel arbejdstid blev tydeliggjort under karantænesituationen, hvilket jeg vil analysere senere i projektet, når tidsløshed bliver behandlet.

Det kan også nævnes, at denne udvikling af mere og mere grænseløst arbejde, tydeliggør behovet for en mere nuanceret og mindre lineær tidsopfattelse (Holt et al. 2013., s 10)

Tid

Som set med Lefebvre, så er der her ikke tale om en almen forståelse af tid som lineær, fra A til B, tid, hvilket ofte refereres til som Clock-time. Holt og Hvidt taler om temporalitet, altså en mere nuanceret opfattelse af "tidslige fænomener i en bredere forstand, som fx. intensitet og rytmer." (Holt et al. 2013., s 16). Et begreb, der læner sig op ad denne forståelse, er *tidsmiljø*, hvilket umiddelbart afspejler den videnskabelige retning som dens skabere repræsenterer (arbejdslivsstudier og arbejdsmiljø). Men begrebet er delvist inspireret af den svenske arbejdslivsforsker Michael Allvin, som taler om tid-rum strukturer i arbejdet, kombineret med tidssociologiens Barbara Adams begreb *timespaces* (Holt et al. 2013., s 16). Adams taler også om rum, mere specifikt *landskaber* i tid og rum, hvori menneskelig aktivitet er situeret, og menneskeligt liv leves (Holt et al. 2013., s 16).

"Timespaces omfatter sådanne ting som tempo (hastighed, pace og intensitet, timing som er synkronisering), punktlighed (øjeblik, nuet) tidsmønstre (rytmicitet, periodicitet, og cyklicitet) og tidsudstrækning (varighed længde og kontinuitet). Disse temporaliteter er kontekstuelte og kulturelt skabte og er dynamiske og foranderlige." (Holt et al. 2013., s 16)

Hvad jeg finder spændende her, er den systematiske videreudvikling af Lefebvres tankegang om tid som mere kompliceret. I dette projekt vil jeg holde mig mest til Holt og Hvidts fortolkning af tidsmiljøet, men med en vis opmærksomhed på de dimensioner, som Adams udpeger. Tid som begreb vil blive uddybet yderligere i analysen.

Repetition, diskontinuitet og Bæredygtige rytmer

Den centrale dynamik som Holt og Hvidt ser i Lefebvres rytmeanalyse, er dikotomien mellem repetition og diskontinuitet (Holt et al. 2013., s 74). Med dette menes, at det er umuligt at leve et liv uden gentagelse eller forandring, da alle systemer - sociale som naturlige - har både

repetition (kontinuitet) og diskontinuitet (Holt & Hvid 2016, s. 423). De har hver deres fordele og ulemper, eksempelvis kan repetition føre til øget effektivitet og frigive energi til andre opgaver - men for meget gentagelse er kedeligt (Holt & Hvid 2016, s. 423). Lefebvre kritiserede det 20. århundredes hverdagsliv for at være domineret af denne repetition, på grund af nytteorientering, bureaukrati og dens tids teknologiske udvikling (Holt & Hvid 2016, s. 423). Modsat er nutidens udfordring præget af diskontinuitet, hvilket på den ene side tilbyder personlig frihed og fleksibilitet, men på den anden side er uforudsigeligt og kan true ens personlige integritet, sociale relationer og de værdier, som udgør vores eksistensgrundlag (Holt & Hvid 2016, s. 423). Ved ekstrem repetition har mennesket ikke kontrol over eget liv, da alt styres af procedurer, regler og vaner, og ved ekstrem diskontinuitet er alt uforudsigeligt og kaos (Holt et. Al. 2013 s. 76). Men dette betyder ikke, at et ideelt arbejds- eller hverdagsliv findes ved blot at balancere de to, da der er positive og negative aspekter af både repetition og diskontinuitet, så det afhænger mere af hvilken type og hvordan det relaterer til den enkelte person og det enkelte sted (Holt & Hvid 2016, s. 424). Jeg tror alle kan relatere til, at noget repetition er dødkedeligt - som at holde i kø - mens andet er en glæde, såsom at fejre fødselsdage som barn.

Videreudvikling af rytmeforståelsen

I mit sidste projekt Ubelejlig(t) (Hedegaard 2019) benyttede jeg dele af dette begrebsapparat, og endte med at kritisere hvordan Holt, Hvidt mfl. taler om bæredygtige rytmer, og hvordan man skaber dem. Jeg har efterfølgende indset, at trods at min videreudvikling havde fat i noget interessant, så er der stadig mange fejl og mangler - især hvis man tager mere detaljeret tidssociologi for øje. Derudover manglede mit tidligere projekt fuldstændigt en måde at tage højde for det enkelte individ. Dette afsnit vil redegøre for hvordan Holt, Hvidt m.fl. begrebsligger bæredygtige rytmer, hvordan jeg havde kritiseret og udbygget deres begreber, og sidst vil jeg forsøge at adressere nogle af de kritikpunkter, jeg nu har iagttaget.

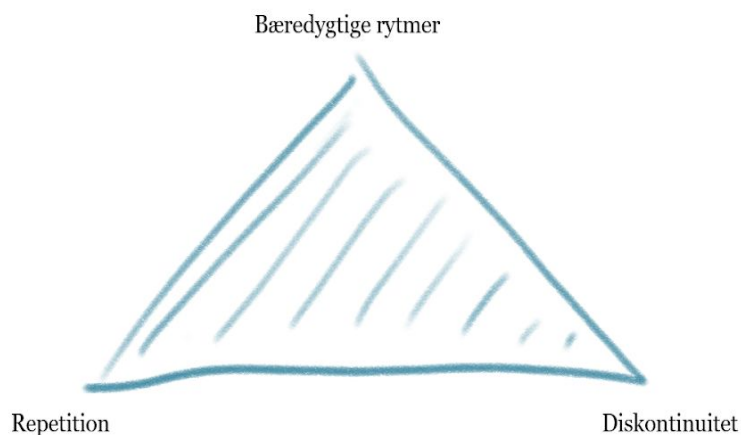
Hvad er bæredygtige rytmer?

Som nævnt tidligere kan et sundt arbejdsliv ikke bare beskrives som en lige balance af repetition og diskontinuitet, men en balance som kan siges at være hensigtsmæssig for den enkelte medarbejdere (eller studerende) og deres arbejdsplads (eller studie). Dermed er det ikke muligt at skabe et tidsmiljø som kan siges at være universelt bæredygtigt og som kan implementeres på alle arbejdspladser (Holt et. al. 2013, s. 90). De beskriver bæredygtige rytmer således:

“Bæredygtige rytmer er ikke blot en kombination af repetition og diskontinuitet. De bæredygtige rytmer kombinerer repetition og diskontinuitet på en sådan måde, at der opstår en ny kvalitet. De er en syntese mellem repetition og diskontinuitet.” (Holt et. al. 2013, s. 81).

Denne forståelse illustreres i en trekantsmodel, hvorpå repetition ses ved det ene hjørne, diskontinuitet ved det andet og bæredygtige rytmer i det tredje (Holt & Hvid 2016, s. 425, Holt et. al. 2013, s. 78).

Men som jeg skrev i det tidligere projekt, så ser jeg det som en dyb simplificeret opfattelse blot at konkludere, at bæredygtige rytmer er en ny kvalitet i sig selv, adskilt fra de rytmer som de indeholder (Hedegaard 2019, s. 46). Derudover, hvordan kan denne ‘syntese’ siges at være mere end det, som Holt og Hvidt selv kritiserer for ikke at være nok, nemlig blot en balancering af repetition og diskontinuitet?

Holt, Hvidt mfl. fremhæver fire punkter som forslag til hvordan man fremmer bæredygtige rytmer på en arbejdsplads:

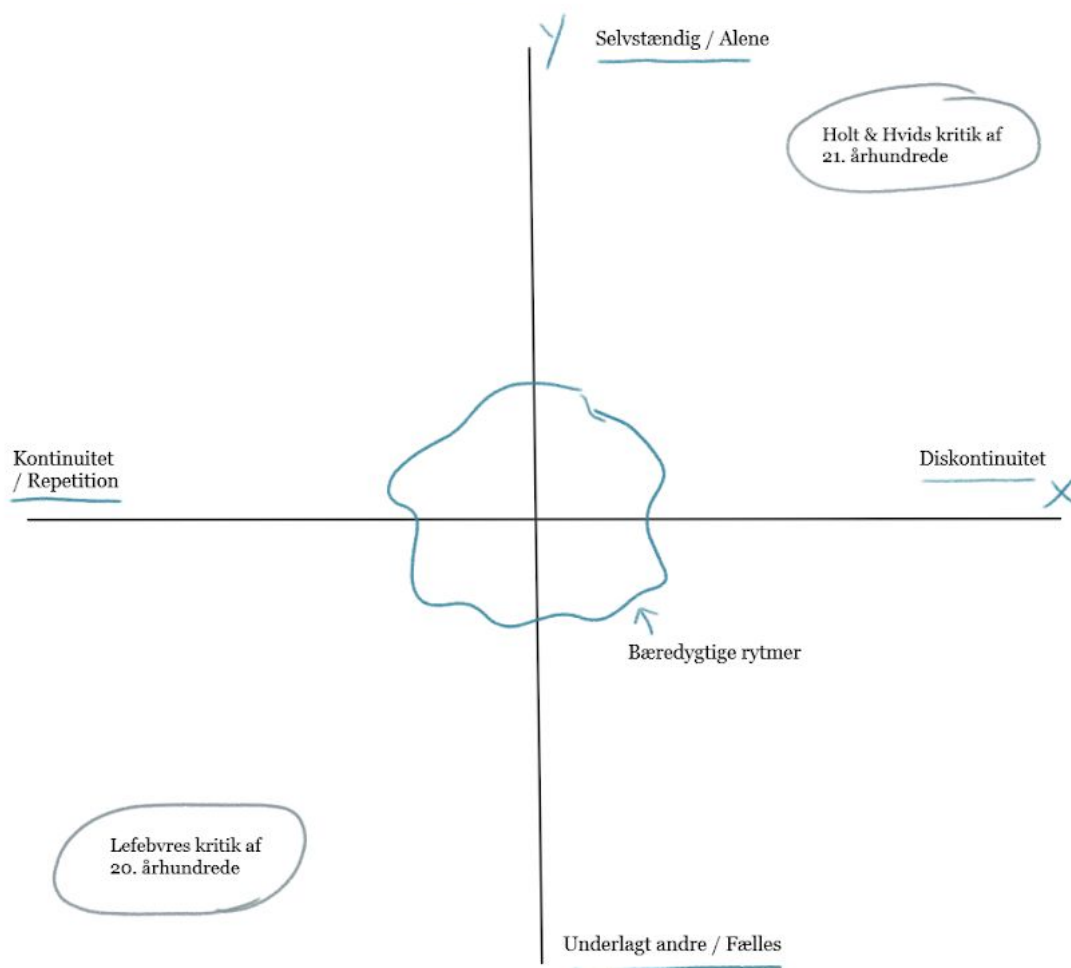
1. *Gør noget ved arbejdsintensiteten*
2. *Skab lokale regler, aftaler og kutyper*
3. *Individuel ressourceopbygning*
4. *Regler og aftaler på arbejdsmarkedet / Politiske tiltag.* (Holt et. al 2013, 91-92).

Men i mit tidligere projekt kritiserede jeg disse punkter for at være indlysende:

“Selvfølgelig vil en høj arbejdsintensitet give et presset arbejdsmiljø. Selvfølgelig skal man have lokale aftaler. Selvfølgelig skal individet gives ressourcer til at få sin hverdag til at hænge sammen og selvfølgelig skal vi have ordentlige forhold på arbejdsmarkedet. Men vil disse selvfølgelig forslag sammen være nok til at skabe en ny kvalitet, et nyt stadie for deres rytmer?” (Hedegaard 2019, s. 45)

Min kritik er, at jeg opfatter denne fremstilling af bæredygtige rytmer som ganske deterministisk (Hedegaard 2019, s. 45). Projektet, som denne kritik er hentet fra, arbejdede med Ulla Ambrosius Madsens nyligt udviklede metode fatal etnografi, hvormed metodens formål kan siges at italesætte det usagte og ellers oversete (Madsen 2018). Ud fra dette argumenterede jeg for at se rytmer som en vekselvirkning mellem de forskellige forhold (Hedegaard 2019, s. 45-47).

Ud fra alt dette opsatte jeg en graf, for at skabe en mere nuanceret og detaljeret forståelse af rytmer og hvordan et tidsmiljø kan blive bæredygtige. I figur 2 ses mit originale forslag fra 2019 projektet:

Jeg mener, at denne graf er en forbedring fordi, at den ikke blot ser på repetition og diskontinuitet, men også inkluderer, hvorvidt man er underlagt andres bestemmelser eller helt efterladt til sin egen. Jeg havde inkluderet, at Lefebvres kritik af det 20. århundrede befinder sig i det ene hjørne af grafen, med høj bestemmelse fra andre og meget repetition, mens Holt og Hvids kritik af det 21. århundrede findes i det modsatte hjørne med meget diskontinuitet og høj selvbestemmelse. Bæredygtige rytmer blev placeret i midten som en vekselvirkning mellem de forskellige stadier - men denne beslutning har jeg senere fundet problematisk, da det laver den samme fejl med at forsimple bæredygtighed til blot at være en balanceøvelse, og ikke tage højde for individuelle omstændigheder eller præferencer.

Men for at bæredygtige rytmer kan blive et trivselsværktøj er det vigtigt at have en fast tilgang

til, hvad der menes med trivsel, da trivsel nemt kan blive flyvsk eller for alment sprogligt. Som jeg nævnte tidligere havde jeg i den originale graf defineret bæredygtige rytmer som midten, men ikke taget højde for personlige præferencer og omstændigheder. Vil alle trives under de samme forhold? Det tvivler jeg på. Derfor har jeg valgt det specifikke teoriapparat Oplevelse af Sammenhæng, af den israel-amerikanske Aaron Antonovsky (2000). Oplevelse af sammenhæng (OAS) tilføjer en dimension af det, som rytmen ikke kan forklare, nemlig meningsdannelse, ressourcer og andre livsforhold. Det kan forklare, hvordan bæredygtige rytmer kommer til udtryk mere individuelt, påvirket af den enkelte persons ressourcer og andre livsforhold. Samtidig kan det forklare, hvordan måske ikke alle trives i midten af grafen, og hvordan nogen kan trives i situationer, hvor andre ville mistrives. Intentionen er, at tilføjelsen af OAS vil bidrage med en måde at tage højde for det enkelte menneskes livssituation i øjeblikket, og for at nuancere det, så det ikke bliver en "one fits all" model for trivsel og sundhedsfremme.

Antonovsky & salutogenese

Aaron Antonovsky er faderen for den salutogenetiske tilgang.

Det er interessant at bemærke, at Antonovskys vej til den salutogenetiske model startede ved et tilfældigt spørgsmål i en israelsk undersøgelse om kvinders tilpasning til overgangsalderen (Antonovsky 2000, s. 11). Han bemærker selv, at han ikke kan huske hvorfor de spurgte om det, men de havde inkluderet et spørgsmål om vedkommende havde været i koncentrationslejr, og som forventet havde færre af de kvinder der havde været i koncentrationslejr, der var ved et psykisk ideelt tilstand - men Antonovsky bemærkede, at det stadig var 29% som alligevel var i "ganske godt psykisk helbred" (Antonovsky 2000, s. 11). Han skriver:

"At have gennemlevet lejrenes ufattlige rædsel og siden år som flygtning for derefter at skulle genetablere sit liv i et land, der har gennemgået tre krige... og stadig have et rimeligt helbred. Det var den dramatiske oplevelse, der satte mig i gang med på et bevidst plan at formulere det, jeg siden kaldte den salutogenetiske model..." (Antonovsky 2000, s. 11)

Som medicinsk eller sundhedssociolog arbejdede Antonovsky indenfor et meget positivistisk præget felt, men han kritiserer, at det ikke er nok at teste, om folk opfylder en given hypotese. I stedet fokuserer hans salutogenetiske tilgang på at studere og forstå afvigende tilfælde (Antonovsky 2000, s. 29). Antonovsky kritiserer såvel sygdomsforebyggende som sundhedsfremmende fag for at fokusere for meget på ressourcer - enten for at bekæmpe/helbrede sygdom eller bevare/fremme sundhed (Antonovsky 2000, s. 21). Selvom han ofte bliver hyldet i den sundhedsfremmende tradition, så kritiserer han selv sundhedsfremme for at være indlejret i den samme dikotomiske forståelse af sygdom/sundhed som de mere patologisk orienterede videnskaber (Antonovsky 2000, s. 21). I stedet for at se syg/rask som en dikotomi, hvor den ene udelukker den anden, så ser Antonovsky sundhed og sygdom som en kontinuum, hvor man konstant bevæger sig frem og tilbage mellem sundheds- og sygdomspolen, hvor sygdom dermed kan være en normal tilstand som en befolkning konstant vil bevæge sig ind og ud af (Antonovsky 2000, s. 11 & 21). Selv er han mere interesseret i hvorfor og hvordan folk holder eller bevæger sig tilbage til den sunde og

funktionelle ende af dette spektrum, frem for at undersøge hvorfor folk bliver syge (Antonovsky 2000, s. 12). Dog skal dette ikke forstås sådan, at han argumenterer for at forlade patologisk orienterede tilgange, da han anerkender behovet og vigtigheden af klinikere og den medicinske sektor (Antonovsky 2000, s. 31). Han argumenterer blot for, at disse tilgange ikke bør stå alene i at behandle og beskrive sundhed videnskabeligt, men at den salutogenetiske og patogenetiske tilgange kan komplimentere hinanden (Antonovsky 2000, s. 31). Dette ser jeg som et argument for mere humanistiske og kvalitative bidrag til studiet og forståelsen af sundhed, som også tager højde for menneskets livskontekst, såsom dette studie forsøger det.

Jeg har længe været dybt inspireret af Antonovskys tilgang til sundhed. Grunden til dette er, at jeg ikke blot ville lave et deskriptivt projekt som konkluderede at folk har det svært under karantæne fordi deres hverdag er ændret - for det er en selvfølgelig konklusion. Det salutogenese inspirerede mig til i stedet at se på, hvordan de almindelige danske borgere lykkedes med deres arbejde og opgaver på trods af den ændrede hverdag.

Oplevelse af Sammenhæng

Antonovsky udviklede begrebsapparatet Oplevelse af Sammenhæng som resultat af den undersøgelse, jeg nævnte tidligere, omkring israelske kvinders psykiske helbred efter ophold i en koncentrationslejr. Min forståelse af hans arbejde er, at formålet med OAS er at begrebsliggøre mestringsteknikker og forsøge at forklare, hvordan de kan spille sammen. Oplevelse af Sammenhæng skal ses som "*en grundindstilling og ikke et personlighedstræk*" der gør folk i stand til at skabe "*orden ud af kaos*" (Antonovsky 2000, s. 17).

Det skal nævnes, at det engelske udtryk "sense" siger mere end "oplevelse" - det hedder ikke "Experience of Coherence" på engelsk, men "sense of coherence", så Antonovsky må have valgt udtrykket "Sense" for også at indeholde den opfattelse og sansning, hvilket er en vag men vigtig forskel fra den danske oversættelse af "oplevelse", hvilket jeg dog vil bruge fremover i projektet.

OAS består af tre komponenter: Begribelighed, håndterbarhed og meningsfuldhed.

Begribelighed omhandler, som navnet antyder, hvordan vedkommende “opfatter de stimuli, man konfronteres med enten i det indre eller ydre miljø”, og er primært et kognitivt begreb (Antonovsky 2000, s. 34-35). Fokus er altså på forståelighed og forudsigelighed (eller uforståelighed og uforudsigelighed), det vil sige, om vedkommende opfatter information eller støj (Antonovsky 2000, s. 34 & 35). Antonovsky fandt denne forventning om, at fremtiden er uforståelig, illustreret ved at de interviewpersoner, han vurderede som havende et lavt niveau af begribelighed ofte ville tale om en ulykkesfugl shimazu - “den som altid er forfulgt af uheld”, hvilket i de ekstreme tilfælde virkede nært paranoid (Antonovsky 2000, s. 35). Modsat ville en person med et højere niveau af begribelighed have en tillidsfuld fornemmelse af, at “tingene skal nok gå godt” (Antonovsky 2000, s. 35).

Den næste komponent *håndterbarhed* omhandler ressourcer, men det er vigtigt at bemærke at det omhandler vedkommende opfattelse af tilgængelige ressourcer (Antonovsky 2000, s. 35-36). Der er altså ikke tale om, hvad man selv ejer, men også hvilket støttenetværk man har (venner, familie, læge, gud etc.), og om vedkommende ser disse som ressourcer som tilgængelige for dem i den givne situation (Antonovsky 2000, s. 36).

Den sidste og muligvis vigtigste komponent er *meningsfuldhed*, hvilket udgør et emotionelt motivationsbegreb (Antonovsky 2000, s. 36). Antonovsky identificerede en høj grad af meningsfuldhed hos de deltagere, der talte meget om områder i deres liv, som de engagerede sig meget i følelsesmæssigt (Antonovsky 2000, s. 36). Modsat så kan et tegn på en lav grad af meningsfuldhed være, at deltagerne kun sjældent giver udtryk for at noget har særlig betydning for dem, ud over måske visse dele af deres liv som sætter krav og pålægger dem byrder, de helst ville være foruden (Antonovsky 2000, s. 36). Ergo er det ikke kun et spørgsmål, om livet kan ses som forståeligt, som det er med begribelighed, men i højere krav om de udfordringer, man står foran, er værd at investere tid og energi i - er det investeringer man ser frem til, eller byrder man helst ville være foruden? (Antonovsky 2000, s. 36). Dette betyder selvfølgelig ikke, at en person med en høj oplevelse af meningsfuldhed glæder sig over død og internationale pandemier, men at man viser høj mængde af meningsfuldhed, hvis man tager de udfordringer på sig, som det medfører, og “er besluttet på at finde en mening” og “gør sit bedste for værdigt at klare sig igennem den” (altså udfordringen) (Antonovsky 2000, s. 36-37).

Nu fra de teoretiske bagtanker, til de metodiske.

Metodologiske overvejelser & Virtuelle interviews

Da dette studie blev foretaget under den mest intense del af karantænen under COVID-19 pandemien i foråret, var det på grund af restriktioner og forholdsregler ikke muligt at benytte en række mere konventionelle metoder. Dette kunne anses som en svaghed, men alle metodevalg har styrker og svagheder, og derfor bør man ikke holde ansigt-til-ansigt metoder som den højeste standard af forskning til alle emner og under alle omstændigheder (Braun, Clarke & Gray 2017, s.1-2). I dette projekt var traditionelle ansigt-til-ansigt metoder ikke mulige, men selv hvis det havde været mere muligt at mødes under sikre og kontrollerede omstændigheder, så tror jeg stadig, at det virtuelle ved metoden bidrog til at understrege projektets temaer og problematikker. Den udbredte adgang til internettet tilbyder en hidtil uset adgang til at observere, måle, diskutere og indsamle menneskelig adfærd og oplevelser (Gibson 2017, s. 213). Virtuelle tilgange skal derfor ikke ses som en nødløsning, men som et legitimt metodisk greb med sine egne muligheder og begrænsninger, som skal tilpasses det specifikke felt og teoretiske blik. *Virtuelle metoder* beskriver alle tilgange som benytter internettet til at indsamle eller generere empiri, altså gennem tekstbaserede chat programmer, gruppe chats, forums, mails eller video opkald (Braun, Clarke & Gray 2017, s. 2). Alle disse tilgange deler en række fordele, heriblandt en række økonomiske, geografiske og tidsmæssige fordele (Braun, Clarke & Gray 2017, s. 2-3). Det muliggør blandt andet, at man kan inkludere deltagere i et langt bredere geografisk felt uden rejseomkostninger til hverken forsker eller deltager (Braun, Clarke & Gray 2017, s. 2-3). Derudover er der en udbredt fleksibilitet i virtuelle metoder, der gør det nemmere for folk at deltage, uden at det kommer i vejen for deres hverdag (Gibson 2017, s. 217). Det kan også blot være nemmere for deltagerne og forskerne, da ingen skal rejse noget sted hen, og det derfor kan foregå fra din stue, hvilket også giver interviewdeltageren en stor del af kontrol over situationen (Hanna & Mwale 2017, s. 260). Det medfører dog også den ulempe, at det for nogen kan føles for privat og nært, da du giver forskeren direkte indblik i dit private liv og sphere på en måde, du måske ikke ville give, hvis du havde mødtes til et interview på et universitet (Hannah & Mwale 2017, s. 260). I dette projekt så jeg også problemer med, at jeg som forsker ikke kunne kontrollere deltagernes miljø eller omstændigheder. Blandt andet blev mit interview med Niels påvirket af en larmende håndværker i baggrunden og afbrudt af hans hund. Dette kan umiddelbart ses som en stor

frustration, men på en måde bidrog det blot til forskningsfeltet, da det på sin måde fortalte en del om den grænseløshed og det tidsmiljø som Niels befandt sig i. Ingen af de øvrige interviews blev afbrudt på samme måde, på trods af at de lå inden for samme tidsramme.

For kontekst så valgte jeg at benytte virtuelle video interviews i dette projekt. Alle interviews blev foretaget gennem programmet MS Teams. Der var både lyd og video på.

Samtykkeerklæringer blev indhentet mundtligt i starten af hvert interview, og jeg checkede op med deltagerne efterfølgende, om der var noget, de gerne ville have undladt eller

anonymiseret. Alle navne er anonymiserede, og visse detaljer ved arbejdspladser er udeladt efter ønske fra interviewdeltageren. Jeg har umiddelbart ikke kunne finde andre forskere, som har benyttet programmet MS Teams, men Paul Hanna og Shadreck Mwale (2017) benyttede Skype, som er udviklet af Microsoft, og derfor er et lignende program. Jeg testede Skype, Messenger, Discord, og MS Teams flere gange, før jeg valgte det sidste, delvist på grund af den højere grad af sikkerhed i databehandlingen, jeg vil uddybe i det næste afsnit, men i høj grad også grundet lyd kvalitet, nemhed ved videooptagelser, og at deltagerne kunne få adgang til videoen efterfølgende. Det viste sig, at alle deltagere var bekendt med programmet gennem deres arbejde, og det virkede dermed også som en måde at positionere projektet som et mere professionelt foretagende end var det igennem en privat Skype bruger, hvilket ikke ville være sikkert databehandlingsmæssigt. Siden virtuelle metoder afhænger af teknikken, så er det vigtigt at overveje detaljerne ved det og være opmærksom på, hvem der eventuelt ekskluderes ved, at man benytter så teknologisk intensive metoder, som også kræver et vist gear og indsats fra deltagerne (Hanna & Mwale 2017, s. 263). Selv efter flere tests uden for interviewene fandt jeg det nødvendigt at sætte 15 minutter af hver gang til at 'Troubleshoot' og guide deltagerne ind i det rigtige program og den rigtige videokanal. Jeg havde først overvejet at benytte Lucy Gibsons (2017) tilgang til e-mail interviews, men valgte at fravælge det, da de forløber over så lang en tidshorisont, at karantænesituationen kunne nå at ændre sig markant mellem hvert eneste svar. Derudover var deltagerne allerede under markant press i deres hverdag, så det virkede mere rimeligt og tilgængeligt at bede om en enkelt times interview, frem for flere lange e-mail korrespondancer over flere dage. Dog var jeg stadig meget inspireret af Gibson og især de overvejelser, hun har omkring den position, som den nye teknologi sætter forskeren i. Eksempelvis nævner Gibson, at interviews er en krævende disciplin, og det er ofte en

udfordring selv for erfarne forskere at tilgå sensitive emner (Gibson 2017, s. 216). Jeg vil tilføje, at ved virtuelle interviews kræves der derudover en teknologisk indsigt og overskud fra forskerens side, som skal holde sig rolig og professionel både i at sætte "rummet" op og håndtere eventuelle teknologiske problemer, som uundgåeligt vil opstå i processen. På en vis måde kan det sammenlignes med, at man som forsker vil facilitere et interview ved at booke et rum, give instruktioner til at finde derhen og tilbyde kaffe eller te. Men i et virtuelt interview kan man ikke tilbyde sine deltagere de basale venligheder, hvilket på den ene side skaber et mere ligeligt forhold, da de ikke er 'gæst' på samme måde, men på den anden side kræver det en højere mængde vilje og indsats fra deltageren faktisk at sætte sig ind i et program og bruge tid på en person, deltageren ikke personligt har en dyb relation til, og som de ikke får noget for. Inden pandemien brød ud havde jeg anskaffet en flaske vin til hver af mine interviewdeltagere som tak for deres deltagelse, men grundet omstændighederne har ingen af mine deltagere modtaget denne. Dette påvirkede også udvælgelsesprocessen, hvilket jeg skriver mere om senere.

Alle interviews blev foretaget i perioden 1.-8. april, hvor deltagerne havde været i karantæne i to til tre ugers tid, men før at Danmark begyndte at åbne op igen. Altså havde alle på samme måde haft mulighed for at skabe en hverdag under de særlige forhold på dette tidspunkt.

Transkription

Alle interviews er transskriberet i hånden, to med hjælp fra det forskningsorienterede program NVIVO transkriberingsfunktion. Det vil sige, at NVIVO generede et groft forslag til en transskribering, som jeg derefter gik igennem ord for ord og rettede til. Den manuelle gennemgang viste sig at være et vigtigt trin i at sætte mig ind i materialet. En af de tydelige fordele ved virtuelle video interviews er, at jeg også havde video af deltagernes ansigter, hvilket tillod mig at indfange håndtegn, kropssprog og mindre gestusser som at smile. Dette gav en meget rig og detaljeret empiri, så jeg valgte ikke at følge en traditionelt stringent transskribering metode, hvori man ikke benytter kommaer eller anden tegnsætning. I stedet har jeg aktivt brug formatering, tegnsætning og endda visse steder inkluderet fysiske

beskrivelser for ikke bare at transkribere de sagte ord men også hvad jeg anså som den sagte mening bag ordene. Man kan sige, at transskriptionerne på den måde allerede er mærket af min personlige fortolkning, men jeg vil påstå, at enhver transskription vil være påvirket af den måde, det er transskriberet på og vil være mærket, om jeg inkluderede tegnsætning eller ej. Hele forskningsprocessen er præget af subjektive valg - fra teori, metode, spørgsmål og transskriberings specifikationer, og jeg accepterer dette som en uundgåelig del af humanistisk forskning. Men siden jeg forsøger at indfange menneskelige oplevelser af hverdag og den levede tid fandt jeg det vigtigt ikke kun at se på ord, men også de usikkerheder, jokes, grin og andre indtryk som forekom. Store dele af interview to med Tristan (se bilag C) for eksempel var sarkastiske bemærkninger og jokes, som ville være gået tabt, havde det været stringent transskriberet.

Videnskabsteoretiske overvejelser og deltagelse i forskningen

Endnu en fordel ved virtuelle video interviews var, at det var muligt for mig at dele min skærm og direkte inkludere deltageren i dataskabelsen. Som sagt handler dette projekt om at forsøge at indfange og forstå menneskelige oplevelser, altså arbejder jeg med en epistemologisk forståelse af sit forskningssubjekt som en aktør med agens i deres hverdag og indflydelse på deres liv. Det er også derfor, jeg omtaler dem som interview *deltagere* og ikke subjekter, datapunkt, case nummer etc., da jeg anser dem som deltagere i forskningsprocessen. På samme måde ser jeg ikke data eller empiri som noget jeg, som forsker i mit elfenbenstårn, er gået ud og *indsamlet*, men rettere er det noget, deltagerne og jeg sammen har skabt. Dette skal ikke forveksles med, at denne process ikke har været teoretisk og metodologisk funderet, det har det i høj grad, og jeg anser det som valid videnskab, men rettere skal det ses som en kritik og afstandstagen fra en positivistisk ontologi om en sand virkelighed, vi kan indsamle sand og perfekt viden om. Jeg vil ikke erklære medlemskab af en specifik skole af videnskabsteori, delvist fordi jeg i dette projekt har kombineret vidt forskellige skoler og tilgange, nemlig tidssociologi, medicinsk sociologi og arbejdslivsstudier. Men derudover fordi jeg finder, at denne erklæring af medlemskab i en klub til tider kan være en undskyldning fra at redegøre for de ontologiske og epistemologiske overvejelser bag ens valg og handlinger, hvilket jeg ser som

den reelle funktion af en videnskabsteoretisk positionering. Selvom jeg benytter Antonovskys teorier, som stammer fra det positivistiske felt af medicinsk sociologi, så håber jeg at jeg har illustreret hvordan jeg gennem min mere socialt og relationelle forståelse af videnskabelse tager afstand fra denne.

Angående den kollektive empiri skabelse, så inkluderede jeg deltagerne direkte i min forståelse og fortolkning ved sidst i interviewet at dele min skærm og vise dem den graf jeg havde udviklet med repetition og diskontinuitet på X-aksen, og selvstændighed/samarbejde på Y-aksen. Den sidste fjerdedel af interviewet gik derefter med at deltagerne placerede deres før, efter og ideelle tidsmiljø på denne graf, hvorefter jeg benyttede dette til at stille uddybende spørgsmål. Denne tilgang var oprindeligt inspireret af den mere inkluderende epistemologi jeg er inspireret af, men det viste sig også at være et funktionelt metodisk greb, da det gav både deltagerne og jeg selv tid til at reflektere over vores samtale og give mig tid til faktisk at formulere mine undringer. Dette bidrog også til en række teori-kritiske overvejelser, da deltagerne illustrerede, hvordan deres oplevelser var langt mere nuancerede og komplicerede end den simplificering, jeg havde sat op. Dette bidrog også til, at der blev sat flere punkter på grafen, og det fungerede generelt som et værktøj til videre samtale, samt en visuel præsentation af den enkelte deltager. Alle cases introduceres med deres grafer efter metoden og før analysen.

Online etik - beskyttelse af data for ens interviewdeltagere

Det er kutyme at beskytte sine informanter i et forskningsprojekt ved at anonymisere deres navne og andre data. I dette projekt har jeg anonymiseret alle navne, samt et par arbejdsgivere efter informantens ønske.

Dog efter at have læst Gibsons (2017) overvejelser om e-mail interviews blev det tydeligt, at endnu en konsekvens ved virtuelle metoder er, at man som forsker er ansvarlig for at sikre, at interviewdeltageres data og IP adresse er på en sikker forbindelse, så længe de er i forskerens varetægt. Altså at jeg som forsker ikke kun var ansvarlig for at håndtere den data, der kom ud af interviewet, forsvarligt, men også at formå at arrangere selve interviewet på en sikker

forbindelse med en databehandlingsaftale. Jeg afprøvede flere programmer og muligheder for at finde den ideelle løsning mellem lyd, video og forbindelsens kvalitet, tilgængelighed og online sikkerhed. Efter flere tests valgte jeg at køre alle interviews igennem Microsoft 365 Teams gennem min AAU e-mail adresse, da denne er under AAUs databehandlingsaftale med Microsoft, hvilket jeg anså som den mest sikre løsning. Jeg optog interviewet igennem optagefunktionen i programmet, hvilket også gjorde deltageren i stand til at se, at de blev optaget. Dog grundet en data komplikation ved interview to blev jeg usikker på, om jeg eventuelt kunne miste interviewet gennem denne funktion, så jeg valgte også at optage min skærm ved hjælp af programmet OBS Studio, bare for at have en sikkerhedsbackup, hvis MS Teams ikke formåede at uploade mit interview korrekt. Disse ekstra optagelser blev kun optaget på min private PC.

Udvælgelsesprocessen

Som nævnt tidligere blev dette projekt omlagt midt i corona krisen, og der blev derfor behov for nye interviewpersoner. Siden intentionen med projektet var at skabe et indblik i en mere generel hverdagsoplevelse under pandemien i Danmark, så forsøgte jeg at udvælge interviewpersoner med henblik på at få så bred en variation i hverdagsliv og oplevelser som muligt. Dog fravalgte jeg at lave offentlige posts, hvor jeg bredt og generelt bad om deltagere, da jeg gerne ville have kontrol over, hvilke cases jeg endte med at have.

De kriterier, jeg opsatte for deltagere, var.

- De skulle have et arbejde/hverdag før corona, altså ikke freelance, arbejdsløs eller pensioneret.
- De skal stadig have arbejde og/eller faste opgaver nu under corona.
- Jeg ville gerne have mindst en deltager med barn, mindst en som var i karantæne med en anden person og mindst en som var i karantæne alene, for at have så bredt en repræsentation af karantænesituationer som muligt.
- Jeg ville have både mænd og kvinder repræsenteret.

For specifikt at kunne udvælge deltagere blev det meget igennem netværk, altså arbejde, venners venner og venners familie. Det viste sig også at være en fordel at have en eller anden form for social tilknytning til deltagerne, da det at arrangere data beskyttede, virtuelle interviews krævede en del samarbejde og tålmodighed fra deltagerne.

Jeg forsøgte at få både private og offentligt ansatte repræsenteret, men den private medarbejder, jeg havde en aftale med, blev blokeret af sin arbejdsplads. Jeg havde været ganske tydelig omkring, at jeg ønskede gøre mit speciale offentligt tilgængeligt efter aflevering, da jeg ønsker at bidrage til den fortsatte udvikling af tidsmiljø-tænkning som en teoretisk tilgang. Dette betød, at arbejdspladsen forbød mig at tale med min oprindeligt intenderede kontakt, og i stedet tilbød at jeg kunne tale med en HR medarbejder, der *“vidste hvad hun måtte og ikke måtte sige”*, samt at de krævede retten til at læse det færdige projekt og kunne tilbagetrække udsagn, de ikke var tilfredse med. Det blev først fremstillet som et spørgsmål om datafortrolighed, men de kunne ikke love mig, at de ikke ville tilbagetrække eventuel kritik af arbejdspladsens håndtering af COVID-19 situationen. Jeg vurderede, at en udvalgt HR medarbejder samt efterlæsning ville påvirke mine resultater for meget og valgte derfor at takke nej til et samarbejde med den pågældende arbejdsplads.

Siden at situationen ændrede sig ved hver pressemeddelelse fra myndighederne, forsøgte jeg at sørge for, at alle interviews foregik indenfor den samme nære tidsperiode, så deltagerne ville omtale lignende forhold. Det viste sig, at jeg ramte en perfekt periode, hvor alle deltagere havde været omkring to uger i karantæne, men før at landet begyndte at åbne op på nogen måde. Emmas interview foregik kort efter udmeldelsen om, at landet så småt ville begynde at åbne op igen efter påske. Altså havde jeg en meget begrænset tidsperiode til at indhente mine data, så jeg kunne ikke nå at indhente en ny privatansat. Så tre ud af de fire cases er offentligt ansatte - to fra en kommune og en fra staten, dog indenfor meget forskellige roller blandt andet som IT-konsulent og personalejurist.

Analysestrategi

Alle interviews er kodet gennem NVIVO for at have en struktureret og gennemskuelig proces. De valgte temaer (eller “noder” som det hedder i NVIVO) var baseret delvist på teoretiske begreber, delvist temaer der opstod i empirien ud fra problemformuleringen og de tilknyttede underspørgsmål. Dog oprettede jeg i enkelte tilfælde nye temaer/noder, hvis et tema virkede gennemgående, eksempelvis temaet om tidsløshed.

Adgangen til NVIVO var igennem AAUs licensaftale og dermed min AAU bruger, altså blev den elektroniske data stadig holdt inden for sikre forbindelser.

Nedenfor ses et billede af mine noder efter kodningen var afsluttet.

Nodes			
Name	Files	References	
Ændringer pga Corona		3	5
Hvor længe i karantæne		4	4
Grænser		3	9
Grafen		4	26
Meta tanker		4	12
OAS		0	0
Begribelighed		4	53
Håndtering		4	50
Meningsdannelse		4	53
Tidsmiljø		1	1
Fritid, ferier og pauser		3	7
Hurtig eller langsom tid		4	11
Reel tid		3	5
Rytmer og rutiner		4	27
Diskontinuitet		4	48
Repetition		4	19
Selvstændighed og samarbejde		4	37
Tidsløshed eller løserevet af tid		3	21

Derefter gennemlæste jeg hvert samlede node dokument og sorterede dem yderligere.

Jeg havde brug for at skabe mig et overblik over de enkelte deltagere, så for at forstå dem bedre forsøgte jeg at analysere hver case ud fra deres OAS - oplevelse af sammenhæng - og derefter

sammenligne det med deres graf, altså prøve at sammensætte tidsmiljø med OAS. Dette gav mig en dybere indsigt i både, hvordan hver case var unik, og hvordan de spillede sammen. Jeg forsøgte at systematisere dem ud fra et skema, hvor alle deres OAS står sammenlignet, såvel som en samlet graf, der viste, hvor varierede deres præferencer faktisk var. Jeg valgte at skrive det ud og skemalægge det som en erkendelsesproces for mig selv. Denne proces førte mig til opdagelsen af de overordnede temaer som ses i analysen. Det lod mig også forstå, hvorfor nogle cases virkede mere umiddelbart forståelige end andre.

Som det kan ses i skærbilledet af mine noder, så var der langt flere potentielle temaer og vinkler end de temaer, jeg har medtaget i analysen. Men desværre er forskningsprocessen også en udvælgelse og formidlingsproces, så jeg valgte at fokusere på netop disse overordnede temaer, fordi jeg følte, at de:

1. Havde mest at sige og
2. Bedst kunne belyse min problemformulering.

Først skrev jeg en profil for hver deltager, hvoraf jeg forsøgte at vurdere deres OAS på lignende vis som Antonovsky gør det, hvor han vurderer den til enten at være lav eller høj. Jeg tilføjede også medium og måtte i et tilfælde benytte Antonovskys begreb om en *rigid* OAS, hvilket vil blive uddybet i analysen. Min vurdering af deltagerne endte med at se således ud:

	Sif	Tristan	Niels	Emma
Begribelighed	Lav	Lav	Rigid	Høj
Håndterbarhed	Høj	Lav	Lav	Medium
Meningsskabelse	Høj	Lav	Rigid	Høj

Denne opsætning er selvfølgelig en simplificering af virkeligheden, men det vil jeg påstå, at enhver videnskabelig proces er. Profilanalysen og skemaet blev derefter brugt til at identificere temaer på tværs af casene. Jeg har valgt at beholde en meget grov profil for hver af deltagerne for at illustrere deres baggrund, situation og deres graf. Dog har jeg videregæret analysen til nu at være en mere struktureret besvarelse af problemformuleringen, hvilket vil blive introduceret efter selve interviewdeltagerne er blevet præsenteret.

Profiler

COVID-19 pandemien var en internationale krise, men jeg vil her argumentere for, at det var en krise med et bemærkelsesværdigt temporalt perspektiv. Jeg vil introducere flere udvalgte teoretiske begreber, men vil benytte disse til at udfolde hvordan COVID-19 krisen har påvirket de enkelte case deltagere.

Interview 1: Sif

38-år, arbejder som IT-konsulent i et ministerium (ønskes udeladt). Bor i Brøndby.

Har været i karantæne med sin kæreste noget af tiden og sin 4-årige datter, som har været passet af Sifs eks-mand halvdelen af ugen.

Begribelighed: Lav

Håndterbarhed: Høj

Meningsskabelse: Høj

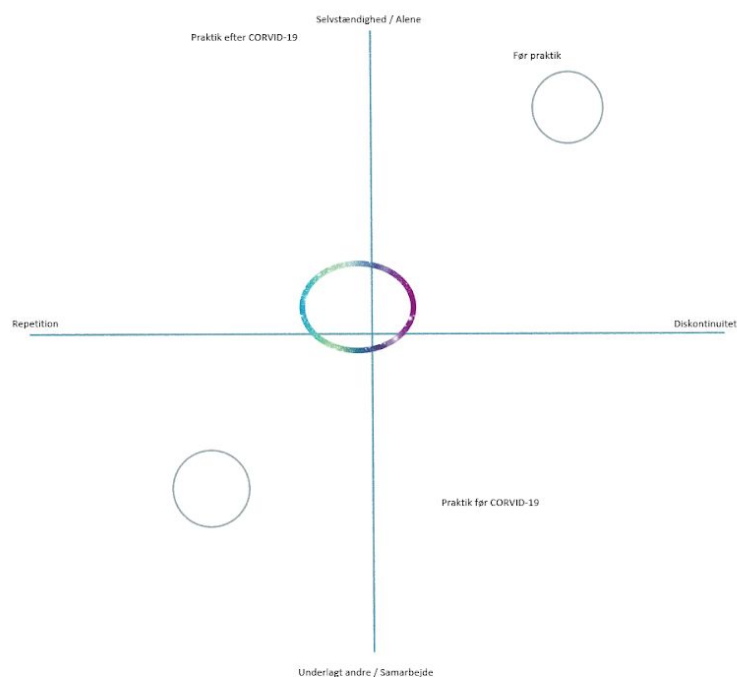
Grafen Interview 1: Sif

Wednesday, April 1, 2020 1:20 PM

Grafen Interview 2: Tristan

Thursday, April 2, 2020 11:03 AM

Interview 2: Tristan

24 år, studerende, læser Psykologi på Københavns Universitet og i praktik som ekstern konsulent. Har været i karantæne alene på sit kollegieværelse.

Begribelighed: Lav

Håndterbarhed: Lav

Meningsskabelse: Lav

Interview 3: Niels

39 år, Personalejuridisk konsulent i en kommune. Bor i Allerød.

Var i begyndelse i karantæne sammen med sin kæreste, men nu er hun på arbejde i hverdagene.

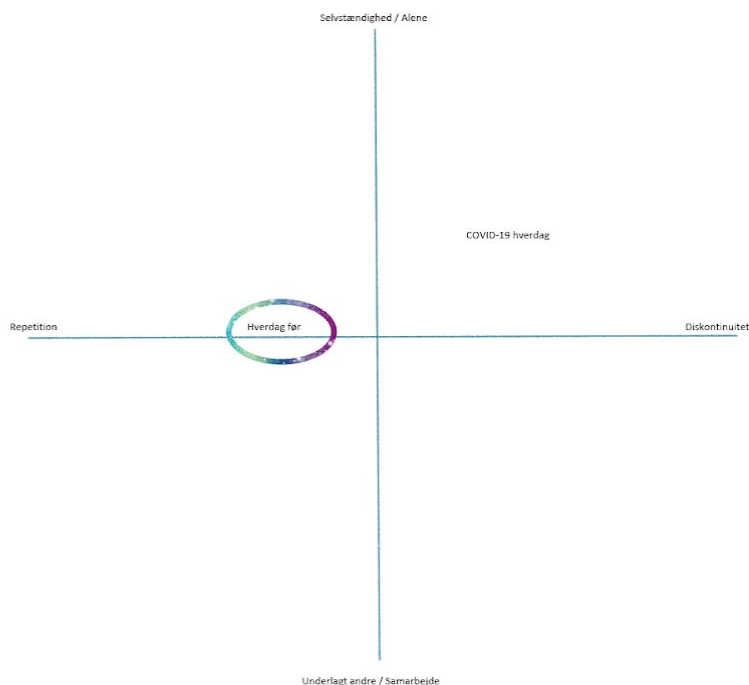
Begribelighed: Høj men rigid

Håndterbarhed: Lav

Meningsskabelse: Høj men rigid

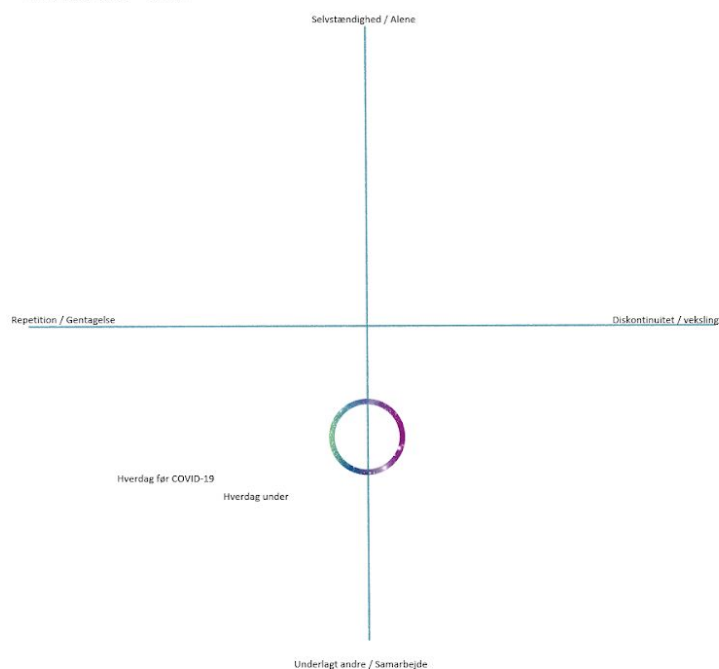
Grafen Interview 3: Niels

Friday, April 3, 2020 1:32 PM

Grafen Interview 4: Emma

Wednesday, April 8, 2020 9:55 AM

Interview 4: Emma

41 år, Konsulent i Kalundborg Kommune på skoleområdet.

Er i karantæne med sine to børn på 8 og 11 år, og hendes mand når han ikke er på arbejde et par dage om ugen.

Begribelighed: Medium

Håndterbarhed: Medium-høj

Meningsskabelse: Høj

Analyse

Dette projekts intention og fokus var først at forsøge at forstå og udforske hvordan almene danskere i forskellige arbejdsliv oplevede og reagerede på at deres vante hverdag blev forstyrret af COVID-19 krisen. Denne første del af projektets problemformulering kræver en deskriptiv analyse, hvilket vil være den første del af dette projekt. I den anden del vil jeg dog gå dybere og forsøge at diskutere hvad vi eventuelt kan lære ved at udforske denne usædvanlige situation. Denne anden del vil også foregå i to afsnit, først et empirisk funderet afsnit og afslutningsvist vil jeg diskutere, hvad vi teoretisk kan lære af dette studie.

Deskriptiv analysedel: Hvordan forstår vi ændringerne i hverdagen?

Tid er et forvirrende begreb. Det er så ufatteligt bestemmende for den menneskelige oplevelse, dog kan den ikke opfanges af vores fysiske sanser (Holt et. al. 2013, s. 24). Tid kan ikke ses, høres ellers føles, men er i stedet oplevelser - dynamik, bevægelse, længde, rytme - tilknyttet den kontekst tiden opleves i, altså handling og rum (Holt et. al. 2013, s. 24). Vi oplever før og efter, handling og konsekvens, rytme og varighed (Holt et. al. 2013, s. 24). Man kan gøre tiden synlig ved at benytte teknologier såsom ure og kalendere, dog er det vigtigt ikke at sætte lighed mellem tid og måling af tid (Holt et. al. 2013, s. 24). Det er her man kan adskille den Newtonske Clock-time fra en forståelse af den levede tid. Dog er vores tid organiseret og institutionaliseret. Dette illustreres i begrebet Tidsordener, oversat fra det engelske Temporal Order, hvilket beskrives som:

“...en kollektiv forståelse af, hvilken type af tid (og rum) løsningen af en bestemt type opgave kræver. Det kan dreje sig om krav til hastighed, rytme, timing, rækkefølge, synkronisering og om fysisk tilstedeværelse af personer, artefakter eller krav på enrum. Formålet er ikke at indfange idiosynkratiske, individuelle forståelser af temporalitet men de kollektive fælles tidsperspektiver som medarbejderne bruger, når de gør rede for deres arbejde, og som ofte er institutionaliseret fx som en del af fagligheden i arbejdet eller som en del af et ledelsessystem.” (Holt et. al. 2013, s. 32).

Tidsordener skal hermed forstås som en institutionel 'sådan gør vi her' logik som dikterer hvordan opgaver skal varetages. Et eksempel er fra Niels som personalejuridisk konsulent, hvor han flere gange italesætter, hvordan forhandlinger foregår i bestemte rum og på bestemte måder - man mødes i et lokale, man går ud og diskuterer og kommer ind igen. Men nu grundet krisen bliver tidsordenerne udfordret - det er ikke længere muligt at varetage opgaver på den måde og i den tid, de normalt varetages i. Opgaver som måske før var her-og-nu opgaver i hurtig tid kan nu blive langtids opgaver, som man ser hos Sif i hendes frustration over medarbejdere, som ikke svarer, forsvinder offline eller 'mutter' folk. Eller langtidsopgaver bliver nødt til at ordnes her-og-nu, som man ser i Tristans praktikforløb, hvor en opgave, der var beregnet til at tage længere tid, pludseligt bliver hans eneste opgave. Dermed vil jeg argumentere for, at en af folks store frustrationer i hverdagslivet under COVID-19 krisen kan beskrives gennem de kendte tidsordeners kollaps, men det er selvfølgelig ikke denne frustration alene.

Både acceleration & deceleration

Bruddet med de vante tidsordener kan siges at forhøje en række tidslige udfordringer fra det moderne arbejdsmarked. Dette kan beskrives som en kompression og acceleration af tiden, da al ledig tid effektiviseres og udfyldes med mål og opgaver, hvilket fjerner tid til pauser og refleksion (Holt et. al. 2013, s. 30). Angående kompression så havde jeg direkte udvalgt deltagere som havde arbejde og opgaver under karantænen, og derfor er det ikke overraskende, at man ser, at de alle har mange mål og opgaver. Dog vil jeg sige, at trods at der er sket en kompression, så ser jeg ikke kun acceleration men også en deceleration af tiden i karantænen. Deltagerne er stadig påvirket af den almene acceleration af det moderne arbejdsliv, men på samme tid skaber de sociale distance tiltag en deceleration af deres hverdag. Dette kan også kombineres med Holt et. al's begreber om hurtig og langsom tid. Hurtig tid er her-og-nu-opgaver fyldt med brud og skift, og modsat er den langsomme tid defineret af lange tidshorisonter og langsom, faglig fordybelse og læring (Holt et. al. 2013, s. 85). Ud fra dette kan man se accelerationen som at der kommer mere og mere hurtig tid, hvilket eksempelvis kan ses hos Sif:

“Det er en ting jeg fokuserer på. Og hvis nu at det er at DC eller ministeren bestemmer sig for at der er et eller andet der skal hastes igennem, så skal jeg oss’ kunne være på der også. Og bare kunne smide alting til siden. Der er nogle ting hvor du bare: “Okay, jeg stod med det her i hænderne, men nu falder det bare. Hvad skulle du, siger du?” Yes.” (Bilag B, Interview 1 m. Sif)

I dette citat ses hvordan Sif’s oplever sin arbejdsplads som klar til at skifte opgaver og gear på hvilket som helst tidspunkt, hvilket kan ses som et udtryk for hurtig tid og muligvis en generel acceleration. Modsat dette oplever Niels at de er ved at løbe tør for opgaver, da der ikke kommer nye personalesager ind når personalet ikke er på arbejdet, hvilket kan ses her:

“Der er selvfølgelig stadig nogle få der er syge af noget andet. Dem kan man jo stadig godt, så at sige, kører videre på den plan der er lagt i sagen. Men alt hvad der hedder opførsel alt hvad der er arbejdsudførsel. Det er fra ledernes side af utroligt svært at kontrollere og det vil sige så får du altså heller ikke nogle af de sager hvor du skal give folk en reprimande eller lignende fordi hey: du har ikke set de medarbejdere i 3 uger, så hvordan skal... Du har nok heller ikke nogen mening om de har bukser på derhjemme eller ej. Det ville man muligvis have på arbejdspladsen.”

(Bilag D, Interview 3 m. Niels)

Så hvor krisen har skabt en acceleration og hurtig tid hos Sif, kan man hos Niels se en deceleration grundet færre opgaver og et skift i opgaverne. I løbet af interviewet bliver Niels langsomt mere og mere opmærksom på, hvordan fordybelsesopgaver faktisk er blevet nemmere:

“Ja, altså. Så en masse af de opgaver som normalvis var det hvor man mødes og snakker sammen, de er blevet komplicerede. Mens at man kan sige at den del der handlede om at skrive og, kalder du det, at fordybe sig, det er faktisk blevet nemmere fordi nu er der ikke nogle der forstyrrer mig. Så det er sådan hen, det faktisk lidt blevet lidt vendt på hovedet.”

(Bilag D, Interview 3 m. Niels)

Som det kan ses her referer Niels til, at han havde hørt mig bruge ordet "fordybelsesopgaver" i et tidligere spørgsmål, så det er værd at overveje om Niels er blevet påvirket af min interesse og fokus. Dog hvis man ser forskning som en kollaborativ process imellem interviewer og interviewdeltager, så kan denne udvikling også anses som en lærings og refleksionsprocess. Set ud fra dette, så kan denne deceleration af Niels arbejde anses som et gearskifte, som sender ham over i mere langsom tid, hvilket muligvis kan skabe mere tid og plads til langsom refleksion og læring.

Asynkronisering

Jeg ser også *asynkronisering*, altså hvordan tid og rytme individualiseres grundet ny teknologi, der lader folk arbejde ud fra egne præferencer (Holt et. al. 2013, s. 30).. Trods at Emma, Niels og Sif alle er offentligt ansatte under arbejdsforhold, der helt overordnet set har mange ligheder, så er deres hverdage og håndtering af deres arbejde dybt forskellige. Dette kommer umiddelbart til udtryk som en fordel for kvinderne som kan benytte mere tid med deres børn, men for Niels virker det til at være en generel frustration. Dette kan forstås ud fra Oplevelse af sammenhæng, hvor Sif og Emma skaber mening ud fra deres anden primære rolle som mødre og derfor henter mening, drive og energi fra at kunne lægge mere tid i denne opgave. Niels har derimod ikke nogen tydelig anden rolle eller livsområde, hvorfra han kan hente mening. Jeg vil mene, at Niels har, hvad Antonovsky kalder, en rigid OAS. En Rigid OAS er en oplevelse af sammenhæng som umiddelbart kan se ud til at være stærk og modstandsdygtig, men hvis den bliver sat for meget under pres, viser den sig faktisk at være rigid og kan ikke tilpasse sig den nye udfordring (Antonovsky 2000, s. 43-44). Som nævnt tidligere var arbejde det, Niels helst ville tale om i sin hverdag: Sit arbejde og detaljerne ved dette. Det virkede til at være, hvor han så sin primære rolle i sit liv, men da jeg spurgte ind til, om arbejdet hjalp ham håndtere sin hverdag under corona svarede han:

"Fordi jo på den ene side så har jeg noget at lave i løbet af dagen, men der kunne jeg lige så godt også spille computer. Det stopper mig fra at spille computer, kan man sige. Ej, det er

måske... Også lidt grovt at sige omkring mit arbejde. Men... Men til dels jo, så får det mig op. Og det i sig selv er... Altså fornuft, synes jeg er fornuftigt nok. Fordi ellers så var jeg nok ikke kommet op til den tid hver dag hvis der ikke var noget at stå op til. Så på den måde giver arbejde stadig noget struktur men... Men jeg synes stadig at der er noget jeg savner."

(Bilag D, Interview 3 m. Niels)

Arbejdet er Niels' primære rolle og livsområde, som han henter identitet fra - og alligevel nævner han selv at han lige så godt kunne spille computer. Han nævner også selv afsavnet af noget andet, og han nævner selv længere nede i interviewet, at han tror, det er kollegaer. Set ud fra OAS forståelsen, så ville kollegaer kunne ses som en måde at hæve ens håndterbarhed, da man har andres hjælp og ressourcer til rådighed, noget som jeg har vurderet Niels til at have et lavt niveau af. På den måde ville kollegaer kunne hjælpe med at skabe en højere OAS i hverdagen hos Niels. Derudover kunne man se det som at denne vage tilknytning til hans primære livsområde er med til at give ham hvis ikke en lav meningsfuldhed, så en rigid OAS, som nemt kan trues eller skubbes ud af balance. Under en sædvanlig tidsorden er dette ikke et problem for Niels, da hans OAS ikke bliver testet, men grundet den asynkronisering, hvor alle er tvunget til at finde individuelle løsninger uden for deres almene arbejdsliv, så står Niels langt svagere.

Fragmentering

Sidst men ikke mindst er der *fragmentering af tiden*, som en konsekvens af de førnævnte, hvor tiden opdeles i små usammenhængende bidder, altså en række små, urelaterede opgaver ligger i forlængelse af hinanden og skal løses i et ofte accelereret tempo (Holt et. al. 2013, s. 31).

En umiddelbar formodning ville være, at dem, hvor tiden er mest fragmenteret, også er dem med et mest ustabile tidsmiljø og laveste OAS. Dog er dette ikke, hvad jeg ser i empirien. Sandt nok så har Emma meget lidt fragmentering og står ganske stærkt i forhold til oplevelse af sammenhæng, men Sif har meget fragmentering og har stadig en ganske høj OAS. Sifs graf viser, at hun faktisk trives i og foretrækker et miljø med diskontinuitet og selvstændighed, og for hende gør denne fragmentering blot, at hun har mere mulighed for at lave sine egne løsninger på sine individuelle problemer. Sifs største frygt er faktisk at blive mere afhængig og underlagt

af andre, så hun ikke længere vil have den selvstændighed, hun nyder. Dette ses i det følgende citat, hvor jeg havde bedt Sif uddybe det, hun havde italesat, at der bekymrede hende:

"Ja afhængighed af andre og andre som også har mange opgaver, fordi som sagt så er det her ministeriet, så vi er meget... Berørte af corona. Ikke at vi har mange syge, men mere det her med at vi har mange som er truet hist og her, som du skal... Dine opgaver bliver lagt om hele tiden på grund af det. Og... Jeg hader når folk de laver den der hvor de bare... Sovser et eller andet – produkt, projekt, whatever – fordi de synes noget andet er vigtigere. For så skal jeg til at hive fat i min chef, og min chef vil meget gerne lege den store stygge bussemand, men jeg har ikke specielt meget lyst til at skulle have brug for det. For normalt ville jeg gå hen til dem og sige: "Heeej. Jeg har kage med. Derudover, har du svar på det der med..." - så siger de ja." (Bilag B, Interview 1 m. Sif)

Det interessante er, at selvom Sif nævner, at hendes arbejdsplads er meget berørt af corona og omlægningen, så er det som sagt ikke omlægningen eller diskontinuiteten, som bekymrer hende. Ligesom Niels italesætter Sif det problem, at hun ikke kan tale direkte med sine kollegaer, men modsat Niels er det hos Sif, fordi hun meget konkret vil have muligheden for at kunne løse sine egne problemer, og ikke med et ønske om, at de forbedrer hendes hverdag som sådan.

Modsat så viser Emmas placering på grafen, at hun i høj grad ønsker og søger samarbejde og menneskelig kontakt, altså ville et fragmenteret tidsmiljø ikke være ønskværdigt for hende, hvilket hun derfor har formået at minimere i sin hverdag ved hjælp af skemaer og hjælp fra sin ægtefælle, familie og kollegaer. Så selvom både Emma og Sif har mange fællestræk i deres situationer - begge med høje OAS med børn og familie som primærkilden for deres meningsskabelse - så har de vidt forskellige præferencer i deres ideelle tidsmiljø. Dette antyder, at kombinationen af OAS med tænkningen om tidsmiljøer kan bidrage til en dybere og mere nuanceret forståelse, da de begge fanger dynamikker og opmærksomhedspunkter, som den anden teori ikke ville have begrebet.

Diskuterende analysedel: Hvad kan vi lære om tidsmiljøer & bæredygtige rytmer?

Hvor den tidligere del var mere deskriptiv i sin udforskning af, hvordan interview deltagernes hverdag blev påvirket af det usædvanlige tidsmiljø, så vil det kommende kapitel gå mere eksplorativt og diskuterende frem. De to første emner vil stadig forholde sig hovedsageligt til empirien, men afslutningsvis vil jeg reflektere over og diskutere det at undersøge og forske tid, bæredygtige rytme og OAS fra et mere overordnet og teoretisk perspektiv.

En ny slags tidslighed

Holt, Hvidt mfl. refererer til et studie af Ylijoki og Mätylä (2003), som italesætter en række forskellige typer af tid, såsom *den skemalagte tid* (er hvad det lyder til, at tiden er kortlagt, lineært og hektisk), *kontrakt tid* (usikkerheden ved tidsbegrænsede stillinger), *personlig tid* (den private tid og de bekymringer der hører til) (Holt et. al. 2013, s. 33, Ylijoki og Mätylä 2003). Alle disse begreber er udviklet med tidsordener som analytisk nøglebegreb (Holt et. al. 2013, s. 32-33). Hvad jeg finder interessant ved disse er, at de arbejder med forståelsen af tid som tilknyttet til et bestemt handling og rum, men tilknytter denne med de emotionelle konsekvenser ved dette tidsmiljø. Frustrationerne ved den hektiske skemalagte tid, bekymringerne ved den usikre kontrakt tid og den dårlige samvittighed tilknyttet den personlige tid. Inspireret af denne forståelse vil jeg gerne foreslå en ny type tid som jeg har valgt at kalde corona-tid, eller krise tid. Det er al den tid som går på at se pressemeddelelser, læse statistikker, diskutere hvad man gør, tilknyttet det handling og rum som er den personlige karantæne. Det er, når Emma lægger skemaer og laver planer med sin ægtefælle, det er, når Sif køber ind i god tid og finder planter som eventuelt kunne bruges i stedet for hendes medicin for at føle sig sikker. Det er, når Tristan deler sine frustrationer med sine medstuderende om sin fremtid på studiet. Det er tid brugt på at begribe krisen, på godt og ondt. Denne tid er også underlagt reel og subjektiv tid, hvor man kan tro, at man kun bruger begrænset tid på at tænke på krisen, men reelt set fylder det meget i ens tanker og tilstedeværelse. Dette kan ses hos Tristan, som ikke direkte taler om krisen, men stadig er dybt påvirket af den usikkerhed omkring hans fremtidige studieliv som krisen bringer, og som fylder meget i hans overvejelser.

Mere end bare grænseløshed: Tidsløshed

Holt, Hvidt mfl. taler om det grænseløse arbejde, idet at arbejdet kan følge med én hjem i det moderne arbejdsliv (Holt et. al. 2013 s. 42). Antonovsky taler om grænser i form af, at en del af ens OAS er at afgrænse, hvad man bekymrer sig for, og hvad man ikke bekymrer sig for (Antonovsky 2000, s. 40-41). Jeg ser disse forståelser som komplementære, idet den grænseløshed, der tales om, ikke kun behøver at være i arbejdet, men som Antonovsky italesætter det, også kan være mange forskellige områder i ens liv. Dog påstår Antonovsky, at det vil skade ens OAS hvis man forsøger at afgrænse sig fra et af disse fire områder:

- Sine indre følelser
- Nærmeste interpersonelle relationer
- Sin primære rolleaktivitet
- Eksistentielle forhold (Antonovsky 2000, s. 41).

Denne forståelse af grænser er blevet konceptualiseret til at forstå almene hverdage, men igen ser jeg en dyb relevans for forståelsen af COVID-19 krisen, da alle disse fire områder bliver påvirket af den usikkerhed, frygt, diskontinuitet og karantæne, som krisen har medført. Først og fremmest kan COVID-19 krisen direkte anses som et 'eksistentielt forhold', som alle case deltagerne har været tvunget til at tage stilling til. Derudover ses der i alle deltageres fortælling en eller anden form for følelsesmæssig reaktion, om det er frygt, frustration eller noget helt tredje. Fysiske interpersonelle reaktioner er blevet kompromitteret, så det kræver nytænkning og omlægning at være i kontakt. Dette ses hos Emma, hvor de ikke har kunnet være i kontakt med den bedstemor, de ellers ser ofte, og hvordan børnene nu har snakket på tværs af stor afstand med hende, mens Sif har ugentlige online møder med sine venner, og Niels har en online messenger gruppe med en kollega. Det sidste punkt, den primære rolleaktivitet, er interessant for som nævnt tidligere, så har Sif og Emma fundet mening i at fokusere mere på deres børn og familier. Sif nævner tydeligt, at hendes primære bekymring er hendes barn, og at hun ser sig som Mor først og fremmest, og at dette er en samtale, hun har haft med sit arbejde. Dette kan blandt andet ses i citatet:

“Devin: I løbet af en almindelig, typisk dag, hvad fylder mest i dit hoved?”

Sif: Mit barn er først og fremmest, og det ved mit arbejde godt, og det er det også fine med.” (Bilag B, Interview 1 m. Sif)

Emma nævner, at hun længe har ønsket at blive bedre til at forlade arbejdet og prioritere familien mere, hvilket er blevet nemmere efter at familien er mere nemmere. Dette ses blandt andet i dette citat:

“Jamen generelt så har jeg et rigtig stort ønske om at blive bedre til at ligge mit arbejde fra mig når jeg har fri. Og lade det fylde mindre så min familie kan fylde mere. I min fritid. Jeg har en svær tendens til at blive siddende når jeg skulle have gået kl. Halv fire, så får jeg kigget på uret og tænker “Fuck it!” og så løber jeg ud af døren. Det vil jeg rigtig gerne blive bedre til. Og man kan sige, det er noget nemmere når man sidder herhjemme! Så er der nogen der banker på døren. Og det er i virkeligheden rigtig fint.”

(Bilag E, Interview 4 m. Emma)

Men Tristan og Niels har ikke en sådan anden identitet at falde tilbage på udover deres arbejdsidentitet. Tristan er studerende, men er nu usikker på, om han overhovedet får lov til at afslutte sit praktikforløb og fortsætte til specialet næste semester (se Bilag C). Niels identificerer sig meget med at være jurist og at være den, der kan tage de svære beslutninger i svære sager som personalejurist. Dette kan ses i citatet:

“Så længe jeg er på arbejde, så er det arbejde der fylder, for det er ligesom det jeg er sat i verden for og være.” (Bilag D, Interview 3 m. Niels)

Hermed ville jeg argumentere for, at Tristan og Niels er blevet ufrivilligt afgrænset fra deres primære rolleaktivitet som en konsekvens af COVID-19 karantænen. Med andre ord så er et af komplikationerne ved karantæne ikke blot en grænseløshed mellem hverdag og fritid, som forstået ved Holt, Hvidt mfl., men kombinationen af denne grænseløshed med en ufrivillig

grænsesætning, som kræver, at man har andre livsområder man kan orientere sig efter for stadig at have en meningsfyldt hverdag.

Dog vil jeg argumentere for, at hverdagen under COVID-19 karantænen ikke kun risikerer at blive grænseløs, men også tidsløs. Med dette mener jeg, at suspenderingen af de vante tidsordner også forstyrrer måden, vi lever og opfatter tid på. Som nævnt tidligere kan tid ikke opfattes sanseligt, men opfanges i gennem oplevelser af dynamik, bevægelse, længde, rytme, som tilknyttes den enkelte handling og rum (Holt et. al. 2013, s. 24). Men COVID-19 karantænen forstyrrede både måden, vi gør handlingen, og hvilket rum det gøres i - altså kan det siges at forstyrre ikke alene hverdagslige rytmer, men også vores almene oplevelse og opfattelse af tid. Det er derfor nødvendigt for dem at tilknytte tid til nye handlinger og rum, hvilket ses hos de casesdeltagere med høj meningsfuldhed, altså Sif og Emma, som tilknytter deres tidsforståelse til deres børns rutiner og hverdag. Modsat finder dem uden børn sig selv i et langt mere grænseløst og tidsløst rum, hvor dage, uger og ferier glider sammen. Både Tristan og Niels kommenterede på, hvordan de havde glemt tid og dag, havde det ikke været for interviewet med mig. Dette ses i det følgende citat fra Tristan:

"Altså jeg har, da jeg opdagede at det var torsdag i dag... Altså jeg vidste godt at jeg havde et interview med dig for eksempel, men... Jeg vidste ikke at det var torsdag. Alle dagene ligner hinanden." (Bilag C, Interview 2 m. Tristan)

Newtonisk "clock-time" italesættes ofte som mere kortlagt, og som om den derfor er nemmere at holde styr på eller følge. Men Tristans citat viser her, at selv de kortlagte ugedage er svære at følge når den subjektive, levede tid begynder at skride og flyde. Jeg ser det også som udtryk for en lavere begribelighed i Tristans OAS, at hans hverdag er blevet så flydende og tidsløs. Endnu et eksempel ses her:

"Sådan er det når man er i selvisolation – bare ikke noget at gøre. Men jeg spicer min aften op, så i stedet for at spille computer og se en film, så ser jeg en film og så spiller jeg computer bagefter." (Bilag B, Interview 2 m. Tristan)

Den sidste sætning i dette citat bliver sagt med et smil og en jokende tone, men jeg vil påstå, at der er lige så meget validitet i en joke som en seriøs statement, da det kan være en måde at pakke ubehagelige sandheder ind.

Tristan var faktisk et interview planlagt da dette projekt stadig omhandlede studietrivsel, men jeg fastholdt aftalen, da jeg havde en formodning om, at siden Tristan havde erfaring med diskontinuitet og selvstændighed fra sin hverdag som kandidatstuderende, så havde han måske en bedre chance for begribelighed i denne krise. Men som disse to citater illustrerer blev denne formodning afkræftet. Det skal nævnes at OAS er ikke en normativ vurdering, om folk klarer sig godt eller skidt, men et teoretisk begreb for at prøve at forstå folks evne til at navigere igennem kritiske situationer som denne. Mens Tristans situation før var defineret af diskontinuitet og selvstændighed, hvilket jeg som sagt formodede ville give ham en fordel i at håndtere denne krisesituation, viser det sidste citat, at han situation i højere grad er defineret af en høj grad af repetition, og hans sædvanlige selvstændighed er blevet relativt begrænset. Hans praktikantmentor tillader ham stadig stor selvstændighed, men for Tristan er det mere usikkerheden fra hans universitet som driver hans frustrationer.

“T: Fordi, et eller andet sted så ville jeg også have det fint nok hvis de sagde: I bliver nødt til at gøre det om! Eller vi bliver nødt til at finde på en eller anden løsning, måske forlænge praktikken ind i sommeren eller... Et eller andet. Ikke at vide det lige her op til speciale ansøgning er ret nederen.

D: Ville det hjælpe også bare at høre dem sige: “Vi ved faktisk ikke rigtigt hvad vi gør lige nu, vi er ved at finde ud af det?”

T: Ja, det syntes jeg. “ (Bilag C, Interview 2 m. Tristan)

Som det ses her, søger Tristan mest af alt afklaring. Ud fra OAS ville man kunne kalde dette en søgen efter begribelighed. Han bekræfter at selv det at høre at ledelsen ikke ved hvad de skal gøre ville for Tristan være bedre end den usikkerhed, han svæver i lige nu. Jeg ser dog en stor del af Antonovskys begribeligheds begreb som ikke blot, om deltageren kan forstå det input de

står overfor, men om de føler, at de har mulighederne for at begribe og gøre noget ved det. Hvilket det følgende citat illustrerer, at det føler Tristan i høj grad ikke, at han gør.

“Jeg har før, fordi jeg har været kritisk over for universitetet – jeg er ikke typen der gør noget ved det, for jeg har bare accepteret omstændighederne som de er, det vil jeg gerne lige have lov til at sige. Det er fordi, at i hvert fald på KU, hvis du skal nå at klage over noget, så kommer det sjældent til at påvirke en selv, for det tager så lang tid for det at gå igennem. Så det kan kun påvirke dem der kommer langt efter en – dem der kommer efter mig.” (Bilag B, Interview 2 m. Tristan)

Så ikke blot søger Tristan et svar, godt eller skidt, men han føler heller ikke, at han har nogen måde at stå imod eller ændre sin situation. Han har accepteret det som en del af sin identitet, at han ikke vil gøre modstand, selv hvis han finder omstændighederne uretfærdige eller urimelige. Ifølge Antonovskys begreber vil jeg sige, at dette er en klar beskrivelse af en lav begribelighed, men hvad jeg videre overvejer er, om denne manglende begribelighed kan siges at være en af hovedfaktorerne bag Tristans opfattelse af tid eller mangel på samme. Altså at lav begribelighed i et usikkert tidsmiljø kan siges at resultere i en følelse af tidsstab og tidsløshed.

Teori, kritik & videreudvikling: Bæredygtige tidsmiljøer?

Som nævnt tidligere så definerer Holt, Hvidt mfl. bæredygtige rytmer som en syntese mellem repetition og diskontinuitet (Holt et. al. 2013, s. 81). Allerede i mit tidligere arbejde kritiserede jeg denne forståelse af bæredygtige rytmer som for simplificeret, da det ikke tog højde for personlige præferencer og omstændigheder. Ud fra det tidligere analyseafsnit vil jeg argumentere for, at bæredygtige rytmer eller tidsmiljøer er dybt personlige. Dog kan man også kritisere dette argument for blot at bekræfte den formodning, som projektet er baseret på, og derfor havde bias for at bekræfte. Dog vil jeg argumentere, at forskerne bag bæredygtige rytmer, Holt, Hvidt mlf., påpegede, at bæredygtige rytmer var dybt personlige og skulle tilpasses situationen (reference). Dog så jeg ikke teoretiske forsøg på at skabe plads til og håndgribeliggøre denne individualitet. Det er her, jeg forsøgte at bidrage med OAS som

begrebsapparat. Fordelen ved OAS er også, at det er skabt til at se hvordan folk klarer sig på trods af usædvanlige og ubehagelige omstændigheder (qua dens oprindelse som studie af koncentrationslejr overlevende). For man kunne kritisere mit studie for at forsøge at tale om bæredygtige rytmer og tidsmiljøer i en ikke bæredygtig situation. Men jeg mener blandt andet på baggrund af min empiri, at krisetid situeringen faktisk tydeliggør den enkeltes oplevelse. For under sædvanlige omstændigheder, hvordan ville man vide, om man studerer den enkeltes tidsmiljø, eller blot hvor stabil og etableret en tidsorden den person arbejder under? Niels, for eksempel, ville højst sandsynligvis virke dybt stabil og tilfreds, hvis hans almene tidsorden var i spil, men uden denne viser der sig flere tegn på, at hans OAS faktisk er rigid, og derfor ikke så stabil som den umiddelbart kan se ud. Sammenlign dette med Sif, hvis almene tidsorden også er kollapsede, men som stadig formår at skabe sig et bæredygtigt tidsmiljø, på trods af frygt, tvivl og bekymringer. Min empiri giver grund til at antage at den usædvanlige krisesituation faktisk tydeliggør ihvertfald den personlige tilgang til tidsmiljøer. Derimod kan studiet ikke sige så meget om systemsiden, da trods begge teorier nævner, hvordan både tid og personlige ressourcer er underlagt større samfundssystemer, så er dette nok begge teoriens blinde punkt.

OAS som en evne til at navigere tidsmiljøer?

På trods af at tidsmiljøer og OAS ser ud til at komplimentere hinanden, så har det været besværligt at koble dem sammen teoretisk. Jeg valgte OAS for at tilføje det personlige aspekt i tidsorientering, rytmer, og hvordan individet kan navigere dette.

Den operationalisering af tid, jeg har arbejdet med gennem Holt, Hvidt m.fl. definerer tid som dynamisk, som bevægelse, længde, rytme, og tilknyttet levet kontekst handling og rum (Holt et. al. 2013, s. 24). Et af problematikkerne ved denne operationalisering er, at det er ganske svært at studere og begribe igennem et enkelt øjeblik interview. Dermed kunne man argumentere, at jeg sådan set ikke har studeret tid, jeg har studeret folks *oplevelse* af deres tid i det enkelte øjeblik. Jeg har forsøgt at kombinere denne oplevelse med et begreb, OAS, som er personligt, kognitivt, emotionelt og også kontekstbaseret, så på den måde passer de ganske godt sammen, på trods af et aspekt: OAS forsøger at kvantificere kvalitative oplevelser. Antonovsky inddeler OAS i stærk/svag, høj/lav, i et forsøg på at gøre det mere konkret og begribeligt. Dette var en af fordelene, jeg så ved teorivalget, da jeg følte at tidsmiljøteoriene manglede denne

konkretisering. Jeg vil dog nu argumentere for, at selve begrebet tid gør det svært at kombinere disse to, da en dynamisk forståelse af levet tid strider imod denne kvantificering. Der kan siges at være et epistemologisk hvis ikke også ontologisk brud imellem OAS som en mere medicinsk sociologisk forståelse af verden og den viden man kan skabe om den som noget målbart og fast, og den levede tids mere flyvske, personlige og kvalitative epistemologi. Denne modstridighed umuliggør ikke kombinationen, og som set tidligere kan der fås interessante indsigter ved denne teoretiske kombination. Dog er disse analytiske pointer skabt på trods af den fundamentale modstridighed mellem et begreb og en forståelse som essentielt set kan siges at arbejde ud fra en Newtonisk, clock time forståelse af tid som er mere måleligt og forståeligt, men forstået ud fra et perspektiv om dynamisk, levet tid.

Dette kan også ses som en fundamental udfordring ved at forske med tid og trivsel, da man som forsker gerne vil have ting til at give mening og passe ind i pæne projekt designs. Vil forskning som forsøger at begribeliggøre tid ikke altid kvantificere det på en eller anden måde? Kan det reelt set lade sig gøre at forstå tid ud fra et klassisk empirisk forskningsprojekt? Dette kan siges at føres tilbage til Lefebvres mere filosofiske tilgang, hvilket jeg, som nævnt tidligere, har set flere kritisere for at være ukonkret og ufærdigt. En anden tilgang kunne have været i den empiriske behandling og fremstilling, hvor man eventuelt kunne benytte mere litterære metoder. Såsom eksempelvis Ulla Ambrosious Madsens *Fatale Etnografi*, der benytter formatering, skrivestile, prosa og fiktionsskrivningsmetoder til at inddrage fremstillingen og læsningen af empirien som en del af den analytiske forståelse og formidling af forskningen (Madsen 2018). Ved at benytte denne mere eksperimentelle tilgang til empirifremstillingen kunne man muligvis have bevaret det dynamiske, flyvske og levede aspekt af deltagernes levede tid. Men på den anden side så nævnte Madsen selv, at sådanne studier ikke kan bidrage med normative vurderinger eller analytiske pointer, og derfor vil det være begrænset, hvad denne forskning kan eller ikke kan bidrage med resultatmæssigt. På den ene side ville det kunne besvære den mere kvalitative aspekt af empirien, men på den anden side har jeg i dette projekt forsøgt at bidrage til det felt, jeg skriver mig ind i. Projektet her har forsøgt at bidrage med en ny tænkning af tid, trivsel og navigering i tid, og har dermed måske ikke kunnet

fremstille den mere levede oplevelse af tiden. Dog er dette i sig selv en væsentlig pointe og bidrag til forståelsen og forskning af tid, og hvordan mennesker navigerer i denne.

Opsamling

Intentionen ved at kombinere OAS som begreb med tænkningen omkring tidsmiljøer var at tilføje flere dimensioner, og udforske om personlige præferencer ville gøre en forskel omkring, hvordan man skaber bæredygtige rytmer. Dette fik jeg bekræftet, da alle fire deltagere ikke bare havde meget forskellige ideelle rytmer, men selve overvejelserne om deres ideelle rytmer tydeliggjorde essentielle forskel i deres tilgang og forståelse af rytmer, hverdag og tid.

Eksempelvis havde deltageren med den svageste OAS, Tristan, intet håb om nogensinde at opnå det, han anså som hans ideelle tidsmiljø, hverken, efter corona eller i hans fremtidige arbejdsliv. Det vil være langt sværere at skabe bæredygtige rytmer for en person med så lav en sans af begribelighed, da disse personer ikke tror på, at de nogensinde rigtigt kan lykkes i forsøget. Et andet eksempel var, hvordan vi så, at Niels havde en rigid OAS ved blandt andet at se på, hvordan han så sit ideelle arbejdsmiljø for, hvordan det var, og var sikker på at det nok skulle vende tilbage til hvordan det var før - dog uden selv at have nogen indsigt i hvornår eller hvordan. Så selvom Niels begribelse var højere end Tristans, så var han lige så opgivende og afventende (se Bilag D).

Sif identificerede selvstændighed som det vigtigste for hendes tidsmiljø, altså var det ikke så meget et spørgsmål om repetition og diskontinuitet som foreslået af Holt og Hvidt, men mere et spørgsmål om definitionsret og magten over egen tid - noget som Emma aktivt ønskede ikke at have så meget, da hun søgte mere nær menneskekontakt og samarbejde i sin hverdag.

Siden det teoretiske blik var at se på tid ud fra levet tid og ikke blot en newtonsk Clock time, fandt jeg det brugbart med denne kobling af en teori, som betragtede menneskers liv ud fra deres personlige oplevelse og begribelse af denne. Dog var det en udfordring at lave et studie af tid hvor man prøver at træde væk fra clock time, når deltagernes opfattelse af tid var denne almene forståelse af tid som lineært og den målte tid. Jeg forsøgte at imødegå dette ved at tale

om rytmer og rutiner, men man vil højst sandsynligvis kunne arbejde endnu længere med at udfordre denne tidsforståelse og arbejde med deltagernes italesættelse af tid, hvilket jeg valgte ikke at gå i dybden med i dette projekt.

Studiet har også vist, at det er interessant at se på tid i en process som på mange måder ikke er lineær. Vi håber på en løsning, men vi ved ikke hvornår. Så det går i cyklus indtil næste udmelding, næste uge, næste måned, næste årstid. Denne søgen til cyklusser og andre måder at fornemme eller opfatte tid, kan dermed siges at være en essentiel del af, hvad jeg har kaldt Corona tid eller Krise tid.

Konklusion

Dette projekt satte sig for at udforske hvordan almene danskere oplevede og navigerede deres hverdag efter at COVID-19 pandemien forstyrrede deres sædvanlige rytmer, organisering og oplevelse af tid. Målet ved at undersøge dette var at forsøge at forstå hvordan man skaber hensigtsmæssige tidsmiljøer, altså hensigtsmæssige rytmer og opfattelser af tid, selv under uønskede omstændigheder, såsom den internationale pandemi og den medførte karantæne. Siden projektet var skrevet under den mest intense del af den danske karantæne ved COVID-19 krisen, var det ikke kun deltagernes tid, men også projektets tid som var påvirket. Dette betød, at metodiske valg var påvirket af en række øjeblikksorienteringer, hvor valg måtte tages hurtigt, inden omstændighederne ændrede sig igen, for at have nogenlunde sammenlignelige cases. Projektet er baseret på fire interviews af cirka en times varighed hver, alle indsamlet gennem den virtuelle video metode i MS Teams. Der er altså tale om et kvalitativt casestudie, der skaber et øjebliksbillede under en unik situation. Grundet de virtuelle omstændigheder har online etik og datasikkerhed været et stort opmærksomhedspunkt, da jeg mener at forsknings deltagernes online sikkerhed bliver forskerens ansvar når man benytter virtuelle metoder.

Projektet var primært inspireret af de danske forskere Helle Holt, Helge Hvid, Annette Kamp og Henrik Lunds arbejde med tid, samt Henri Lefebvres konceptualisering og forståelse af tid. Dette betød at der arbejdes med tid som mere end Newtonisk, målt "Clock time", men også en forståelse af tid som cirkulær, dynamisk, og som noget, vi opfatter gennem at leve det, hvilket knytter det til kontekst og rum. Dertil anses tid igennem disse teorier som organiseret i tidsordener, hvilket kan forstås som en institutionel logik for, hvordan tingene gøres i en given social gruppe, såsom på en arbejdsplads. Det blev pointeret, at COVID-19 krisen udfordrede eller i visse tilfælde satte tidsordenerne helt ud af spil, da opgaver og rytmer ikke længere forløb ved hjælp af den konventionelle logik. Projektet viser, at en af konsekvenserne af dette blandt andet var, at visse opgaver skiftede tidshorisont, forstået således at opgaver der normalt ville forløbe i hurtig tid, altså her-og-nu opgaver, blev skubbet til lange tidshorisonter og altså langtids-opgaver, og omvendt. Man kan mene, at dette ikke er en usædvanlig konsekvens, men jeg argumentere for, at under disse forhold så var opbruddet med de sædvanlige tidsordener så

tydeligt, at det forstærkede og tydeliggjorde de tidslige udfordringer, som allerede foreligger i en moderne hverdag og arbejdsmarked.

Der pointeres, at de valgte teorier ikke kun tilknytter tid til handling og rum, men også til den emotionelle oplevelse af tid. Ud fra dette argumenterer jeg for, at COVID-19 karantæne skabte en ny type tid, en corona- eller krisetid, hvor deltagerne benyttede emotionel energi og overskud på blot at befinde sig i det tidsmæssige miljø, der definerede krisen. Det var meget forskelligt, hvordan de fire interviewdeltagere navigerede og håndterede denne tid, hvilket jeg forsøgte at udforske ved at inddrage Aaron Antonovsky's begrebsapparat Oplevelse af Sammenhæng (af forfatteren forkortet til OAS). Ud fra en kombination af Antonovskys og Holt et. al's begreber omkring grænser belyser jeg, hvordan man kan anse tidsmiljøerne under COVID-19 krisen for ikke blot at blive grænseløse, men også tidsløse. Hovedargumentet for dette er, at forstyrrelsen af deltagernes vante tidsordener også forstyrrer deres opfattelse og oplevelse af tid, hvilket jeg som nævnt tidligere anser som dynamisk, oplevet, kontekst og handlingsbestemt. Altså hvis man forstyrrer den daglige dynamik (rytmer), samt den kontekst og de handlinger, som man normalvis oplever tid igennem, så risikerer man at ende i en tidsløst miljø. Gennem deltageren Tristan eksemplificeres det, hvordan den lineære Clock time forståelse måske kan virke mere begribelig end den mere levede, dynamiske forståelse, men uden den vante tidsorden og en stærk OAS, så har Tristan ikke nogen måde at opfatte og opleve denne tid, og ender derfor i en oplevelse, jeg kalder tidsløshed. Denne tidsløshed kan muligvis være nært tilknyttet begribelighedsdelen af OAS, altså individets evne til at forstå og sortere i de informationer og input, som de mødes med, hvilket ikke kun skal ses som en individuel kompetence, men også i høj grad er påvirket af hvilken tidsorden og system, som individerne navigerer under. Tristan er kandidatstuderende på et universitet, men de tre andre deltagere er alle ansat i det offentlige, hvilket giver en anden stabilitet og forudsigelighed.

Den sidste del af analysen forsøgte at diskutere, hvad man kunne lære om hensigtsmæssige tidsmiljøer gennem at studere denne krisesituation. Trods at man kunne argumentere for at viden under COVID-19 kun ville kunne benyttes til at begribe denne specifikke situation, så fremsatte jeg påstanden, at krisetiden gav mulighed for at tydeliggøre den enkeltes oplevelse af

tid, da den institutionelle logik fra tidsordenen blev tydeliggjort i dens fravær eller kompromittering. Dog accepteres det, at systemtænkning og forståelse er et blindt punkt for de valgte teorier i dette projekt, og derfor kunne være et emne, man med fordel ville kunne udforske yderligere.

Sidst diskuteres den ontologiske og epistemologiske kompleksitet ved at studere tid, især kombinationen af en dynamisk levet tidsforståelse med det mere kvantificerende medicinsk sociologisk teoriapparat som set ved Aaron Antonovsky. Jeg anerkender, at der er visse ulemper ved denne kombination af til tider modstridende erkendelsesforståelser, men modsat argumenteres der også for fordelene ved at forsøge at skabe mere klarhed og organiseret viden ud fra mere subjektive, levede forståelser af verden.

Litteraturliste

Adam, B. (2004): Time. Key Concepts Cambridge: Polity Press.

Antonovsky, Aaron (2000): "Helbredets Mysterium", København, Hans Reitzels Forlag (dansk oversættelse, originalen fra 1987)

Braun, V., Clarke, V., & Gray, D. (2017). Collecting qualitative data : a practical guide to textual, media and virtual techniques. Cambridge University Press.

Briscese, G. (2020). Compliance with COVID-19 Social-Distancing Measures in Italy : The Role of Expectations and Duration. National Bureau of Economic Research.

Collecting Qualitative Data. (2017). In V. Braun, V. Clarke, & D. Gray (Eds.), Collecting Qualitative Data: A Practical Guide to Textual, Media and Virtual Techniques. Cambridge: Cambridge University Press.

Elden, S. (2013). Rhythmanalysis: An Introduction. I: Lefebvre, H., Elden, S., and Moore, G. *Rhythmanalysis : Space, Time and Everyday Life*. London: Bloomsbury, 2013. Print.

Fox, F. (2017). Meeting in Virtual Spaces. In V. Braun, V. Clarke, & D. Gray (Eds.), Collecting Qualitative Data: A Practical Guide to Textual, Media and Virtual Techniques (pp. 256-274). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/9781107295094.014

Gibson, L. (2017). 'Type Me Your Answer'. In V. Braun, V. Clarke, & D. Gray (Eds.), Collecting Qualitative Data: A Practical Guide to Textual, Media and Virtual Techniques (pp. 211-212). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/9781107295094.011

Hanna, P., & Mwale, S. (2017). 'I'm Not with You, Yet I Am ...'. In V. Braun, V. Clarke, & D. Gray (Eds.), *Collecting Qualitative Data: A Practical Guide to Textual, Media and Virtual Techniques* (pp. 235-255). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/9781107295094.013

Hedegaard, K. C. (2019). Ubelejlig(t). 9. Semesterprojekt på Kandidaten for Læring og Forandringsprocesser, Aalborg Universitet i København.

Hetherington, K. (2013). Rhythm and noise: the city, memory and the archive. *The Sociological Review*, 61(S1).

Holt, H., Hvid, H., Kamp, A., & Lund, H. (2013). *Et arbejdsliv i acceleration: tiden og det grænseløse arbejde*. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag, 2013. Print.

Holt, H. & Hvid, H. (2016). Rytmer i bæredygtigt arbejdsliv. I: Dauer Keller, K. (red.) *Organisatorisk dannelse. Ethiske perspektiver på organisatorisk læring*. Aalborg Universitetsforlag, 2016 s. 419-439

Jones, P., & Warren, S. (2016). Time, rhythm and the creative economy. *Transactions of the Institute of British Geographers*, 41(3), 286-296.

Juul, S., & Pedersen, K. B. (2012) *Samfundsvidenskabernes videnskabsteori - en indføring*. København: Hans Reitzels Forlag.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2009). *Interviews: Learning the craft of qualitative research interviewing*. (2. Edition). Thousand Oaks, CA: Sage.

Lefebvre, H., Elden, S., & Moore, G. (2013). *Rhythmanalysis : space, time and everyday life*. London: Bloomsbury.

Madsen, U. A. (2018). Baudrillard og pædagogik : fatal etnografi. (1. udgave.). Kbh: Hans Reitzel.

Møldrup, A. L. (2018). *Frafald og fastholdelse af førsteårsstuderende på Det Humanistiske Fakultet, Aalborg Universitet: En kvalitativ undersøgelse af nye studerendes faglige og sociale integration i deres studie*. Aalborg Universitet.

Nielsen, Kurt Aagaard (2004): Aktionsforskningens videnskabsteori, i videnskabsteori i samfundsvidenskaberne. På tværs af fagkulturer og paradigmer. I Fuglsang og Bitsch (red.). Roskilde Universitetsforlag. s. 517-545

Reid-Musson, E. (2018). Intersectional rhythmanalysis: Power, rhythm, and everyday life. *Progress in Human Geography*, 42(6), 881–897. <https://doi.org/10.1177/0309132517725069>

Sarauw, L. L., & Madsen, S. R. (2016). *Studerende i en fremdriftstid: Prioriteter, valg og dilemmaer set i lyset af fremdriftsreformen*. DPU, Aarhus Universitet

Shetty, B. R., & Gujarathi, R. (2012). A study of faculty job satisfaction and its impact on student satisfaction in management institutes of Nashik District affiliated to University of Pune. *IOSR Journal of Business and Management*, Volume 3(4).

Simpson, P. (2012). Apprehending everyday rhythms: Rhythmanalysis, time-lapse photography, and the space-times of street performance. *Cultural Geographies*, 19(4), 423-445.

Therkildsen, H., & Pedersen, L. M. (2013). *Frafaldet blandt de studerende på det Samfundsvidenskabelige Fællessemester, efteråret 2012*. Aalborg Universitet.

Online ressourcer

Ashfold, T. E. (2016). Work, time and rhythm : Investigating contemporary 'time squeeze' (Order No. 27790859). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (2340674480).

Retrieved from:

<https://search-proquest-com.zorac.aub.aau.dk/docview/2340674480?accountid=8144>

Jamal, M. (1989). Shift work creates unusual problems. Personnel Journal, 68(5), 114.

Retrieved from:

<https://search-proquest-com.zorac.aub.aau.dk/docview/219787696?accountid=8144>

Lofy, M. M. (2000). A matter of time: Power, control, and meaning in people's everyday experience of time (Order No. 9956095). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global. (304666605). Retrieved from:

<https://search-proquest-com.zorac.aub.aau.dk/docview/304666605?accountid=8144>

Spurk, D., & Straub, C. (2020). Flexible employment relationships and careers in times of the COVID-19 pandemic. Journal of Vocational Behavior, 103435.

<https://doi.org/10.1016/j.jvb.2020.103435>

Sundhedsstyrelsen (2020). COVID-19 i Danmark. URL:

<https://www.sst.dk/-/media/Udgivelser/2020/Corona/Status-og-strategi/COVID19-7-epidem iuge.ashx?la=da&hash=75500C3F2D990A479FA8BF6D5B7152E6014F4C95>

(verificeret 11. juni 2020)

Tænketanken Europa. (2020). Tidslinje over coronakrisen: Hvad skete der og hvornår? URL:

<http://thinkeuropa.dk/politik/tidslinje-over-coronakrisen-hvad-skete-der-og-hvornaar>

(verificeret 11. juni 2020)

Waleed, M. S., Sadiq, W. & Azmat, M. (2020). Understanding the Mosaic of COVID-19: A Review of the Ongoing Crisis. *Cureus*, 12(3), e7366.

<https://www.cureus.com/articles/29367-understanding-the-mosaic-of-covid-19-a-review-of-the-ongoing-crisis>

Ylijoki, O.-H., & Mäntylä, H. (2003). Conflicting Time Perspectives in Academic Work. *Time & Society*, 12(1), 55–78. <https://doi.org/10.1177/0961463X03012001364>

Zayani, M. (1999). Introduction to rhythmanalysis. *Rethinking Marxism*, 11(1), 1. Retrieved from <https://search-proquest-com.zorac.aub.aau.dk/docview/212152935?accountid=8144>

Det Europæiske Råd. (2020). Tidslinje - Rådets covid-19-tiltag. URL:

<https://www.consilium.europa.eu/da/policies/covid-19-coronavirus-outbreak-and-the-eu-s-response/timeline/>

(verificeret 11. juni 2020)

Pressemeddelelser fra Statsministeriet

Statsministeriet. (2020). Pressemøde om COVID-19 den 11. marts 2020. URL:

https://www.stm.dk/p_14920.html

(verificeret 11. juni 2020)

Statsministeriet. (2020). Pressemøde den 13. marts 2020. URL:

https://www.stm.dk/p_14930.html

(verificeret 11. juni 2020)

Statsministeriet. (2020) Pressemøde den 17. marts 2020. URL:

https://www.stm.dk/p_14926.html

(verificeret 11. juni 2020)

Statsministeriet. (2020) Pressemøde den 6. marts 2020. URL:

https://www.stm.dk/p_14913.html

(verificeret 11. juni 2020)

Statsministeriet. (2020) Pressemøde den 6. april 2020. URL:

https://www.stm.dk/p_14938.html

(verificeret 11. juni 2020)

Bilag A.1: Søgeprocess - på Engelsk

“What” delen er uddybet i litteraturoverblikket.

De udvalgte databaser var Proquest og Den Danske Forskningsdatabase.

Temaer & søgeord:			
Hverdag / Hverdagsstruktur / Hverdagsforståelser Everyday / Everyday structure / Everyday life / home life / private life	Tid / tids forståelser / tidslighed / Tidsmiljø / Tidsorden Time / Understandings of time / Timescapes / Time orders	Arbejde / Arbejdsliv / Arbejds miljø Work / work life / Work environment	Rytmer Rhythm

WORK:

Blok 1	Everyday OR “everyday life” OR “home life” OR “private life” OR “everyday structure”
	AND
Blok 2	Time Or “Time understandings” OR Timescapes OR “Time order” OR rhythm*

	OR rhythmanalysis OR rhythm-analysis OR "time sociology" OR "time environment"
	AND
Blok 3	Work OR "work life" OR "work environment"

WOW:

	Proquest	Blok 1, 2 og 3	1,526,523
Language to english Search in noft			14,301
Remove "private life" Made rhythm a AND		noft(Everyday OR "everyday life" OR "home life" OR "everyday structure") AND noft(Time OR "Time understandings" OR Timescapes OR "Time order" OR "time sociology" OR "time environment") AND noft(Work OR "work life" OR "work environment") AND (rhythm* OR rhythmanalysis OR rhythm-analysis)	1,212
Access to full text Removed "time"			1 Text chosen
Added rhythm to same block as time again		noft(Everyday OR "everyday life" OR "home life" OR "everyday structure") AND noft(rhythm* OR rhythmanalysis OR rhythm-analysis OR "Time understandings" OR	211

		Timescapes OR "Time order" OR "time sociology" OR "time environment") AND noft(Work OR "work life" OR "work environment")	
Added AND noft(time)			106
Excluding Magazines, In the works text, Conference papers and encyclopedic references			92
13 studies chosen for closer read throughs			6 articles chosen for close reading

Bilag A.2: Søgeprocess - på Dansk

Hverdag / Hverdagsstruktur / Hverdagsforståelser	Tid / tids forståelser / tidslighed / Tidsmiljø / Tidsorden	Arbejde / Arbejdsliv / Arbejds miljø	Rytmer
Everyday / Everyday structure / Everyday life / home life / private life	Time / Understandings of time / Timescapes / Time orders	Work / work life / Work environment	Rhythm

WORK:

Blok 1	Hverdag
	AND
Blok 2	Tid OR "tidsforståelser" OR "tids forståelser" OR tidsmiljø OR tidsorden OR rytmer
	AND
Blok 3	Arbejde OR arbejdsliv OR arbejds miljø

WOW:

	Den Danske Forskningsdatabase	(Hverdag) AND (Tid OR "tidsforståelser" OR "tids forståelser" OR tidsmiljø OR tidsorden OR rytmer) AND (Arbejde OR	15

		arbejdsliv OR arbejdsmiljø)	
Tilføjede hverdagsliv og hverdagsforståelser		(Hverdag OR hverdagsliv OR hverdagsforståelser) AND (Tid OR "tidsforståelser" OR "tids forståelser" OR tidsmiljø OR tidsorden OR rytmer) AND (Arbejde OR arbejdsliv OR arbejdsmiljø)	28
Læse titler og stikord		(Hverdag OR hverdagsliv OR hverdagsforståelser) AND (tidsforståelser OR "tids forståelser" OR tidsmiljø OR tidsorden OR rytmer) AND (Arbejde OR arbejdsliv OR arbejdsmiljø)	5 udvalgte til nærlæsning

Bilag B: Transkribering af Interview 1 - Sif

Opstart, introduktion.

Mundtligt samtykke givet til at samtalen bliver optaget, transkriberet og at specialet bliver udgivet på AAU online bibliotek. Navn bliver anonymiseret og deltageren kan altid vende tilbage efter endt interview hvis detaljer skal fjernes.

Sif ønsker at det forblives fortroligt hvilket ministerie hun arbejder i.

D: Ja jeg kender jo dit navn, men hvad er din alder og dit arbejde?

S: Jeg hedder Sif, jeg er 38 år gammel, og jeg arbejder som IT-konsulent i et ministerie.

D: Perfekt, tak. Hvilket område bor du i? Endeligt ikke specifikt adresse.

S: Jeg bor på Vestegnen. Mere specifikt Brøndby. Det har jeg ikke noget problem med at dele.

D: Godt. Vi starter lidt overordnet: Groft og kort beskrevet, hvordan så en typisk hverdag ud for dig, før Corona ramte?

S: Den startede 6.30 når mit barn vågnede, ved – nogle gange kl. 5.30, kommer lidt an på hvornår hun vågnede - ved at jeg stod op og gav hende noget morgenmad og så rendte jeg rundt sådan en... En... Du ved, skal lige have alting på plads og lignende. Så omkring 7-7.30 så dropper jeg hende af i børnehaven, så tager jeg offentlig transport ind til ministeriet som jeg arbejder i. Og så kommer jeg ind... Der er altid sådan lidt hyggeligt om morgen, ik? Jo tidligere du kommer ind jo hyggeligere er det, fordi at der er færre mennesker, indtil kl 9 er det altid sådan stille og roligt, du kan lige hente noget kaffe. Måske noget morgenmad – jeg har altid morgenmad stående derinde for jeg når det aldrig derhjemme. Hvilket er sådant fint at encourage. Og kl. 9 har vi sådan et standup, for vi arbejder agilt. Og det er sådan et kvarter hvor vi gennemgår hvad lavede vi i går, hvad skal vi lave i morgen, hvad laver vi i dag. Sådan helt kort status på vores arbejde. Og når vi så har været igennem den så havde jeg enten sådan tre kvarter billiarder møder eller ingen møder og en masse fordybelsesopmråder. Det kommer lidt an på hvilken periode vi er i. Jeg har meget support med at gøre, så jeg har ofte en der ringer til mig og siger "Aaaah det her virker ikke!" og så vil jeg prøve at fikse det. Og så på et tidspunkt vil jeg tage hjem, hvis jeg har min datter så er det 15.30 on the dot at jeg går, og hvis jeg ikke har min datter så er det... Et eller andet tidspunkt mellem 15.30 og 18. Afhængig af om jeg kan få et lift fra min kæreste på vejen hjem og alt i sådan retning. Så passer det meget godt, så kan jeg blive lidt senere og så henter han mig og så jeg ikke tænke på at skulle med et offentligt. Ja. Og det ville være en typisk arbejdsdag.

D: I løbet af en almindelig, typisk dag, hvad fylder mest i dit hoved? Tankemæssigt? Arbejde, familie, venner, hobby, derudaf?

S: Øøøøh... Mit barn er først og fremmest, og det ved mit arbejde godt, og det er det også fine med. Men som regel er det sådan "Ej, det er en spændende opgave det her. Hmm hmm hmmm. Nej, jeg har lige lært dét der!" du ved, der er en eller anden form for... Mental... Scala som går op og ned. Føler jeg mig oppe og kan jeg stoffet lige nu, eller føler jeg mig under-struktureret? - Ved jeg hvad jeg laver lige nu? Og som regel så ved jeg hvad jeg laver, så det er meget rart.

D: Hvor selvstændig er du i dit arbejde, og hvor meget afhænger du af andre?

S: Jeg er meget selvstændig. Jeg er den eneste – vi er to, men den ene er syg. Som i at han er sygemeldt og arbejder lidt hjemmefra når han kan, og han vil meget gerne arbejde men han er syg. Og det ændrer sig ikke, for han er så syg. Men han syntes det er meget morsomt at sidde og arbejde hjemme fra – det er hans liv. Så vi arbejder sådan lidt... Det er meget selvstændigt arbejde. Jeg er eksempelvis lige blevet projektleder for et projekt vi skal køre igennem snart, fordi... Hvorfor ikke.

D: ...Og det er før corona, ik?

S: Jo. Men jeg er også lige blevet projektleder for noget nu oss, for en ny taks... Det er bare... Jeg er meget selvstændig. Altså min chef aner ikke en skid om mit område, og det ved han oss' godt. Så han er sådan lidt: "Kan du ikke lige briefe mig om nogenlunde hvad du laver nogle gange om måneden sådan lidt?".

****Begge griner lidt.****

D: Er det en positiv ting? Altså hvis du kigger på din hverdag før corona, er der noget specifikt du gerne ville kunne ændre ved det?

S: Det kunne godt være lidt ensomt en gang imellem. Altså det er forventet at jeg kan en masse forskellige ting. ((Noget om et system hun sad med før og et nyt system hun sidder med nu)) Og der er stadig nogle områder hvor jeg ikke rigtig forstår hvordan det hænger sammen – fordi jeg ikke er sagsbehandler i det. Og så kan det godt blive sådan lidt... Øhm hva? Men så vil jeg selvfølgelig kontakte min kollega derhjemme og sige "Hej - hvordan virker det her?" Og det har selvfølgelig ikke ændret sig, men det kan godt føles lidt ensomt når man sidder med en kæmpe stor opgave alene og nogle gange ikke helt ved hvordan det virker.

D: Det kan jeg godt forestille mig. Men du kan godt række ud og få hjælp til det når du føler at du får brug for det?

S: Ja, det kan jeg godt.

D: Det er jo fedt. Så vil jeg gerne snakke lidt mere om hvordan din karantæne situation ser ud lige nu. Lad os starte med, hvor længe har du egentligt været i karantæne på nuværende tidspunkt?

S: Den 12. marts blev vi indkaldt til et kontormøde - vi blev faktisk afbrudt under min Mus med krisemøde. Det må man normalt ikke, men det var der vores departement chef indkaldte til krisemøde med alt det der med ministrene. Og så skulle afdelingscheferne jo deltage, så min var sådan lidt "Undskyld, men... Hej heeeej, vi færdiggør det her på den anden side af corona, ik?" ****Griner****

D: Årh øv!

S: Arh det er fint, jeg kan jo rigtig godt forstå det. Og det var jo meget skræmmende i starten da man ikke vidste hvad fanden det her var. Men kl. 14 fik vi at vide at nu skulle vi daffe hjemaf – HINT. Og jeg var sådan lidt... Eeeh, jeg har ikke min datter... Jeg skriver lige til min kæreste "Hvornår kommer du forbi her?" Nå han kommer forbi 17.30, okay jeg bliver til 17.30. Og så øh. Så har jeg været hjemme lige siden.

D: Okay.

S: Eller, skal lige nævne, jeg fik påbudt at møde dagen efter, fordi jeg fik en ekstraopgave hvor jeg lige så godt ikke kunne været kommet ind, for det kunne godt have været ordnet over telefonen det der. Øh. Men ud over det har jeg ikke været ude.

D: Så det er en god stykke tid. Nu skal jeg lige have styr på denne her tidshorisont.. Så det var 15. Marts.. 1, 2.. Så det er 2.5 uge cirka?

S: Det var en torsdag, så lad mig lige checke... Dem 12. Marts.

D: Ah, 12. Marts!

S: Så ja.

D: Er du alene i karentæne eller er der nogen hjemme hos dig?

S: Altså jeg har min datter, men hun har også... Altså vi har valgt at blive ved med samværet hos hendes far, fordi øøh... Han bor alligevel i nærheden, så der er ikke noget med at vi skal med noget tog eller lignende. Og han er også i... *Sådan da* karantæne.

D: Sådan da?

S: Yeah. Han er ikke så gennemtænkt som jeg er. Og så har jeg min kæreste hjemme i sådan 2 uger hvor han var sådan lidt syg med noget andet, og så... Begyndte han at blive sådan meget nervøs fordi han er en af risikogrupperne. Han er lidt immunsvækket i forbindelse med at han har en sygdom som tærer på immunforsvaret, så han blev hjemme med vilje i de der to uger og prøver at få lov til at tage ulønnet ferie, men det har han ikke fået lov til, så nu er han på arbejde igen. Det er ingen af os særligt begejstrede for, men der er ikke rigtigt så meget at gøre.

D: Nej... Så, hvad har været den største ændring for dig siden karantænen er begyndt?

S: Ehm... At min datter er hjemme. Øhm. I starten troede vi, eller jeg troede vi bare kunne køre på den sædvanlige samværsordning som vi har som er... At han har hende lidt en gang imellem, men ikke alt for voldsomt, og det har jeg så måtte... Omtænke lidt, for prøv du at arbejde med en fire-årig rendende rundt om dig. "*Moar, moar, moar, moar.*" *Dybt suk* Og jeg har været meget... Bekymret for det, fordi jeg har været meget... Jeg har ikke følt at jeg gør mit job godt nok, og så har jeg ikke følt at jeg gør mit mor-job godt nok, og så har jeg ikke følt at jeg gør mit social-job godt nok – alle de der forskellige ting man syntes man fejler i, dem har jeg syntes jeg fejler i fordi jeg ikke kunne være noget, som jeg kunne før.

D: Hmm.

S: Men jeg har haft nogle snakke med mit team, og de er også lidt... Ja, det kan vi godt se. I mit ministerie, der har de lavet sådan en time registrerings afsnit som hedder Corvid-19, hvor du registrerer alle de timer hvor du ikke kan være produktiv, fordi du har dit barn hjemme. Og det betyder at jeg tar' ik' af mit flex, jeg tar' ik af min ferie – jeg har heller ikke noget tilbage. Det jeg har tilbage, det bruger jeg her i påsken, de der tre dage før påske ik. Øhem, så, jeg bruger nogle ekstra dage, og det er også ferie uden løn som jeg bruger, men jeg er ikke blevet bedt om at gå voldsomt ned i flex og pludseligt så har jeg bare sådan en... Bagage på mig, ik? Så mit hold har været meget sådan, brug denne her time-registrerings mulighed og så sig at du kan simpelthen bare ikke være der på fuld tid mens din datter er der. Og så har jeg så aftalt med hendes far at han har hende onsdag morgen kl. 8, cirka, til lørdag morgen kl. 8. Så kan jeg få lavet noget halvdelen af ugen! Cirka...

D: Det giver også mening så at holde fast i den ordning I har, som en måde at holde fast i noget produktivitet på arbejdet?

S: Jaaeh, så normalt ville jeg ha' hver anden weekend fri – det har jeg ikke nu. Men jeg har byttet den så jeg kan få lov til at arbejde i fred og rent faktisk have noget tid om morgenen – morgenen, aftenen – noget tid i hverdagen hvor jeg ikke skal tænke på dét. Og det er ærligt talt en god aftale, syntes jeg.

D: Det er i hvert fald hvad er får det til at fungere lige nu?

S: Ja.

D: Så du holder fast i at have fem dages arbejdsuge og så holde weekend?

S: Ja. Ellers bliver jeg sindssyg.

****Begge griner****

S: Jeg glæder mig meget til her den næste uge, fordi, der har jeg ligesom påskeferie - så må jeg godt holde påskeferie! Det har jeg allerede tjekket. Det bliver rart, at kunne... Jeg kan ikke sove længe, fordi... Barn. Men jeg kan.. Jeg kan.. Jeg kan slappe af på andre tidspunkter.

D: Jeg har et spørgsmål om hvad der fylder mest i dit hovedet og hverdag lige nu, men det lyder som om det er meget det med barn?

S: ****Nikker**** Det med barn. Det øøh... Er jeg god nok til mit arbejde, og er jeg god nok mor. Godt nok til mit arbejde, det er sådan lidt.. Mit arbejde er fordybelsesarbejde i øjeblikket. Vi har sådan mødeblokke der kommer fra tid til anden – dem har vi ikke super mange af lige nu, til gengæld så har min chef tilmeldt mig nogle andet møder, fordi jeg er rigtig god til at snakke med mennesker, så jeg sidder lige nu med vores corona hotline. Så jeg sidder og svarer på spørgsmål om ministerets rolle i forbindelse med corona, hvad gør vi. Der er nogle ting der sker der.

D: Må jeg godt havde det med i, ellers kan jeg godt unlade det i transkription...

S: Jaja! Det må du godt!

D: Det er ikke for... Specifikt.

S: Nejnej. Så det sidder jeg og laver. Og det har taget om sig, fordi... Det er så ulempen ved at være god til at snakke med folk, jeg er gået fra at have 2 timer om dagen til at have 3 timer om dagen. Først før lå de sådan lidt ploppet rundt med 10-11 og 13-14 og 15-16 – og det kan du ikke få en dag til at fungere med. Og nu har jeg fået den lagt 13-16 – hver dag! Så sidder jeg bare og tager telefonen. Og så kan jeg ikke fordybe mig, men så ved de dét. Så ved arbejdet at jeg sidder og tager telefoner. Og så har jeg så... Heh, i dag havde jeg så timemøde i fra 4... I 3 timer. Så jeg har ikke rigtig fået lavet noget som helst fordybelsesarbejde her, men det ved de også godt.

D: Det lyder som om du er meget på stadigvæk faktisk?

S: Jah. Altså i går gjorde jeg det for første gang nogensinde... Indtil videre, når jeg har haft brug for at tage mig af min datter, så har jeg gjort det sådan en halv time agtigt. I går så tog jeg mine kollegaers råd og sagde: Okay, fint nok. Vi går ud og går en tur. Og så håber jeg at hun har lyst til at slappe af bagefter, sådan så jeg kan arbejde. Øøh, og da vi så kom tilbage fra turen efter en god time, så fandt hun mine perler. Gæt hvad, det kan hun ikke gøre alene. Såeh, så skrev jeg det, vi har sådan en lille gruppe chat, hun fandt mine perler. Jeg sidder lige og gør det. Ja, det lyder som en god idé! Og så var jeg *mor* med det store M og med det store fokus. En ting er at det fik mig til at slappe af, det fik hende til at slappe super meget af og være meget mere... Medgørelig. Og det var meget rart for mig at vide at mit job også har tænkt den del ind i det.

D: Ja, at der er accept fra gruppen og...

S: Ja, og fra chefen! Det er ikke bare min gruppe der syntes det her, det er en god idé, det er chefen der *tilskynder* at man husker det her. For han sidder også, han er tidligere - altså han har to børn, ik? Og han er tidligere lærer, som jeg husker det. Og han skal så sidde og hjemme-undervise sine børn samtidigt

med at han er på arbejde.

D: Uh ja, så han gør det måske også?

S: Yeah, han er ved at få en lille smule spat.

Begge griner.

S: Men vi er alle sammen meget ærlige over når vi begynder at få en lille smule spat! Fordi, så ved du hvornår folk ligesom ikke skal prikkes til hvis der er man tænker, ej du skal...

lyd falder ud et øjeblik

S: ...ha' en opgave – nej! Det skal jeg ik.

D: Så er det rigtigt forstået at der en masse af de mere... Sædvanlige rutiner og gentagende opgaver som lidt er sat ude af spil lige nu?

S: Ja.

D: Og er blevet erstattet af en masse nye opgaver?

S: Ja. Jeg plejer ikke at sidde med hotlinen. Jeg gør stadig support for det her SDH system og jeg gør stadig... Jeg sidder og laver noget undervisningsmateriale i det, det gør jeg stadig, men hele undervisningsmaterialet som normalt ville være over i et Sprint, som tager 14 dage, den er nu sat på den nye Sprint, hvor jeg håber at få den på. Så er det tredje sprint den har været med.

D: Okay, så er "sprint" et system eller bare en måde at sige...

S: Det er en periode på 14 dage, hvor den så..

D: Okay, og det er 3. gang den er med?

S: Tredje periode, yeah. **Nikker og smiler.** Men det er også, de første to af dem der havde jeg min datter, så det er sådan lidt... Jeg kan ikke... Fokuserer – hun giver mig ikke lov til at fokusere. Og det er også unfair for hende, nu tager jeg hende ud af børnehaven - eller rettere sagt, børnehaven er lukket – at jeg bare går ud fra at hun kan klare sig selv når hun nu er fire år gammel.

D: Yeah...

S: Ikke så fint. **Begge griner.** Så ja det hele er blevet rusket godt og grundigt op i det.

D: Ja så det lyder som om dine rutiner er blevet mere, altså vekslende og fleksible, eller er der stadig nogle rutiner som du holder fast ved?

S: **Pause** Altså, vi holder vores Stand Up hver morgen. Kl. 9. Og der har jeg også, lidt, efter hånden, på en måde fået trænet hende til at lade mor være mens mor sidder med hørebøfferne på. Men ud over det såeh... Hun har også vist sig at være en fordel på nogle planer, fordi der er nogen der ringede angående nødpasning og så måtte jeg lige "Neej Frida, hold lige op med det der." Fordi hun sad og sang numsesangen...

D bryder ud i latter

S: ...De var de ved at dø af grin over. **Griner også selv** Det gjorde det så meget nemmere at sige, "ja det kan jeg godt se det her, og jeg er også i samme situation. Nu skal du høre her hvad jeg tror planen er."

**Begge griner lidt.

D: Det lyder ret kært.

S: Ja yeah, det er i det mindste, hun er rigtig rigtig kær. Skide irriterende, men rigtig rigtig kær.

D: Okay, nu hopper vi lidt væk fra numsesangen og tilbage til fordybelses-ting. ****Begge ler.**** Så har du, før snakkede du om at du normalt har mange fordybelsesopgaver, men det lyder som om du lidt er gået over til at have mere her-og-nu-opgaver? Er det en mere generel ting også?

S: Jeg plejede at have mange flere detaljeopgaver... Men det kan jeg simpelthen ik lige nu. Nu prøver jeg at ligge dem på tidspunkter hvor jeg ikke har hende. Sådan jeg så jeg kan passe ligge ind, at nu har jeg to timer nu kan jeg fokusere på dét her. Men jeg nægter sådan på den anden side oss', for den der timeregistrering ting den gør også sådan at du ikke kan gå over flex - du kan ikke arbejde for meget. Du kan kun arbejde det som du har. Så du kan ikke spare flex timer op i den her periode, hvilket giver fint mening, men det betyder også at jeg arbejder for cirka 8.30 til kl. 16 og så logger jeg altså af.

D: Det giver mening.

S: Mmm. Men altså, jeg tror der er nogen der ville blive sådan lidt "åh nej, jeg skal nå det hele! Og siden jeg ikke kunne nå det mens hun var der så må jeg arbejde hele torsdagen og hele fredagen!" Og det fungerer bare ikke, for så går jeg død med stress, og det har jeg ikke specielt meget lyst til.

D: Især ikke hvis det er samme situation du sidder i om torsdagen og fredagen.

S: Ja men der har jeg så ikke den der fire-årige der render rundt. Så der har jeg et møde kl 9., og så har jeg fra cirka... 9.30-10, afhængigt af hvor det der møde trækker ud en gang imellem, og så til cirka klokken cirka 1 hvor jeg kan fordybe mig hvis jeg vil. Så det er meget rart, der har jeg sådan ligesom mulighed. Men jeg prøver så vidt muligt også at holde mit eget fri, så jeg har... 8, ej 8.30 til kl. 16, og det er der hvor jeg arbejder.

D: Okay, så du holder lidt fast i den der... Standard arbejdsdag?

S: Ja.

D: Og det er den måde det giver mening for dig at få din hverdag til at fungere?

S: Ja. Jeg prøver lidt at skemalægge hvornår jeg har fritid? Sådan at jeg ikke føler at nat bliver dag og dag bliver... Bliver... Bliver nat. Og... For jeg kan sagtens arbejde om natten, det kan jeg. Men spørgsmålet er hvor *sundt* det ville være for *mig*.

D: Hmm. Det giver mening. Men hvor meget tid bruger du så på når du har fri stadig at tænke på arbejde - og når du er på arbejde at tænke på de ting du gør, når du har fri? Hvor meget bløder det sammen for dig lige nu?

S: I starten blød det rigtig meget sammen. Rigtig meget. Men det er også fordi jeg havde den der lille.. ****udtydeligt**** i baggrund. Og så fordi hendes far ikke helt forstå... Eksempel, han ville gerne komme hen og hente noget i dag som han havde glemt. Det er så også fint nok, men jeg sidder stadig i møde, tjek lige om jeg er der først, og om jeg er tilgængelig. Men han er bare vant til "Jamen hun er der jo, så kan jeg jo sagtens lige smutte forbi." Men hvis jeg sidder i Sprint-planlægningsmøde så kan jeg ikke bare gå fra det fordi du har glemt en dims. Såeh...

D: Hmm jaeh. Så der er også en tilgængelighed som du skal slås med?

S: Ja. Jeg snakker med min kæreste i løbet af dagen, fordi det har vi altid gjort, i løbet af dagen. Og øeh fra tid til anden så siger jeg "det kan jeg ikke lige nu" eller så svarer jeg bare ikke, og det er sådan set fint nok. Men det er jo oss' for at få... Fordi det har vi altid gjort. Og hvis mine venner de skriver så kan jeg

godt lige skrive en kort besked eller lignende eller en længere besked, men jeg prøver så vidt muligt at gøre, som jeg ville gøre i løbet af en arbejdsdag.

D: ****Nikker**** Jaeh, så holder fast i den samme...

S: Ja.

D: ...rutine eller hverdag på den måde. Hvis man skulle se en uge frem - så kommer påsken og alt det. Men føler du ligesom at du har styr på hvordan din hverdag ser ud om en uge? Eller om to uger? Er det forudsigeligt?

S: Ja. Det er det. Men det er mere fordi at nu har jeg den der nye opgaven med hotlinen, ik. Og det er forudsigeligt, det er hver dag, 13-16. Øøøøh... Jeg har de der Sprint-planlægning, Stand Ups hver morgen, vores morgenmøder. Det er hver dag kl. 9, cirka. Øhm. Så der er ligesom nogle ting som bliver ved med at gå igen. Og i og med at jeg holder mig til mit skema, fra cirka 8-8.30 til 16., så kan jeg ligesom sige: Okay, det er min dag. Det er det som fungerer rigtig godt for mig.

D: Fedt. Så har jeg et spørgsmål om, når du starter din dag ved du så hvad der skal ske, men det lyder som om... At det har du styr på?

S: Ja. Lige i øjeblikket gør jeg. Især fordi jeg, ved hjælp af mit team, også har skåret ned på hvad jeg normalt ville gøre. Normalt så har jeg i løbet af de der 14 dages sprint sådan en... 3-4-5 forskellige opgaver, og så kommer der et par stykker undervejs. Det her sidste sprint der havde jeg én opgave – og det har jeg også den næste. Fordi... Det er hvad der er tid til og hvad der er overblik til og alt det der, og det er også fint nok. Bare det bliver gjort på et eller andet tidspunkt.

D: Så det er én ting du fokuserer på?

S: Det er en ting jeg fokuserer på. Og hvis nu at det er at DC eller ministeren bestemmer sig for at der er et eller andet der skal hastes igennem, så skal jeg oss' kunne være på der også. Og bare kunne smide alting til siden. Der er nogle ting hvor du bare: "Okay, jeg stod med det her i hænderne, men nu falder det bare. Hvad skulle du, siger du?" Yes.

D: Yessir!

****Begge griner.****

D: Du snakkede lidt om netværk. Føler du at du har et netværk hvor du kan hente hjælp fra med de problemer i din hverdag lige nu?

S: Tænker du på arbejdet eller udenfor arbejdet?

D: Jeg syntes at det lyder som at det måske hænger lidt sammen, fordi at de problemer der er på arbejdet måske også er nogen som er en del af hverdagen? Hvad er det du tænker mest på, når jeg stiller det spørgsmål?

S: Altså jeg har jo altid snakket med min syge kollega over email, eller ringet til ham eller skypet til ham eller sådan noget, og han er der stadig. Såeh. Og han kan godt forstå at jeg f.eks. ikke ringede til ham i går, fordi... Altså, fire-årig. Og hun var virkeligt altså på, hele tiden. Ehm. Så jeg sendte ham lige en mail i stedet for, og der var han sådan: "Yep, det fungerer også for mig." Så jeg har... Og vi har sådan en gruppe-chat på arbejdet med vores team i hvor vi kan snakke om... Vi har en som er designeret til at han skal sætte vittigheder op, og de skal være så platte som overhovedet muligt.

D: ****Ier****

S: Eeehm. ****Smiler, griner selv.**** Så jeg har fået nogle gode nogle.

D: I har en humor-ansvarlig?!

S: Han er humor-ansvarlig, for han vil gerne være onklen. Det skal lige siges, altså jeg er den yngste i teamet.

****Begge ler.****

S: Men det, det er sgu meget hyggeligt. Vi prøver at passe lidt på hinanden her. Og sådan rent socialt så har jeg... Nogle forskellige som jeg snakker med om... Nu er jeg ved at slå min eks-man ihjel igen, agtigt.

****Griner.****

D: Så selvom du er socialt isoleret, så er du ret social lyder det som?

S: Jeg er rimelig social. Altså bare det der... Vi havde et video kald, som vi fik, fordi *jeg* ville, skemalagt til om onsdagen fordi at så ved jeg, så, så tjekker vi lige ind der, så har jeg det godt. Rutine. Rart. Og det er jeg ved at få sat op med nogle andre veninder også, fordi jeg ved at der er en som er ved at få totalt angst over det her corona-ting. Altså, sindssygt meget angst over det. Der er vi også ved at snakke om hvordan vi kan lave de her kald. Problemer er at jeg er den eneste som har en fire-årig som er skide irriterende.

D: Årh.

S: Så jeg har brug for rutinerne. Men jeg vil sige jeg har et netværk og jeg bruger det.

D: Så nu skifter jeg lidt over i en lidt anden boldgade: Hvad syntes du om statens og dit arbejdes håndtering af denne her situation?

S: Rigtig godt. Rigtig godt. Jeg er stor fan! Men jeg ville så mene at vi skulle have udgangsforbud også. Men det er også fordi at jeg kigger på Italien, og jeg ved godt at vi ikke er på Italiens niveau – fordi vi rent faktisk har taget hånd om det før! Men jeg bliver sådan lidt bekymret når jeg ser folk som stadig... Ja der er mange børn hvor forældrene tydeligvis har fået rimeligt meget spat af at de var hjemme, som bliver sendt i gården, ik. Mit barn får ikke lov til at lege med dem i gården. På et eller andet tidspunkt så bliver det nok nødvendigt, men hun har ikke legeaftaler hjemme. For det syntes jeg simpelthen er en risiko som jeg ikke skal ta'.

D: Så... Hvordan siger jeg det rigtigt. Så ville du sige at alle de initiativer der er taget giver mening for dig – du ville bare ønske at de gik endnu længere?

S: Ja. Men det er også fordi jeg er paranoid som ind i helvede.

D: ****griner****

S: ****Smiler**** Så jeg syntes det her er et godt kompromis i forhold til hvad jeg ville gøre. Jeg tror folk ville afsætte mig hvis jeg havde magten, ik.

D: Men hvorfor er det at du syntes det er vigtigt?

S: Fordi det er ret tydeligt at det er vigtigt at vi holder os fra hinanden af! Så når folk de står ude i parken og spiller boldt eller hvad fanden det nu er, så skulle de måske ta' og lade være! Fordi de spreder det der!

D: Og hvorfor er det vigtigt ikke at sprede det, hvis vi skulle sætte ord på det?

S: Eeeh, fordi jeg helst ik' vil dø!

****Begge griner****

S: Altså jeg kommer ikke til at dø, fordi jeg er så rask som jeg er, men min kæreste kunne få et ubehageligt sygdomsforløb. Og jeg syntes det ville være rigtig rigtig ubehageligt hvis vi fandt ud af at den sidste ventilator, eller hvad hedder det, respirator var gået til en eller anden anden. Øh, og at der ik var fler. Så jeg vil gerne ha at det er sådan, at vi når den der flade kurve hvor vi har alle de der ressourcer vi skal bruge. Og det syntes jeg nogen nogle gange glemmer – min egen mor syntes “det er jo bare en influenza, slap nu af.” Hun har astma. Og diverse andre ting. Så jeg er sådan lidt. ****Skærer ansigt****

D: ****Griner**** Okay. Så det er ikke nødvendigvis sådan en personlig bekymring for dig selv, men meget sådan en personlig bekymring for de mennesker som er i dit liv?

S: Ja, især min datter. Jeg er super bange for at hun får et eller andet og at det bliver slemt, selvom jeg godt ved at børn ikke bliver ramt lige så slemt af det her. Det ved jeg godt. Men man du... Du kan ikke slå den der fra når den først er gået i gang. Og den er gået i gang, den der WEE-UUU-WEE-UUU og blinklys over det hele.

D: Men det lyder også lidt som om at den der WEE-UUU-WEE-UUU er med til at drive dig til at få tingene til at fungere på trods af de ekstreme initiativer der er taget og de ændringer der er sket i din hverdag?

S: Jaja. Altså jeg går stadig ud – vi kører bare til et eller andet øde sted. Og så kommer vi til at have en eller anden oplevelse der. Og vi har også været ude og købe en is et sted hvor de respekterer den der med at der var én i butikken ad gangen, man passede på, altså alle de der ting der. Så vi prøver at... At have vores hverdag uden at vi er... Ugenemtænkte med det. Det er... Well thought off. Og deeeet. Det fungerer meget godt for mig.

D: Det lyder også som om at, hvis man sætter det lidt på spidsen, at det nærmest er en lidt produktiv frygt på den måde?

S: Ja. Men det er jo oss’ mig som, da det kom, hvad fanden er det nu, det var før det kom til Danmark, hvad er det to uger før eller en uge før at min kæreste var, i forbindelse med sit arbejde var i Sverige hvor vi øøøh... Hvor vi igennem ham lige fik købt ressourcer til at kunne klare os i tilfælde af at det helt ad helvedes til. Så vi har et ressourcelager af gode. Og det er fordi at jeg tænkte “årh, det her kunne godt blive noget...” - og det blev det også. Så jeg bruger min angst til at være produktiv – jeg sidder ikke henne i et hjørne sådan ****sætter hænder foran ansigt**** “eeeeeeh!” i fosterstilling.

D: Det er en lidt interessant sammensætning egentligt.

S: Ehm altså jeg syntes det er lidt sjovt ik, fordi at jeg har købt en plante – som jeg ikke har tænkt mig at plante lige foreløbigt fordi den er vildt giftig – fordi den er blodfortyndende, det vil sige at jeg ville kunne bruge den. Jeg tager blodfortyndende medicin. Så jeg ville kunne plante den der, i tilfældet af at det hele gik af helvedes til, og så når den voksede op så ville jeg kunne bruge den som medicin. ****Med stort smil**** Det er så langt jeg har tænkt!

D: ****Griner**** Parat til apocalypse?!

S: Ja! Jeg har også købt perikum, for det virker depressions neddæpende.

D: Du er parat til at lave den store Apocalypse World haveterrasse?

S: Yeah!

D: Det er lidt cool.

S: ****Smiler stort****

D: Okay, den sidste del, der bliver du lidt involveret her.

S: Yeah?

D: Prøver lige at se... Nu deler, jeg.. Kan du se min mus på skærmen når jeg gør sådan her?

S: Yep!

D: Feeedt! Jeg har lavet en graf, og den vil jeg gerne arbejde med dig på!

****Introduktion af grafen****

D: Hvor tror du at dine normale hverdag før corona ville ligge på denne her graf, hvis du skulle placere den?

S: Hmm.. Den ville ligge på, nu skal jeg lige huske hva fanden... På højre side øverst. Der ja, der øverst.

D: ****Bakser lidt med at få programmet til at virke**** Okay, så gør jeg det i draw. Åh det bliver grimt det her.

S: ****griner**** Det ligner hvad min datter gør når hun skriver sit navn.

D: Det er virkeligt svært at skrive med mus, okay?!

****begge griner****

S: Men det var før, der fik jeg mange forskellige opgaver og det var "on the fly" og der var hele tiden noget hvor jeg var sådan lidt "nå?! Nå, jeg dropper lige det der i en periode. Øjeblik, jeg skal lige binde sløjfe på den, så kan den ligge der." Og så tager jeg fat i det nye og så skynder jeg mig og alt det der. Det var før.

D: Det var deroppe. Hvordan vil du sige at du ligger nu? Er det stadig det samme eller...

S: Nej. ****lyd skærer lidt ud, men musen rykkes over til venstre side.**** Nej, høj repetition og meget selvstændig.

D: Okay. Så du er stadig meget selvstændig?

S: Ja for det ligger i mit arbejde, jeg er sådan en man bare smider ind over alt og så løber jeg med opgaven. Det er jeg oss' blevet ansat til.

D: Men det lyder også som om du egentligt har ret meget samarbejde med folk, men det er så meget som støtte end de styrer...

S: Det er mere som støtte og sparring.

D: Fair nok.

S: De styrer på ingen måde hvad jeg laver.

D: Hvis du skulle vælge et område som er det ideelle område, altså hvor du helst ville ligge på denne her graf, hvor tror du så det ville være henne?

S: Mmmmm.... Så ville jeg mest være på før siden.

D: Altså selvstændighed og diskontinuitet?

S: Ja, altså ikke nødvendigvis diskontinuitet sådan meget, bare sådan... Der må godt være nogle opgaver som gentager sig, det er ikke det, men det er meget rart at have det der hvor alting sådan... Ja. I går gang. Oss' fordi man kan have opgaver hvor man har et team som beskæftiger sig med. Så jeg vil nok være sådan... Nedre - længere nede, derhenne af hvor du er nu agtigt.

D: Henaf midten agtigt?

S: Nej, stadig på alene og diskontinuitet, men længere nede.

D: Sådan her omkring?

S: Jaja, der ville den være. Der hvor jeg stadig ville kunne ha' nogle teams som jeg beskæftiger mig med fra tid til anden, men jeg også sådan kunne... Yeah.

D: Altså lidt tættere på at samarbejde med andre og lidt tættere på repetition, men meget henne af hvor du er før faktisk.

S: Ja. Jeg kunne godt lide hvor jeg var før.

D: Det jo godt. Har du nogle forhåbninger for at den placering du er nu kommer til at bevæge sig hen imod der, hvor du egentligt gerne vil være? Eller længere væk fra der hvor du gerne vil være?

S: Jeg kan godt blive lidt nervøs for hvorvidt den ændrer sig, øøh... Lidt mere imod diskontinuitet. Fordi, vi er et ministerie, og i et ministerie så sker der fra tid til anden sådan nogle ting hurtigt, især forbindelse med corona, hvor vi er ret... Vi er der ret meget over det hele. Så der kan jeg godt blive lidt bekymret for at jeg pludseligt får sådan en masse brudstykker smidt efter mig og får at vide at jeg skal binde knude på dem. Og det kan godt være ret svært at gøre hjemmefra, for der sidder du bare sådan, eeeehm. Normalt ville jeg bare gå ned ad gangen og møde IT-drift og sige "hva, hvad sker der her?". Det kan jeg ikke gøre her, og der er nogen, og det er ikke noget jeg har oplevet men noget min kollega har oplevet, hvor de ikke tager telefonen!

D: Nåh?

S: De svarer ikke på Skype! De er bare ikke rigtigt til stede. Det er sådan lidt – det kan vi ikke rigtigt bruge til så meget, vel?!

D: Nej.

S: Vi er en statsfunktion. Vi servicerer alle i ministeriet, alle de forskellige, altså departementet og de to forskellige styrelser, vi sidder i en af styrelserne og servicerer *alle*. Så det der med at folk bare har bestemt sig for at sige: Hvis jeg arbejder hjemme så behøver jeg ikke tage telefonen, eller hvis jeg arbejder hjemme så behøver jeg ikke være på Skype, eller hvis jeg arbejder hjemme og får en mail fra dem her så kan jeg godt glemme den og sovse den – det er ikke super godt. Altså. Der er en opgave der først er blevet fikset, og det er en af dem som havde tids-ting på, som først blev fikset efter at min kollega havde kontaktet vedkommendes kæreste som de var i karantæne med.

D: Okay?!

S: Hmm!

D: Yeah. Den er lidt vild.

S: Vedkommende havde travlt – men stadig.

D: Ja, den er sgu ikke helt go'.

S: Nej, det er den altså ik. Og som min kollega sagde, nu opgaven havde mistet sin tidsfølsomhed fordi vi havde fået sådan en udsættelse på den – men det havde de ikke tænkt sig at sige til den her person. For de var kendt for det her.

D: Så er det noget som de også gjorde tidligere?

S: Ja, men før så ville de bare gå hen og få fat i dem i kantinen eller sådan noget i den retning og sige "duude - gider du lige!" - men det kan du ikke gøre når de sidder hjemme! Det er i hvert fald ret 'frowned upon'.

D: Ej det er sjovt egentligt, hvordan den der... De måske foretrækker at have nogen at samarbejde med som måske ligger pres på en, men nu ligger de heroppe ***mus* hen over den selvstændige ende af grafen^{**}. Og nu hvor I afhænger af dem nu hvor de er mere selvstændige. Det er sjovt oss når du siger at du egentligt bekymrer dig for at der kommer mere diskontinuitet, for det virker som om at du

egentligt før var ret glad for at der var mere fleksibilitet og diskontinuitet?

S: Ja, men det er fordi jeg ville kunne gå ned af gangen og snakke med folk om det.

D: Så det er faktisk ikke på grund af opgaverne, men på grund af...

S: Nejnej! Det er fordi jeg er bange for at blive muted af en eller anden som sidder og tænker "det der gider jeg ikke tænke på lige nu". Men jeg skulle også lave noget andet, ik? Og det er fint nok at du gerne vil mute folk, men på et eller andet tidspunkt bliver du nødt til at unmute folk og svare, og det kan jeg godt være lidt bekymret for hvor vidt folk de... Gør.

D: Det lyder lidt for mig som om, at det du er bange for er at ende hernede, hvor det er at du pludseligt afhænger meget af deres svar men du stadig er ovre i diskontinuitet? **mus over samarbejde og diskontinuitet**.

S: Ja! Ja.

D: Er det rigtig forstået?

S: Ja.

D: Det er så din F, din frygt. For det virker ikke som om det er diskontinuiteten som måske bekymrer dig overhovedet, men den der afhængighed af andre?

S: Ja afhængighed af andre og andre som også har mange opgaver, fordi som sagt så er det her ministeriet, så vi er meget... Berørte af corona. Ikke at vi har mange syge, men mere det her med at vi har mange som er truet hist og her, som du skal... Dine opgaver bliver lagt om hele tiden på grund af det. Og... Jeg hader når folk de laver den der hvor de bare... Sovser et eller andet – produkt, projekt, whatever – fordi de syntes noget andet er vigtigere. For så skal jeg til at hive fat i min chef, og min chef vil meget gerne lege den store stykke bussemand, men jeg har ikke specielt meget lyst til at skulle have brug for det. For normalt ville jeg gå hen til dem og sige: "Heeej. Jeg har kage med. Derudover, har du svar på det der med..." - så siger de ja. **Griner** Altså, det er svært for folk, når man står over for dem face to face så at sige "Jeg har ikke lavet det stadig og jeg har ikke tænkt mig at gøre det." Men her? Jamen jeg havde muted dig, for jeg havde travlt.

D: Ej, det er sjovt ja. Det er tanke jeg ikke havde overvejet.

S: Og jeg kan jo godt forstå at de har travlt, for alle har jo deres børn derhjemme i øjeblikket, og alle har jo et eller andet *eksploderet* område hvor man bare sidder og kigger på det og tænker "Det er et meteor krater hvor der plejede at være en fin lille mark. What the fuck skete der der?!"

D: **Griner** I forhold til det her, føler du at du selv har kontrol over eller kan påvirke at du kan blive et sted hvor du egentligt selv er tryk ved?

S: Yeah. Og det er fordi jeg har en rigtig god chef, som på kontormødet tog op, vi har kontormøde om morgenen, at en af de ting vi skal gøre er, at vi skal bordet rundt og så skal vi sige, hva, hvad er faktisk det bedste ved at være hjemme – hvad går ik' så godt? Hvad kunne du godt tænke dig blev ændret? Og jeg ved at han har tænkt sig at samle alle de ting man siger sammen, og så har han tænkt sig rent faktisk at gøre noget. Fordi han er meget worklife-balance, og det der med faktisk at være sammen med sine børn når man har dem, det er han faktisk mere interesseret i at bruge. Så øøh... Jeg føler mig godt taget hånd om der.

D: Det er egentligt rent interessant, jeg prøver jo at lave en diktonomi her men det er egentligt din selvstændighed der trives under, at du har en god styrende chef?

S: Ja. Altså jeg har en chef som udstikker nogle rammer... Og sådan, ingengang rammer, der sådan nogle

pejlepunkter, ik? Så kan jeg selv lave rammerne og graferne og hvad end jeg skal bruge, for han går ud fra at det kan jeg godt selv finde ud af at gøre, ellers havde jeg nok spurgt om råd. Deeet... Det er den der frihed under ansvar.

D: Og det fungerer godt for dig?

S: Yeah. Jeg har været et sted hvor jeg blev micro-managed og det fungerer *bare* ik'. Fordi nogle gange så får jeg de der ude-af-boksen idéer - det kan min chef rigtig godt li'. Jeg havde en anden chef som mente at jeg støvede arbejde op og skulle lade være med det. ****Begge griner**** Det er ikke det samme som min chef er, og det syntes jeg er rigtig rigtig dejligt at få ændret på.

D: Så du trives under den der selvstændighed på en måde så du egentligt skal have en leder som kan.. Stole på dig?

S: Ja. Men sagde jeg også til job samtalen, at hvis de ikke kunne stole på at jeg ku' løse en opgave som jeg havde sagt jeg ku' løse, sååååh... Er det et dårligt fit. Og han har også taget den til sig. Men sådan er hele kontoret. Hele kontoret fungerer på den måde, vi har hvert vores områder som vi er eksperter indenfor og så forventer han at på et eller andet tidspunkt så siger vi; "For resten så sker der det her" og så siger han "Nåh? Nå okay, godt at vide.".

****Begge griner****

D: Så skal vi bare lige nogle afrundende spørgsmål - nu er vi også ved at nå den der time, ik.

S: Ja.

D: Hvordan er det at snakke om din hverdag på denne her måde?

S: Hmmm... Jeg tror det strukturerer nogle ting lidt, nogle tanker. Fordi at som jeg sagde før så havde jeg meget sådan en... En konstant dårlig samvittighed over det ene, andet og tredje, ik. Nu har jeg bestemt mig for at når jeg er sammen med min datter så er jeg sammen med min datter, så hvis hun har lyst til at lave perler - så laver jeg perler. Så det var meget rart at få den på plads, men jeg tror ikke at jeg har tænkt så meget over hvordan mit arbejde rent faktisk er struktureret fordi det... Jeg har haft dårlig samvittighed over ikke at jeg ikke rigtig har lavet de opgaver som jeg gerne ville lave. Eller, jeg er gået i gang med opgaverne og så er jeg ligesom siddet fast et eller andet sted, ik?

D: Yeah, og det lyder også meget forståeligt at du sidder fast i dem, under de her situationer, eller omstændigheder.

S: Yeah.

D: Men hele det der med at du har besluttet dig for at når du er sammen med din datter, så er du sammen med din datter, er det noget du havde besluttet dig for før den her samtale eller faktisk under den her samtale?

S: Det var før, men det var i går.

D: Så det var lige før?

S: *Lige før*. Det er fordi vi sad til morgenmøde og så sagde de sådan... Jamen vi har jo den her timeregistrerings funktion som siger, jeg kan ik, min datter er hjemme og hun har brug for mig. Og det er ikke bare at, hun er stadig... Altså hun har smidt bleen men hun skal stadig tørres, du ved. Det er ikke bare dét - og hun skal have noget mad, det er ikke bare det, det er rent faktisk at hun skal også... Øhm... Hvad hedder det... Øhm.. Hvad hedder det, hvad fanden er ordet... Altså 'taken care off', altså hun skal... Hun skal leges med... Hun skal stimuleres!

D: Ja, det er et godt udtryk.

S: Jeg kan ikke bare forvente at jeg kan sætte hende foran Trolls for 35. gang. Nogle gange så kan hun – hun syntes Trolls er det bedste i hele verden – men øh, andre gange så kan hun altså ikke og så har hun brug for at mor tager hende i hånden og så går vi ud og kigger på insekter. Og det er meget rart for mig at vide at mit team er *helt* på at det gør du selvfølgelig. Og så kan jeg være på når jeg ikke har hende.

D: Det er sjovt for du... Du kunne jo nok godt sætte Trolls på, men du vælger ikke at gøre det. Er det vigtigt for dig ikke at gøre det?

S: Det er fordi at hun bliver fuldstændig underlig i hovedet når hun kun får skærmtid. Nogle gange kan jeg godt se at hendes far har haft det mindst med at hun sættes foran en skærm, så det vil sige at når hun så kommer tilbage så har hun sådan fuldstændigt... Hun er grænseoverskridende og grænsesøgende, og hun bliver meget nemt sur og sådan i den retning, hvorimod hvis jeg rent faktisk tager mig tid – det prøvede jeg her i går, hvis jeg nu tager mig tid til at gå med hende og siger “nu skal jeg tage telefonen når jeg kommer tilbage” og så perler jeg lidt med hende. Når jeg gør det, så er det en hel anden pige. Og jeg syntes det er dumt at stresser hende som sindssygt for at nå mit arbejde, under en corona krise.

D: Det giver mening i den praktiske tilgang, men det jeg lidt prøver at hentyde er, at det virker som om der er nogle personlige idealer som lidt driver at gøre det på den svære måde nogle gange måske?

S: Ja. Men jeg kommer fra et broken home, ik. Alting er bedre.

D: Men det er jo også en fantastisk styrke at have de her idealer og sige at jeg gør det på den her måde fordi jeg vil det her.

S: Altså jeg har også måtte revurdere nogle ting. For eksempel jeg har nogle perler, og det er sådan nogle der, altså, they cost a pretty penny, for da jeg købte dem dengang – og så bare har glemt alt om dem. Det er sådan nogle år siden jeg har perlet sidst så jeg tænkte, nå ja. Men altså 1, hun kan godt håndtere det, og hvis jeg nu bare lade være med at tænke “hvad koster det at hun laver det her” men tænker “hvad gir’ det hende?”, så betyder det meget for hvad hun får ud af tingene, hvad jeg får ud af tingene. Så jeg har selv skulle være sådan lidt: Okay. Vil jeg sige at jeg gør alt for mit barn, eller vil jeg lade som om jeg gør alt for mit barn og så bare gøre mindst muligt ik? ****Med et smil**** Jeg håber i hvert fald på at hun ser tilbage på den her corona krise tid og tænker “det var da rart at se far og mor”.

D: Ja?

S: ...Hver for sig.

D: Så faktisk vende det til et positivt minde for din datter – og måske også for dig selv?

S: Mmmmm. Vi bager sammen.

D: Tror du, at hvis ser tilbage på det her om et år til to års tid, at du vil se tilbage på det som noget positivt?

S: Ja det tror jeg. Jeg har været rigtig rigtig slemt til ikke at passe på mig selv. Og den her krise den har lidt gjort at jeg gik lidt for meget angst på et tidspunkt, og så blev jeg lidt nødt til at kig på, hvad får mig egentligt ud af angst igen? Såh jeg har fået kickstartet min have, jeg er begyndt at male igen, og jeg er bare begyndt sådan... At bage nogle sjove opskrifter som jeg havde tænkt på at bage men ikke havde fået gjort før. Altså jeg er begyndt at tænke mere på mig selv. Og det gode er, at så for det meste kan jeg tage min datter med ind i det. Altså. Nu skal vi passe nogle blomster, det er ikke det sværeste i verden,

men det betyder at jeg har fokus på mig og at jeg ikke har den der... Frazzled karrieremenneske ting som jeg nogle gange godt kan lande i.

D: Vil det sige at – nu tester jeg noget af igen, så sig til hvis jeg bevæger mig i den forkerte retning her.

S: Mmm mm?

D: Vil det sige at din tid faktisk bliver mere styret af de ting som fylder og er vigtigt for dig personligt, frem for de ting som fylder og er vigtigt for dit arbejde?

S: Jaeh? For når jeg un ikke er på min arbejdsplads, så ser jeg ikke den der, du ved godt de der blik i øjet på folk når de går til møde og de er helt sådan paniske fordi, øj for fanden mand, det her, det er ikke godt!? Den får jeg jo ik! Jeg bliver heller ik smittet af andres "EEEEEEH?!" fokus, så jeg kan fokusere på mit eget lille område, og så kan jeg for tid til anden holde et møde og få at vide at de andres område, der er altså lige et eller andet der gik galt her. Men jeg får ikke den der, fuld on, indskudte fornemmelse for at der er noget der er gået i udu. For jeg ved at der er noget der er gået i udu siden, men, jeg ved også at de er sådan lidt... De fandt ud af at der er noget der er tabt på gulvet, og så var de sådan lidt "fuck, hvad gør vi nu?" - og så har de så fundet ud af hvordan de samler den op igen, så får jeg det at vide på et kontormøde bagefter "det her det blev tabt på gulvet – nu har vi samlet det op igen." Det er meget bedre end normalt hvor jeg ville sidde på kontoret og se dem tabe det på gulvet og lave den der samle "AAARH åh NEJ!" **Dramatisk ansigtudtryk**

D: Den der second hand angst...

S: Indlevelse! Ja! Så det er jeg rigtig rigtig glad for at jeg slipper lidt for. Øhm. Og så er det meget rart at slippe for min transport tid. Jeg skal ikke til at være nervøs for om jeg når at hente min datter til tiden. Fordi at børnehaven lukker 16.50 og øh, hvis jeg tager fra arbejdet 15.30 eller der er en eller anden er stopper mig - "lige en sidste ting" - du ved. Så kan jeg godt risikere at jeg står på stationen kl.... 16.30 og tænker "Kan jeg nå det?" og hun er så den sidste der bliver hentet og... Det får jeg ikke nu! Så den der konstante dårlige samvittighed over at hun er den sidste der bliver hentet – selvom, det er hun ik, men det har hun været - men den får jeg heller ik. Jeg tror lidt... Jeg kigger lidt på de velsignelser der er i det her, i stedet for at kig' kun på... Det kunne være lidt rart at sidde på min rigtige kontorstol og ikke bare den der gamerstol min kæreste har. Selvom den er meget bedre end der hvor jeg startede at sidde, ovre ved spisebordet.

D: Langsomme forbedringer. Du... Du startede med, da du snakkede hverdag, så var det sådan meget...

Kl. 6 det her og det her, der var meget specifikke tidspunkter. Er du stadig lige så præcist tidsstyret?

S: Nej.

D: Jeg ved at du har specifikt "Jeg er på arbejde fra det her til det her".

S: Nu går vi op til, altså kl. 9 der er der det der møde, så hvis min datter har lyst til at vi skal et eller andet før det så kan jeg godt lige sætte hende i gang med det, så kan hun sidde under mødet og perle hvis det er det, ik. Og deet. Det er ret meget forskel for hvordan det var før.

D: Det er lidt sjovt, for det lyder som om at du har sådan en... At en behagelig rytme for dig er, at du ha' noget fast der ligger tidsmæssigt – men også at det er behageligt at det ikke er lige så fastlagt?

S: Mmmm. Nu... Altså hun kommer aldrig nogensinde til at sove længe, det vil sige i morgen når jeg ikke har hende så kommer jeg til at sove indtil kl. 8. Altså jeg prøver at tage de ting der har ændret sig og gøre dem gode i stedet for at være sådan "ÅÅÅH nej". Det kan jeg ikke rigtigt bruge til så meget, ik?

D: Altså... Det er præcist det jeg vil undersøge, så. **Smiler fjoget*

S: Mmm. Men jeg tror du skal være lidt optimistisk eller realistisk, eller på et eller andet plan ikke pesimistisk for at det her fungerer for dig. Og jeg er optimist.

D: Og det er en generel ting som du beskriver dig selv med?

S: Det er en generel ting, ja.

D: Har du noget du vil tilføje i forhold til alt det vi har snakket om? For jeg er i slutningen af mine spørgsmål nu.

S: Jeg vil sige, at vi var lidt i bekymrede for i starten om hvordan vores... Hvordan vi ville kunne arbejde hjemme fra. Altså vi ved vi har, altså den VPN indenfor statens IT den blev ved med at gå ned fordi de var sjovt nok ikke gearet stil at hele staten var derhjemme, vel? Men det har de fået fikset, og i mellemtiden mens de fiktede det så sørgede vi for at lave, hvad kan vi gøre uden VPN'en, hvor vi bliver lukket ind i et lukket netværk. Altså kan vi gøre det her, det her, det her, og så har vi sådan en... Andre muligheder. Så vi har været hele vejen omkring de her forskellige online værktøjer som jeg, i mit team, normalt ville sidde med, og fået - og virkeligt fået grov testet dem. Vi har også fundet nogle nye måder at gøre tingene på. Vi havde vores sprint-planlægning i dag, som er sådan et tre timer langt møde, hvor at min kollega som står for det som er ****utydeligt**** masteren, han havde lige tjekket: Okay, i det her program der er der denne her funktion som måske godt kunne fungere når man sidder hjemmefra – det prøver vi lige! Og det fungerede ikke perfekt, men jeg tror at det fungerer bedre efter påsken når han lige har fået kigget lidt mere end fem minutter på det. Så vi får testet vores digitale værktøjer ret grundigt. Og vi håber lidt på at det her kan fortælle vores chef, at vi stadig kan være produktive selvom vi sidder hjemme og arbejder.

D: Tror du måske at I kan få mere hjemmearbejde fremover oss'?

S: Det håber vi lidt på. Det ville være dejligt i hvert fald. Fordi at nogle gange så... Vi er ret mange fordybelsesmennesker så nogle gange kunne det være rigtig rart hvis vi ikke skulle sidde på kontoret og få den der med "Henning, nu du er her!". Jeg er her teknisk set ikke, jeg sidder og arbejder, og du kan ikke se det og jeg sidder med høreboffer på som du grundigt ignorerer, så stiller du dig bare henne ved mig og vinker. Det kan du ikke gøre når jeg er hjemme, vel? Så vi håber lidt på, at.. Well...

D: ... at I kan få mere tid til at fordybe og få lov til at lave én opgave ad gangen ved at få lov til at arbejde hjemme mere i fremtiden?

S: Ja, og det er noget vi arbejder på som team.

D: Fedt! Så tror jeg at vi har været hele vejen rundt! Tusind tak for det! Så slukker jeg optagelsen nu...

****Afrunding efter optagelse.****

Bilag C: Transkribering af Interview 2 - Tristan

Opstart, introduktion.

Mundtligt samtykke givet til at samtalen bliver optaget, transskriberet og at specialet bliver udgivet på AAU online bibliotek. Navn bliver anonymiseret og deltageren kan altid vende tilbage efter endt interview hvis detaljer skal fjernes.

Tristan, 24 år, studerende, læser Psykologi på Københavns Universitet og i praktik som ekstern konsulent (produktudvikling og lederudvikling generelt).

T: ...så havde jeg før i tiden også et job i en butik, men der kommer jeg ikke så meget lige nu fordi jeg er i praktik. Og på grund af nogle andre omstændigheder også.

D: Ja, corona kommer vi til at snakke en del mere om nu. Hvilket område bor du i – endeligt ikke specifikke adresse.

T: 2300, Ørestad kan jeg også godt sige. Storkøbenhavn. Lidt ude i udkanten, det er meget rart.

D: Så, vi kommer til at snakke lidt om din hverdag, dine rytmer og rutiner og sådan - før corona og efter corona. Så groft sagt, hvordan så en typisk hverdag ud for dig før denne her corona situation ramte?

T: Oh... Det er jo meget skiftende, fordi man kan sige... Praktikken. Praktikken er jo anderledes i forhold til resten af studiet. Så hvis det var *almindeligt* studie, som det har været det meste af tiden, så har det været et par timers undervisning på uni - måske 2, måske 4 dagligt... Hvor detaljeret vil du ha' det? Sådan, kl. 7 står jeg op, kl. 8 er jeg til undervisning, elleer?

D: Så meget som det giver mening for dig – fordi hvis du har en ****gestus med hænder**** på hvert tidspunkt så er det jo fedt, men hvis du ikke har det så behøver du ikke.

T: ****Ryster på hovedet med et smil**** Det har jeg heller ikke.

D: Du siger et par timers undervisning, 2-4, det er oss' fint.

T: Et par timers undervisning, de ligger på mærkelige tidspunkter for det styrer universitetet. Men så vidt muligt at få noget arbejde ind i forbindelse med det, sååå... Måske 5 timers arbejde om ugen. Cirkus.

D: Og arbejde, mener du arbejde på studiet?

T: Nej, arbejde ved siden af. Det var dengang hvor jeg arbejdede i butik. Og... Ellers... Træning, fysisk træning to gange om ugen. Måske tre gange om ugen hvis man er meget aktiv - det er jeg sjældent. Og så cykling også, fordi jeg bor et godt stykke ud fra universitetet af, så jeg havde sådan almindelig hverdag der hed 15+ kilometer om dagen på cykel. Fordi jeg ikke gad tage metroen. Og det var egentligt meget rart. Det er selvfølgelig anderledes nu. Det er en anden side af sagen. Og... Ja, hvad ellers... Lavede jeg andre ting i min hverdag? Du ved, sådan almindelige ting som at man ser sine venner, man drikker noget kaffe og... Ja. Spiller en masse computer.

D: Ja, i forhold til det, hvad fyldte mest i dit hoved på en almindelig hverdag? Er det arbejde, familie, venner... Computer?

T: Det gjorde... Hvad fyldte mest... Jeg vil sige, det er lidt irriterende, for der er meget stor forskel på praktikken og det almindelige studie.

D: Så hvordan så hverdagen ud i praktikken? For det havde du lidt af før corona ramte, ik?

T: Jeg havde lige 1,5-2 måneder inden coronaen kom og ødelagde alt for os. Ehm. Og praktik på Københavns universitet det er officielt set mandag til torsdag, 30 timer om ugen, man er lidt selv om hvordan man bruger dem. Så har man undervisning om fredagen fra 8... Til... 13. Over i etik og så i noget der hedder "Praktik analyser". Så det var jo lidt omskift, for så er der lige pludseligt, du ved, cirka 8 timers arbejde hver dag. Og det var meget anderledes i forhold til at være på studiet kun 2-3 timer og derefter være... Fri til at rulle rundt som man har lyst. Så det var lidt mere travlt og det var lidt mere... Og lidt mere stressende i forhold til deadlines og opgaver og arbejde og kunder, og alle de ting man nu laver der. Men øh... Men både de sidste par semestre og det her semester det der fylder mest er nok egentligt at jeg snart skal skrive speciale – og at jeg ikke har fået ansøgt det endnu. Der er deadline om sådan... **drejer sig for at se på kalender** Deadline er om 13 dage.

D: Ooof. Skal man ansøge det?

T: Ja, man skal ligesom sende en ansøgning ind med... Hvilken forskergruppe kunne man godt tænke sig at skrive med, hvilket tema og emne kunne man godt tænke sig at skrive om, komme med nogle referencer, komme med en foreløbig problemstilling og alt muligt. Og så skal de godkende den, og så skal de sende den ud til en forskergruppe som måske er interesseret i den, og så skal de sende den tilbage.. Det er en hel, alle mulige ting.

D: Ja, okay. Det er lidt anderledes. Det kan jeg godt forstå at det fylder lidt. Så det lyder som om din hverdag er ret selvstændig? Eller arbejder du sammen med andre? I praktikken er du måske afhængig af en mentor eller?

T: Altså min praktik den er jo... Det er hos noget der hedder **anonymiseret**, og det er øh... En virksomhed på én mand, som hedder ----. Og han er en uddannet, autoriseret organisationspsykolog som primært arbejder med ledelsesudvikling. Og han er iværksætter, så han har startet tre virksomheder som jeg er med i – alle tre! Det betyder egentligt at, for hverdagen inden corona at jeg hang rigtig meget med på ham – var med til hans møder, lavede produktudvikling sammen med ham, lavede kunde håndtering sammen med ham og så videre, og det betyder at nogle gange kommer i kontakt med andre mennesker, men primært var det enten... **løfter højre hånd** Meget selvstændigt arbejde eller **løfter venstre hånd** Møder med Gert.

D: Hmm, fair.

T: Ja.

D: Nu snakker vi lige før corona ramte, var der noget i din hverdag som virkeligt ikke fungerede eller som du ville ønske havde været anderledes?

T: Jeg syntes det var svært... Nu er det måske også fordi man ikke er vant til fuldtidsarbejde ik os', men jeg syntes det var svært at tage på kontoret fra 8 til 16, eller 8 til 17 eller hvornår jeg nu valgte at have fri, og så komme hjem... Og skulle lave aftensmad. Og endnu værre så syntes jeg det var svært - det er det så oss stadigvæk - at finde tid til at se... Mennesker. Det er meget nemt når man er universitetet ik' oss, så har man 2 timers undervisning, så kan man sætte sig ned og læse pensum i 6 timer - så kan man godt tage en kop kaffe. Her er det sådan... Nå men 9 timers arbejde. Og så skal jeg også lige sørge for at

lave mad og købe ind og gøre rent **løfter armen og slår en finger på håndledet, som at slå på et ur.**
Og jeg har ikk... Overskud til andet. Så det syntes jeg var ret svært lige i starten.

D: Det kan jeg godt forstå. Det er også noget af en omvæltning fra det ene skema til det andet.

T: **Nikker**

D: Hvordan ser karantæne ud for dig nu? Lad os starte med, hvor længe har du været i karantæne?

T: Eeeeh... Det har jeg skrevet ned i min kalender. Lad os se... Det startede den 16. Marts. Der sagde KU at nu må I ikke længere tage ud på jeres praktikplads, I må gerne arbejde hjemmefra men I må ikke tage ud der. Og det passede også meget fint med at Danmark jo lukkede ned nogenlunde deromkring og... Gert sagde også, altså, det meste af vores kundeaftaler er lukket ned, så der var ingen der ville se os – overraskende nok. Og han ville egentligt også helst ha' at vi blev hjemme så vidt muligt. Så det' vel... 2 uger? Ish, cirkus. Af hjemmearbejde. Og det betyder så at jeg... Jeg har stadig - altså KU kører bare og siger, at hvis man har meningsfulde opgaver så må man gerne bare fortsætte i sin praktik, men indtil videre har de ikke lige udmeldt om der er nogen eksamen endnu. Så det er en anden side af sagen. Og det er også derfor at jeg er meget nervøs for at ansøge speciale, fordi hvis jeg ikke har gennemført min praktik så vil jeg gerne gøre dét næste semester – det er en hel anden problematik også, der er meget kaos der.

D: Ah, det kan jeg godt følge...

T: Jamen. Yeah. Men øøøh... Hverdagen betyder så lige nu at jeg vågner omkring kl... 7? Og så prikker jeg på arbejdet omkring kl. 8.30. Og... Så stopper jeg omkring kl... 3 eller 4, med en times frokostpause. Og har gjort et-eller-andet. Men det er virkeligt meget sværere at arbejde når man sidder hjemme. Både fordi at... Vi var selvfølgelig ikke så mange mennesker på arbejdspladsen, men der mangler virkeligt det der faglige sparring og jeg kan også godt føle ... Den første uge, der manglede jeg virkeligt meget også arbejdsopgaver. For der kunne man godt mærke at... Gert skulle lige vende sig til at arbejde hjemmefra. Jeg skulle lige vænne mig til at arbejde hjemmefra. Så var det sådan lidt... Hvad kan jeg egentligt? Hvad kan vi gøre? Er det bare håbløst det her? Skal man egentligt hellere aflyse praktikken? Så der kom rigtigt mange følelser, som... Værdiløshed, og... Som om at man måske bare lige fyldte lidt mere end man... Altså, er der plads til mig agtigt, hvis du forstår hvad jeg mener. Det er så blevet væltet lidt rundt nu, for så fandt jeg på nogle arbejdsopgaver selv, og så skrev jeg til Gert sådan "Kan jeg ikke lige gøre det her" og så var han sådan "Jo!". Så nu har jeg for meget at lave.

D: Nu har du *for* meget?

T: Ja. Og jeg kan ikke rigtigt nå alt det jeg har sagt til ham at jeg gerne vil. Så det er meget godt...

D: Hvad er det for nogle opgaver du har fundet på?

T: Jamen, vi har jo... Altså, overall for min praktik så er der ligesom ét stort produkt vi er i gang med at udvikle. Og det er han også selv i gang med, og det er sådan lidt svært at samarbejde om at lave når man er på afstand fra hinanden. Og der har vi nogle... Deadlines i forhold til hvornår dét skal være færdigt. Og så har vi en artikel der skal udgives. Den skulle have været ude i sidste uge, som jeg har skrevet... Og han har ikke læst den. - Han har ikke læst den endnu! Så vi kan ikke udgive den. Så der venter jeg på ham ikk oss. Der er lidt forskellige skriveopgaver der generelt.

D: Så det er rigtig meget skriftlig produktion?

T: Ja.

D: Sådan helt praktisk, er du alene i karantæne eller bor du sammen med nogen?

T: Jeg bor helt alene.

D: Så du ser ikke nogen?

T: Eeeh... Nogle gange er min nabo ude i deres have?

D: ****Griner**** Men det er ikke sådan at du er ude og omkring?

T: Nej. De her to ugers karantæne... Jeg bor i de her dejlige små 36 kvm, og jeg kan selvfølgelig godt være her. Men jeg har været hos mine forældre i... Denne her weekend og forrige weekend, så der har jeg været lidt væk herfra, fordi jeg er ved at blive sindssyg. Og, så har jeg haft set... Den samme veninde... To gange. Yeah. Fordi, som de sagde i nyhederne, børn må godt lege sammen med andre børn, bare det er de samme børn og det er raske børn. Så jeg besluttede mig ligesom for at så er det nok oss okay at jeg, en til en, ser en anden person. Så det har jeg gjort. Og så har jeg været og set mine forældre. Og ellers så... Helt alene her.

D: I hverdagen i hvert fald?

T: Yeah. Jeg er begyndt at kunne supplere det lidt med at slutte min arbejdsdag af med at løbe en tur, fordi... Man man... Ja. Det er hårdt at være her. Det er hårdt når man er vant til at komme på et studie hvor der er flere 100 mennesker hver dag og man er vant til at gå på kontoret og være ude til salgsmøder og pludseligt bare være sådan lidt... Nu er der bare stille.

D: Og 36 kvm helt alene. Det kan jeg godt forestille mig.

T: Ja.

D: Og så spurgte jeg dig før hvad der fyldte mest i dit hovedet før - har det ændret sig eller er det det samme?

T: Altså man kan sige at det er meget påvirket af den her uvished som er opstået på grund af den situation vores samfund befinder sig i, men... Normalt er jeg ikke sådan super bekymret for mine eksamener, og det havde jeg heller ikke været hvis praktikken bare havde været normal. Men fordi jeg ikke ved om eksamen kommer til at ske, og jeg ikke ved om jeg kan afslutte min praktik, og at jeg derfor ikke ved om jeg kan... Altså jeg kan godt skrive speciale alligevel til efteråret ik' oss, men det er lidt sjovere sådan lige at blive færdig med det her måske først. Fordi der er sådan meget stor uvished om hvad der kommer til at ske de næste par måneder, såååååh er det mit speciale som fylder rigtig meget. Specielt fordi at ansøgningsdatoen er her den... 13 april eller sådan noget i den der stil.

0.12.59

D: Ja, det kan jeg godt forstå.

T: Ja. Så. Ja, speciale. Jeg syntes egentligt det er ærgerligt, for jeg vil egentligt gerne ha'... Altså, for inden corona så var det egentligt det produkt vi er i gang med at lave der fyldte mest, det skulle vi gerne have færdigt, vi havde en deadline der hed... ****Udtydeligt**** ...så vi kan lave andre ting. Så det fylder ikke lige så meget, og det syntes jeg egentligt er rigtig ærgerligt.

D: Det kan jeg godt forstå - det lyder irriterende. Har du nogle gentagelser eller rytmer i din hverdag, eller er det meget defineret af ****udtydeligt****. Også hvis vi kigger på det før, hvor du havde en vis rytme og hverdag med at cykle eller løbe eller... Whatever?

T: Ja... Altså nu, der er det så rimeligt meget det samme. Altså jeg går i seng omkring kl. 12, vågner omkring kl. 7-8, går i gang med arbejde omkring kl. 8-9. Og så arbejder jeg til kl. 16. Så træner jeg en halv time til en time. Og så. Ja, holder jeg fri.

D: Det er sjovt, da du beskrev det før lød det som om du var meget fleksibel før corona – er det blevet mere gentageligt?

T: Altså... Det var meget fleksibelt før corona. Både fordi vi lavede rigtig mange forskellige ting, var rigtig mange forskellige steder henne. Så i den forstand, i min praktik i hvert fald, der vidste jeg ikke altid hvor vi skulle hen. Hvis det for eksempel var fredag og jeg skulle på weekend, det var ikke altid at jeg vidste hvornår jeg skulle møde og hvor jeg skulle møde om mandagen, for det kunne være vi havde et salgsmøde som Gert fik sat op om søndagen. Det kunne også være at vi bare skulle sidde på kontoret. Det var sådan lidt varierende – det var jeg også lidt efter ham med, jeg syntes det var lidt *for* ustruktureret. Men som regel så hed arbejdsdagen 9 til... 16-17 stykker.

D: Hvordan havde du det med at det var så varierende og ikke struktureret altid?

T: Normalt kan jeg rigtig rigtig godt lide at planlægge ting. Jeg har rigtig mange ting kørende og jeg er rigtig glad for min kalender. Så før i tiden, forinden praktikken, der var jeg rigtig god til at planlægge ting fremaf og så sige, jeg har egentligt aftaler frem til... Om to måneder eller sådan noget i den stil, så hvis vi skal lave noget sammen så skal vi snakke, du ved... Om tre måneder. ****Griner**** Og det er måske heller ikke så godt, det er en anden side af sagen, men... Det er så blevet meget udfordret her i praktikken fordi lige pludseligt så kunne jeg ikke sige "jamen vi kan godt ses i næste uge", for jeg ved ikke om jeg er på Fyn til en klient i næste uge –det kunne godt være. Så der var jeg meget på Gert – til sidst, lige inden corona der var vi blevet rigtig gode til at planlægge sådan en halvanden uge fremaf. Men det blev så ligesom slået i stykker af det her. Nu... Så er det som det er. Men lige i starten af praktikken så var det meget slemt, sådan dagen før jeg skulle starte i praktik, den allerførste dag, så fik jeg at vide: Ah men du skal møde i Nyborg kl. 8 i morgen. ****Laver humoristisk ansigtsudtryk****

D: Whoa – what?!

T: ...Okay?! Men man kan sige, Gert vidste det heller ikke, han fik bare et tilbud sådan en time før han kontaktede mig og sagde - hvor de var sådan lidt: "Vil du have en masse penge for at lave det her seminar?" - Jatak.

D: Fair, så det er de omstændigheder som han arbejder under, som du bliver nødt til at arbejde under?

T: Ja, der er meget... Det er ikke hektisk, men der er... Der er nogle planlagte ting som skal ske, men nogle gange så kommer der også bare et tilbud hvor der er – hvor det er for godt til at sige nej. Og det er selvfølgelig en pengeting når man er en selvstændig psykolog, og det kan jeg sagtens forstå. Det skal også lige siges, at de to dage vi var i Nyborg, det var... Det var de bedste dage vi har haft indtil videre, altså, det var fantastisk! Der var bare ret meget tid på ****Udtydeligt****

D: ****Griner**** Du er ikke morgenmenneske?

T: Du ved, når man er blevet van til at vågne kl. 7 og så lige pludseligt skal op kl... 4. Yeah.

D: Uuuf, yeah okay. Ja den...

T: Det er fordi vi skulle møde kl. 7.30 i Nyborg, og når man så bor i København så tager det altså sin tid.

D: Det kan jeg godt forestille mig. Hvor ofte ender du så med at tænke arbejde, eller i dit tilfælde studie også, når du faktisk ikke er i gang med at arbejde eller studere i det øjeblik?

T: Meget. Rigtig meget. Både i praktikken men også rent faktisk i studiet. For almindelige semestre hvor jeg havde pensum og så videre der kunne jeg sagtens opleve... Dårlig samvittighed over måske at holde fri en ekstra aften, måske ikke få læst en artikel eller noget af pensum som skulle læses. På trods af, at efter man har været 4 år på universitetet så ved man godt at det ikke er det hele man kommer til at bruge, og at det ikke er det hele man kommer til at huske. Særligt ved pensum, ved almindeligt undervisning, der var det, der gik det mig meget på. Det føltes aldrig rigtigt som om man havde... Ordentligt fri? Uanset hvordan man strukturerede det, fordi det er sådan... Man kan sige, selv hvis jeg planlagde min uge sådan så man havde fri om søndagen, så kunne jeg jo stadigvæk læse forud om søndagen og være tidligere færdig! Men det ville så bare betyde at jeg endte med at læse nogle af artiklerne to gange til sidst, for så havde jeg mere tid til at læse at læse det sidste. Jeg har før fået læst pensum... To gange, tror jeg, på semestret, og deet... Er ikke konstruktivt. Så jeg har altid haft den her drøm om, du ved, når man kommer ud på arbejdsmarkedet bagefter så bliver det rigtig fedt, for så får man en mere struktureret hverdag hvor man faktisk, så er man på arbejde og så har man fri!

D: Yeah? Har du fået det i praktikken på nogen måder?

T: Til dels! Så fordi vi er i tre forskellige virksomheder – eller fordi jeg er i tre forskellige virksomheder ifølge min praktikken, så er der nogle af dem hvor det meget konkret er: Mød ind på kontoret, vær der, lav dine opgaver, gå din vej. Da det var... Hva, er det uge 8? Der havde Gert vinterferie, så jeg fik lov til bare at møde ind på kontoret og være der hver dag sammen med de mennesker der nu er der. Og der skulle jeg så helt selv strukturere det og finde ud af hvordan dæleme gør jeg det, for der var ikke nogen der tog højde for hvornår jeg mødte, hvad jeg lavede, eller hvornår jeg gik. Og der var det meget nemt faktisk, fordi de kontor opgaver der var der var rimeligt konkrete, og de... Var rimeligt nemme at ligge fra sig. Så det var meget nice, og det var fedt det der med at have frihed til det der med hvornår man ville møde, så hvis jeg var tidligt op kunne jeg godt møde kl. 8, hvis jeg nu skulle møde kl. Halv 10?... Bare jeg brugte min tid. Men! Og specielt nu hvor man er *hjemmearbejdende*... Som sagt, det der er det primære mål for min praktik det er det her produkt udvikling som vi er i gang med, og det er... ***lyd cutter ud*** - jeg selv ret passioneret omkring, og Gert, fordi han har været i gang med et i flere år. Det er jeg så ikke, jeg har kun været i gang et par måneder. Men det er... Både fordi man er hjemme så er det svært at sige hvornår skal jeg stoppe, hvornår skal jeg starte?! Hvis jeg får en rigtig god idé kl. 9 om aftenen, så lader jeg jo ikke være med at skrive den ned! Det ville jo være sindssygt! Og det betyder bare at jeg sådan hele tiden sidder lidt og tænker... Årh hvad kunne man gøre og hvad kunne man ik' gøre. En gang i mellem får jeg også mails fra Gert på mærkelige tidspunkter hvor jeg sidder og tænker: Hvorfor... Hvorfor slapper han ikke af? Hvad laver han?! Så jeg er måske lidt kommet ind i et miljø som også sådan lidt...

Fremhæver eller fremskynder den her lidt... Lidt atypiske arbejdsmoral. Men, det er så også mødt af, at så nogle gange så har Gert så også bare helt fri for, så er der ikke noget at lave. Så det er sådan, der er nogle tidspunkter hvor det godt kan være rigtig meget, og så er der så... Man kan nu sige, hvis vi nu bliver færdige med det her produkt, så vil det nok ikke fylde lige så meget for så er det jo... Væk. Så ja. Jeg har lyst til at tro på at det er på grund af den periode det er i, men... Det tror jeg ikke det er så...

D: Så sker der også, det er også lidt den branche du er i med konsulentarbejde på den måde. Er dine opgaver mere her-og-nu opgaver, eller er de over en længere tidshorisont? For det lyder som om de er en kombination af begge måske?

T: Ja, det er det. Altså, produktudviklingen... Man kan sige, der er nogle dele vi gerne vil have færdige. Men selve produktet skal først være færdig til... Vel... Jeg tror vores næste, dem der har købt sig vej ind til det, det er først i slut... Maj, tror jeg. Og det er så fremt at Danmark er åbnet mere op igen. Så der er som sådan ikke noget hast på det produkt. Men, så havde jeg for eksempel den her artikel jeg skulle skrive i sidste uge, hvor jeg fik at vide: Den skal være færdig til at vi har det her webinar! Om eeh, onsdagen eller torsdagen eller hvornår det var. Jeg skrev en dælens god artikel klar til om onsdagen – og det var ligesom det, så hørte jeg ik mer'. Den er stadigvæk ik' blevet udgivet, der er ikke sket noget andet med den... Ja, det er så en anden side af sagen.

D: så er der nogle konkrete deadlines der måske bliver længere, og langtidsopgaver som måske godt kan blive mere konkrete?

T: Jaeh. Det kunne man godt kalde det. Der er en blanding af de to.

D: Fedt. Så kommer vi ind på det med hvor meget kontrol du har over din egen tid, men det lyder som om at du på den ene side har meget kontrol, men også er meget underlagt en "chef"?

T: Altså Gert han er... Mega imødekommende. Man kan sige han... Tjekker ikke på nogen måde hvad jeg laver. Vi har nogle møder en gang imellem, og så kan man jo sige at hvis jeg til møderne ikke kunne følge med eller være deltagende så ville han nok tænke "Hva, hvad har du gang i?!" - det kan jeg jo godt! Og det er jo fordi at han har en eller anden tillid til at jeg selv kan strukturere min tid – og det er meget fedt. Jeg havde en ret nederen personlig ting der skete for et par uger siden **drejer og ser i kalenderen** - 2 uger siden. Og da sagde jeg det til ham, fordi jeg tænkte altså, jeg kommer til at være ked af det her et par dage, det hjælper ikke noget. Og så var han bare sådan: "Du tager bare den tid du ska'!" Og så brugte jeg en dag, halvanden dag på at være ked af det, og så var det ligesom ovre.

D: Fedt!

T: Det var meget rart! Det var rart bare at få at vide at... Det er lige meget! Og det samme gælder også her - altså jeg arbejder hjemmefra, og jeg siiiiger at jeg kører 9-16 cirkus, ik' oss', men... Der er meget fnuller i det. Fordi det er lidt svært at holde koncentrationen, især hvis det er en kreativ, produkt udviklings ting som vi er gang i. Så jeg får nok egentligt reelt kun 5 timer ud af de her 7 timer jeg bruger eller sådan noget i den stil. Men det er ikke noget han slår ned på og det er ikke noget som... Lader til at være et problem. Så længe vi bliver færdige i den anden ende.

D: Det er også interessant at du siger at du reelt set kun bruger 5 ud af 7 timer, men du så alligevel tænker over det hele dagen...

T: Ja.

D: ...Så du ender faktisk med at bruge mange timer - i hvert fald meget tid og mental energi på det her alligevel?

T: Ja. Og jeg ved også at i løbet af de her 7 timer bruger jeg også meget energi på at tænke: "Ååårh, hvor er det dårligt at jeg ikke får arbejdet!"

D: **Griner** Virkeligt? Dårlig samvittigheds tid?

T: Yeah. Skyldfølelse over at man ikke får lavet *mer*.

D: Mens du sidder og laver det?

T: Yeah. ****Trækker på skuldrene**** Det er lidt...

D: Det er lidt sjovt... Måske også noget man kan genkende lidt fra studiet.

T: Ja!

D: Det synes jeg i hvert fald selv... Hvis vi nu skulle sige – hvis vi tænker en uge frem, har du en fornemmelse for hvordan din hverdag ser ud om en uge?

T: ...Der holder jeg påskeferie, tror jeg? ****Griner****

D: Lad os sige to uger så.

T: Årh, den er svær ik' oss... Så vidt KU har sagt, så skal praktikken jo fortsætte. Så, jeg gætter på at det fortsætter sådan her? At jeg bliver herhjemme og... Fortsætter med at udvikle – vi har faktisk haft et ret godt gennembrud i går, så skal vi diskutere lidt mere i dag i forhold til vores produkt. Og... Det glæder jeg mig ret meget til. Det går sådan set ret godt fremad. Vi havde... I mandags havde vi første spilstest af det – det er et spil, bare lig for en god sags skyld. Og så vidt at det fortsætter sådan her så skal vi nok også have en spilstest i næste uge. Men ellers er det bare, du ved... Jeg forventer at min hverdag vil være produktudvikling, og så suppleret med et par spiltests en gang i mellem. Ehm... Hvis Danmark åbner, 13. April – det er den 13. April, er det ikke?

D: Efter påske. Det er omkring den 13. April ja.

T: Ja. Altså hvis det hele åbner der så forestiller jeg mig at – og det tror jeg ikke at det gør. Men så forestiller jeg mig at vi kommer ud igen og at vi rent faktisk tager ud til nogle kunder ****utydeligt**** Sådan lave lidt forskelligt i den stil. Men... Den 13. April er så også speciale ansøgningsdatoen. Og jeg håber at – det kan også godt være at det er den 15., det er deromkring. Så jeg håber lidt at KU har sagt et eller andet forinden da. Jeg skal i hvert fald bruge lidt energi her i påskeferien på at lave mit speciel klar – og så måske kaste det ud hvis jeg ikke får lov til at gå til eksamen! ****Trækker på skuldrene overdrevent****

D: Ja, og der er en masse der bliver rykket på så du er nok ikke alene i det. Men det lyder som om der er en del usikkerhed omkring hvordan det nok kommer til at gå?

T: Meget.

D: Den der usikkerhed, er det også en daglig ting? Når du starter din dag, har du så en idé om hvad der skal ske i løbet af dagen? Det lyder som om du har en god rutine om hvornår du står op og at du løber efter arbejde, men også bare de opgaver som er i løbet af dagen.

T: Jeg løber efter arbejde, det er meget sjovt...

D: Ahvad?

T: Jeg løber efter arbejde! Jeg løber efter mere arbejde!

****begge griner****

D: Du ved hvad jeg mente.

T: Ja. Jeg vil sige at fordi jeg har sådan lidt selvstyre på nogle af mine opgaver... Og fordi jeg har nogle opgaver jeg der ikke er færdige, så har jeg sådan hel... Jeg har i hvert fald noget jeg kunne blive ved med at lave, selv hvis produktudviklingen ikke var der. Ehm... Yeah. Men jeg ville også godt kunne skrive til

Gert hvis jeg blev sådan helt: "Hvad dølen skal vi lave?!" Og jeg tror egentligt også godt at hvis jeg ikke havde lyst til at lave noget af det jeg har fået ville jeg også godt kunne skrive til Gert og være sådan lidt: "Kan jeg ikke lave noget *andet?*". Så kan det godt være at han ikke har et godt svar, men øhm... Det er nok noget med at produktudviklingen fylder så meget som den gør lige nu, og vi er i en rigtig god phase lige nu hvor vi er ret tæt på også at ha' noget ret funktionelt. Og derfor er der bare ret godt run på - og man kan sige at før, så havde vi så mange kunder, og så mange kundefaletter at vi ikke havde tid til at lave produktet. Og nuu har vi jo kun tid til at lave produktet, at det bliver - at man bliver helt skør af at lave det! Så det er jo både godt og dårligt.

D: Det er jo godt sådan. Men det lyder som om at du får ret meget støtte fra Gert. Føler du at hvis du har problemer kan du gå til ham, eller er der nogle gange noget du... Brænder inde med?

T: Det varierer lidt. Altså Gert er en super åben og imødekommende chef - nu kalder jeg ham chef, han er jo også min praktikvejleder. Det er jo kun ham og mig ik oss', hvad kan man gøre. Men han er ret imødekommende, men der er nogle gange... Altså de fleste opgaver jeg får fra ham, hvis der er noget hvor jeg tænker: "Hvad dølen er det her?!" Så spørger jeg ham med det samme og så kan jeg som regel godt få et ret godt svar. Men der er også nogle opgaver som jeg får hvor jeg tænker... Hvor jeg måske ikke får spurgt med det samme, eller hvor jeg ik' liiiiige måske har fået min finger om hvad opgaven går ud på, og så kan jeg sidde senere og tænke: "Ej, jeg har brug for lang tid nu, nu kan jeg ikke tillade mig at spørge om hjælp" eller sådan noget i den stil. Og det har jeg sikkert, det har jeg... Jeg tror egentligt Gert ville svare, hvis jeg spurgte ham, det er en anden side af sagen. Jeg tror at, det er en sag fra min side af at jeg ikke ved hvor udfordrende en opgave kan være og at jeg ikke ved hvor udfordrende det er for Gert oss'. For der er tidspunkter hvor jeg har siddet med noget og tænkt: "Hvad fuck er det her?!" og så finder jeg ud af bagefter at - altså hvor jeg ikke har haft lyst til at sige det til Gert men så er nødt til det fordi at jeg har jo ikke lavet opgaven - det bad han mig om. Men så finder jeg ud af, at han selv har siddet og bokset med det her i tre år og han kunne heller ikke finde ud af det! Og det er jo *klart* at jeg ikke kunne finde ud af det! Og jeg tror det har noget at gøre med at lære ham bedre at kende... Jeg har jo kendt ham siden... Oktober sidste år, så det er seks måneders tid... Jeg kender ham bedre nu og kan bedre... Bedre lave sjov med ham og vide hvad han gerne vil ha' og så videre. Men der er stadigvæk tidspunkter hvor jeg tænker... Det her kan jeg ikke tillade mig at spørge om hjælp om, for det her er for simpelt eller for nemt eller det her skal jeg kunne agtigt.

D: Har du noget andet netværk du kan spørge eller søge støtte fra i forhold til alt det her?

T: Altså i forhold til de produkter vi laver, så nej. I det andet kontor vi sidder i, der sad der også en anden psykolog konsulent som jeg egentligt også... Ikke korresponderede med, men du ved, snakkede med. Jeg snakkede med hende og hun gav mig noget støtte, hun var rimeligt nyuddannet faktisk, men hun er blevet fyret her for et par dage siden så...

D: Er der anden støtte - nu nævnte du at du var hjemme hos familie, er der andre som hjælper dig, ikke nødvendigvis med arbejdet men med at håndtere denne her situation under corona?

T: Eeeh... Altså jo selvfølgelig mine forældre. Det gør jo altid livet nemmere. **Skærer ansigt og tænker et øjeblik.** Jo altså min veninde og så en anden ven jeg har jeg set en... En lille smule til.

D: Men er det bare under corona eller er det også til at hjælpe med din hverdag også?

T: Altså det vil jeg jo kalde det fordi de giver mig en glæde og en selvværd værdi som gør det muligt at bevæge sig igennem en hverdag. Men øh... Det er jo ikke direkte, nej.

D: Ja, det er jo også et spørgsmål om hvad der er direkte.

T: Ja, men jo, i den... Nej ikke samme støtte som mine forældre, det er ikke sådan at jeg flygter hjem og sover på min vens sofa fordi at jeg ikke kan tåle at være i min egen lejlighed længere - det gør jeg ikke. Men det tror jeg faktisk godt at jeg måtte hvis jeg spurgte... Yeah.

D: Det er jo meget godt at vide. Nu sådan lidt et emne skift til, hvad syntes du om staten og dit universitets håndtering af hele denne her corona situation?

T: Ehm... Jeg syntes at *staten* har gjort det meget fint. Sådan i forhold til de muligheder der har ligget foran os og de forventninger man havde til hvad der ville ske, så syntes jeg at de har håndteret det ret godt. Det er jo lidt *any mans land* i forhold til så mange dele, jeg syntes der har været rigtig meget tvivlsom information rundt. Altså ifølge tallene lige nu så falder indlæggelserne og det er jo meget godt. Så må vi jo håbe at det går fremad. Det er selvfølgelig rigtig nederen at skulle blive hjemme og alting er lukket, men... Det er jo omvendt også... En nødvendighed. Vi kan jo ikke bare have en sygdom der... Rager over alt og slår alt ihjel.

D: Føler du at det ville så alt ihjel eller rage over alt hvis man ikke gjorde alt det her?

T: Jeg har også hørt en meget god debat - læste en meget god debat her den anden dag i Politiken om hvorvidt det egentligt er det værd at lukke alting ned og potentielt set skabe en finanskriser for at redde, du ved, et par gamle mennesker. Det syntes jeg var en ret hård måde at skrive det på, men det syntes jeg også er meget fint. Jeg syntes der er mange perspektiver i det, men... Altså, hvis vi *kan* åbne her efter påske, så... Syntes jeg det var meget fint. Men. Altså det har ikke som sådan... Man kan sige, det er selvfølgelig meget nederen for os alle sammen, men jeg syntes staten har gjort det de skulle. Til gengæld syntes jeg universitet har været skrald omkring det.

D: Okay, hvorfor det?

T: Jamen, nu er jeg jo i den heldige position at jeg godt kan arbejde hjemmefra med min praktik. Universitetet har til gengæld ikke været tydelige omkring hvorvidt at... Hvad der kommer til at ske med os praktikanter det her næste semester. Man kan sige, for rigtig mange andre så betyder det selvfølgelig digital undervisning – det har vi også haft *lidt* af, ikke særligt meget. Jeg tror vi har vores første zoom hold her på fredag, og der har vi alligevel været gang i... Snart en måned med karantæne, ikk oss'? Yeah. Men de almindelige undervisere – dem der er til, har et almindelig semester, de for lov til at gå til en digital eksamen og der er ikke noget der. Praktikken til gengæld, den har først og fremmest en mundtlig eksamen. Og det eneste KU har meldt ud indtil videre, og det gjorde de i går aftens, det er at alle mundtlige eksamener, de er digitaliseret, det her semester.

0.34.22

D: Okay

T: Fedt nok – hvad betyder det? Det ved jeg ikke. Nu er jeg jo, som sagt er jeg i den her heldige position at jeg kan arbejde hjemmefra, men jeg får jo stadig ikke lige så meget ud af min praktik som jeg ville hvis jeg havde været... Ude i verden. Så spørgsmålet er om - først og fremmest om *min* praktik opfylder de krav der er i forhold til de læringsmål der er. Det ved jeg ikke – det syntes jeg lidt, jeg håber lidt at jeg går til eksamen, ik oss', bare fordi jeg ikke har lyst til at bruge et ekstra halvt år på min uddannelse, det er den side af sagen. Men jeg har jo veninder som der har været i almindelig psykologisk terapi praktik og som slet ikke kan arbejde. De har slet ikke været i praktik, de har bare været hjemme de sidste ****falder ud**** – hvad skal der ske med dem? Der har været rygter om at praktik bare generelt bliver aflyst og man skal prøve igen?...

D: Så I alle sammen bliver forlænget et halvt år?

T: I guess? Men det er så alligevel - så har jeg arbejdet gratis for Gert de sidste tre måneder ik' oss, det syntes jeg er ret nederen. Ikke fordi han – altså han er en skøn mand og jeg syntes det har været fedt, men... Det er lidt hårdt for pengepungen at være i praktik, ik oss'. Så i den forstand så er der rigtig meget uvished fra KUs side af og nu eh... Fik vi at vide til at starte med at de ville holde deres store møde i mandags, så ville de endeligt komme med svar på hvad der skulle ske. Så kom de med svaret i mandags at alle eksamener de bliver digitale, men det er ikke alle der kan gå til eksamen. ****grimasse*** Hvad betyder det?! Kan jeg komme til eksamen? Skal jeg søge speciale?! Hvad skal jeg lave!? Så ville jeg hellere ha' at de var lidt mere tydelige omkring det, og måske også om processen egentligt. For jeg ved ikke hvad de tænker, jeg ved ikke hvad de har gang i! Alt jeg hører er rygter fra folk der måske taler med den praktikansvarlige på KU og det... Altså. ****vifter med armene**** Det er jo forfærdeligt! Det hjælper ikke noget at man får flere fjer fra en eller anden høne der gemmer sig et eller andet mørkt sted.

D: ****griner**** Det er en god måde at sige det på.

T: Yeah, så jeg syntes det er fint nok at KU har valgt at lukke ned, du må ikke misforstå det, det må de gerne. Men jeg syntes de har været meget langsomme i forhold til at sige: Hvad skal der ske med eksamener? Hvad skal der ske med de folk der er i gang? Nu har de også meldt ud at speciale, dem der skriver speciale de er blevet forlænget med en måned - kvit og frit. Men... ****trækker på skuldrene**** De har ikke rigtigt sagt noget om praktikanter, så jeg føler mig lidt i en uheldig position der. Hvorimod at universiteter som CBS de har været ude for en 2-3 uger siden og sagt "Vi gør sådan her!" - hvorfor er det så at KU ikke kan følge med?

D: Det er ret interessant... Det besvarer egentligt rigtig mange af de spørgsmål som jeg har.

T: Fedt!

D: Men i forhold til hele denne her situation, ja, om det... Giver mening for dig i forhold til håndteringen af det? Det er mange lidt... Ekstreme tiltag som påvirker dig på rigtig mange måder, men du syntes ligesom stadig at det er "det værd" hvis jeg må være grov og sige det på den måde?

T: Yeah, det jeg sidder og laver nu det er meget af det som jeg også ville have lavet alligevel, det har bare... Det har været suppleret med *flere* ting, så jeg havde nok haft mere tavl, havde jeg været i den almindelige... Jeg syntes det er ærgerligt, for jeg syntes godt at jeg ka' mere, hvis du forstår? Jeg kan rigtig godt li' at have en travl hverdag, så Gerts struktur – ud over at han ikke planlagde så langt fremad – men hans travle hverdag det var ret fedt, det med at være, men så var vi i Gentofte Hospital til et klientmøde kl. 8 og så er vi på Herlev kl. 11 og så er vi et eller andet sted kl. 1 – fantastisk! ****lyd falder ud i optagelsen**** ...bare noget klarhed, faktisk. Fordi, et eller andet sted så ville jeg også have det fint

nok hvis de sagde: I bliver nødt til at gøre det om! Eller vil bliver nødt til at finde på en eller anden løsning, måske forlænge praktikken ind i sommeren eller... Et eller andet. Ikke at vide det lige her op til speciale ansøgning er *ret* nederen.

D: Ville det hjælpe også bare at høre dem sige: "Vi ved faktisk ikke rigtigt hvad vi gør lige nu, vi er ved at finde ud af det?"

T: Ja, det syntes jeg.

D: Fedt. Eller, det er sådan interessant... Okay, den sidste del der bliver det lidt interaktivt. Nu skal jeg lige have den til at dele det her...

****introduktion af grafen – hvad hver akse er****

D: ...og ofte er det jo en vekselvirkning mellem de to, men nu prøver vi at lave en skarp opsætning eller diktonomi. ... Hvor tror du at din normale hverdag – for corona og før praktik situationen ville ligge henne på den her graf, cirka?

T: Jeg har lyst – det irriterer mig at den der bar der er på skærmen, den er lige i vejen for det der står nederst... Hva er det, under... Underlagt andre?

D: Du kan ikke se? Jeg kan lige prøve...

T: Ja det er den her bar der er i vejen, kan ikke...

D: Nåååh, den der bar!

T: Den er i vejen på min egen skærm.

D: Ja, så det er ikke noget jeg kan ændre. Smukt. Ja, der står underlagt andre eller samarbejde. Så den horisontale er hvor meget du er alene eller sammen med andre, og den anden side var så gentagelse eller diskontinuitet.

T: Jeg har lyst til at sige - altså, den almindelige hverdag der var før, altså inden corona, den lå i den nedre halvdel, tæt på underlagt andre. For jeg følger rigtig meget med Gert, og jeg havde selvfølgelig selvstændige opgaver...

D: Nu snakkede jeg faktisk før praktik faktisk først?

T: Før praktik... Jamen så var det, så var det top halvdel.

D: Så er det oppe ved meget selvstændig?

T: Ja. For der var det jo styre egen hverdag... Altså det eneste der *egentligt* var underlagt andre var jo at jeg skulle møde på universitetet, men det var selvfølgelig også et valg fra min egen side af. Og at jeg skulle have arbejde – men det er så også et valg fra egen side af.

D: Ja så det lyder meget selvstændigt. Var det meget repetition eller meget diskontinuitet eller et sted i midten?

T: ... Jeg har lyst til at sige... Diskontinuitet, fordi... Det kan godt være at jeg prøvede at få træning og arbejde ind hver uge, men det lå på forskellige tidspunkter. Så det var ikke altid at jeg havde tid til at arbejde samme dag, så det kunne være torsdag den ene uge og... ****trækker på skuldre**** Ja, søndag den anden uge.

D: Så sådan heroppe, eller højere eller lavere? Før praktik. Du siger bare fra eller til.

T: Måske... En lille smule højere? Jaeh. Og så en lille smule mere til venstre.

D: Så venstre... Der, eller mere?

T: Ja deromkring, det tror jeg egentligt er meget godt.

D: Og det er jo ikke en skarp graf, det er jo bare en cirka fornemmelse. Så ret meget diskontinuitet og vildt meget selvstændighed?

T: Jaaah, men det er selvfølgelig... Der var meget af det samme, men det foregik på forskellige måder. Giver det mening?

D: Ja, men så kan jeg godt se hvad du mener at den skal ikke helt herud **mus hen over diskontinuitets ydre punkt**, men den er stadig heroppe.

T: Ja... Altså jeg prøvede jo **utydeligt** alt det jeg kunne, men de lå ikke på samme tidspunkt. Og nogle gange var det tidligt om morgenen, og nogle gange sent om aftenen. Så i den forstand var det meget diskontinuerligt, men... Det var jo stadig en repetition. Men jaaah.

D: Ja, det er kompliceret. Men så kommer praktikken før corona, hvor ville du sætte den? Der var du her nede, sagde du, underlagt Gert ret meget – men stadig ret meget forandring?

T: Jaaah... Jeg har lyst til at sige at den er... Jeg kan godt se hvor den skal være henne i mit hoved. Okay, okay. Hvis du rykker den en lille smule op. Lille smule – der! Og så en lille smule til venstre... Lidt mere til venstre, lidt mere. Der!

D: Mere eller der?

T: Det er ret godt.

D: Så vi er faktisk lidt mere repetition, og ret meget under andre, men ikke helt ekstremt?

T: Det kan godt være at den skal lidt tættere på midten, altså opad. Ja. Og det var jo den her spøjse diade mellem, jeg skulle selvfølgelig følge med Gert, men jeg havde mine egne opgaver. Ja.

D: Og så nu kommer. Nu. Under corona situationen, hvor ligger du nu henne?

T: Der tror jeg så langt oppe i venstre hjørne som jeg overhovedet kan komme.

D: Så deroppe eller?

T: Ej, det er måske for overdrevet i forhold til repetition. Altså jeg har, da jeg opdagede at det var torsdag i dag... Altså jeg vidste godt at jeg havde et interview med dig for eksempel, men... Jeg vidste ikke at det var torsdag. Alle dagene ligner hinanden. Det kan godt være at den er liiidt tættere på diskontinuitet end på repetition, men... Ikke meget.

D: Så vi er så meget selvstændige som vi kan være, men...

T: Ja, det er der omkring.

D: Ja, ville du sætte den i midten?

T: Nej, for jeg syntes at min hverdag minder meget om hinanden.

D: Så det er egentligt stadigvæk at der er mest repetition?

T: Ja. Sådan er det når man er i selv isolation – bare ikke noget at gøre. Men jeg spicer min aften op, så i stedet for at spille computer og se en film, så ser jeg en film og så spiller jeg computer bagefter.

D: ****Griner**** Uuuh! What crazy luxury!

T: I know, I know!

D: Nu har vi sat tre på allerede, men hvor tror du at dit ideal ligger? Hvor tror du at du vil arbejde bedst eller ha' det bedst – i balance mellem repetition, diskontinuitet, selvstændighed og andre? Trives du meget med selvstændighed eller trives du meget med...

T: Det kommer an på selvstændigheden. Nu bliver jeg besværlig også.

D: Hehe ja, men det er jo de nuancer der skal ud!

T: Ja, det kommer jo an på hvilken slags selvstændighed det er, fordi... Var det min helt egen virksomhed, så ville jeg ikke have noget imod – det ville måske også være mærkeligt at der var nogen over mig hvis det var min egen virksomhed, ik' oss. Idéen er egentlig mere, at hvis jeg stod helt til ansvar for mine egne arbejdsopgaver, så ville jeg egentligt ikke have noget imod at være meget selvstændig. Men i det at der er en anden der måske tildeler mig opgaverne eller forventer noget fra opgaverne, sååå... Er jeg ikke helt så glad for at være helt alene omkring det.

D: Men så vil jeg så også påstå at du ikke er helt selvstændig faktisk jo. Der er du jo allerede underlagt nogle andre og afhænger mere af deres... Af dem, mere.

T: Jeg sidder, sidder og kigger på, sådan... Midten af det hele.

D: Ja, så du vil egentligt gerne være smacked in the middle?

T: Ja. Måske en lille smule mere oppe end nede? Men omvendt så har jeg altid været rigtig god til repetition. Altså at få en opgave fra en og så bare *gøre* det. Ja. Men det er altid de der 12-tals elever fra gymnasiet der ****udtydeligt****.

D: Så er det sådan noget herovre, eller?

T: Naaah, naah. Det er sådan mere nogenlunde lige i midten. Måske en *tand* mod selvstændighed frem for det andet.

D: Så, sådan noget her? Det er en rigtig grim cirkel, men du kan se hvad jeg mener. Måske kan vi lave en pæn cirkel... Der.

T: Ja. Måske en lille del af cirklen går ned under stregen, bare for at være rigtig nederen.

D: sådan lidt her?

T: Jah.

D: Det er du glad for?

T: Ja!

D: Vi kan blive ved med at tegne den her til at du er glad for den.

T: Jeg er ret tilfreds, den er ret flot.

D: Men spørgsmålet er om den skal mere hen til repetition faktisk?

T: Jaeh... Jo. Jeg syntes egentligt at den er meget fin som den er nu.

D: Godt. Men det er lidt interessant at, alle de her situationer er ret langt væk fra dit ideal faktisk så?

T: Ja. Ikke... Jeg har... Altså universitet er jo et eller andet sted rigtig fedt fordi man har så meget

selvstændighed og frihed til at gøre hvad man nu har lyst til, men omvendt sååå... Som jeg nævnte tidligere, så syntes jeg virkelig at der er en mangel på grænse mellem hvornår man stopper og hvornår man starter på at lave ting. Jeg kan huske at jeg var med til et interview engang hvor man hørte en... En ny psykolog, sådan hvordan det var at gå fra studie til arbejde, og der bed jeg rigtig meget fast i det her med, de kunne ikke rigtig vænne sig til det her med, at før i tiden når man skulle skrive eksamensopgaver så kunne du bare køre en hel nat og aflevere for at søge efter at få det der 12-tal, ik' oss'. Og nu, så er det sådan lidt... Du ved. Du skal gå hjem når kl. Er 16 og du skal stoppe med at arbejde. Ellers får du ikke mere i løn. Og det var sådan helt... Det er jo egentligt en meget fed *kontrast* et eller andet sted, at man så lige pludseligt skal lære at... Begrænse sig, og lære at det måske ikke altid er nødvendigt at søge efter det der mærkelige 12-tal der ligger deroppe. Det er lidt mærkeligt. Så ja, jeg syntes der er for meget frihed på studiet, både i forhold til at ligge ansvar på sig selv og i forhold til hvor meget man skal nå og kan nå.

D: Så det giver mening i forhold til at den lå lidt for meget der før, og så blev den måske lidt for underlagt og nu er den måske heller ikke er helt perfekt... Har du nogle forhåbninger for at du måske kommer nærmere dit ideal i en forudsigelig fremtid?

T: Eeehm... Altså jeg kan spoile om at ***lyden falder ud*** når man skal skrive speciale. Der er jeg ret sikker på at jeg falder op i den, ja, tættere på hvor folk i praktik også er et eller andet sted. Måske med lidt mere repetition. Men jeg håber at... Når jeg kommer ud på den anden side og får mig et... Rigtigt job, et rigtig voksenjob. At det så på en eller anden måde har en struktur i hverdagen der... Der byder op til at der både er noget repetition på nogle opgaver og at der er noget diskontinuitet. At der er en god måske mulighed for selvstændighed, men også er en anden som siger "Nu skal vi gøre det her". Det er nok fordi jeg ikke føler mig klar til at have min egen virksomhed endnu. Så ja. Men jeg ved ikke hvordan jeg skulle opnå det.

D: Jeg skulle til at spørge: Har du nogle forhåbninger for noget du selv kan gøre for at gøre det her, tættere på hvor du gerne vil være?

T: Ikke mens jeg er på studiet. Der syntes jeg der er for meget... Det er rigtig, det lyder så mærkeligt at sige at der er for meget frihed et eller andet sted, for det er jo som sådan ikke et problem...

D: Kan det ikke måske være det?

T: Joeeh, det kan sagtens være, det kan sagtens være. Der er ikke noget der. Men jeg tror egentligt.. Den er så lidt svær, for der er egentligt mange... Der er mange mystiske ting på et universitet. Ja. Jeg ved ikke hvordan jeg skulle komme det tættere på. Jeg har, i forhold til struktur i hverdagen der så syntes jeg også at bliver svært nå man... Nå man er på studiet til almindelig tid, fordi... Og sådan tror jeg at det kommer til at være under specialet, for så kommer der nogle dage hvor jeg tænker "FEDT nu har jeg fået en eller anden sindssyg idé!" og så sidder man og skriver i 12 timer og har udviklet et eller andet fantastisk, og så... Er man bare død næste dag eller sådan noget i den stil. Så den der mærkelige variation som der måske er i det. Eh. Jeg kunne forestille mig at, hvis jeg nu kom ud bagefter og fik mig sådan et rimeligt standard kontorjob, så tror jeg at jeg ville stræbe efter at nå det. For eksempel et job som hende der lige er blevet fyret i det ene kontor jeg sidder i har – havde – hvor man møder ind, så har hun nogle faste opgaver hun skal have klaret, hun har nogle opgaver hun selv kan vælge, gør det her, fedt. Men om det er sådan et sted jeg har lyst til at arbejde, det ved jeg egentligt ikke om det er... Så det kan også godt være at mit ideel bare ikke er... Så ideelt.

D: Nå, hvis du tænker over det, hvor ville du så ligge det i stedet måske?

T: Det ved jeg ikke.

D: Det er heller ikke altid at man kan tegne det. Er det svært at snakke om det her, at tænke over det på den her måde? Er det underligt?

T: Næh. Jeg tror godt at jeg ved hvor jeg skal arbejde når jeg er færdig - men den kommer ikke til at ligge dér. Jeg ved ikke hvordan jeg skal få den til at ligge lige der. Jeg tænkte i en god årgang om jeg skulle arbejde i... PBR i. I en eller anden kommune til at starte med. For det er et ret godt udgangspunkt som psykolog, for der kan man få sin autoration rigtig billigt, og det er en rimeligt struktureret hverdag. Og den tror jeg egentligt ville være nærmere nede i repetition og underlagt andre end den er i midten.

D: Det ville være noget i den her stil?

T: Det tror jeg ville været et *realistisk* job at få. Og så tror jeg egentligt... Gert har egentligt lagt op til det før at han – om alting ikke går galt her i corona krisen – at han gerne ville ansætte mig også. Men der er jeg ret sikker på at, der ville jeg ligge deroppe før hvor praktik ligger også.

D: Der ville du være heroppe også agtigt?

T: Og det ville være et job jeg rigtig gerne ville egentligt. Men... De er begge to ret ekstreme i forhold til hvor midten er henne, kan man sige.

D: Ja. Men det lød som om du måske overvejede om det her egentligt var idealet reelt set, eller er det bare fordi det er et ideal du ikke forventer at kunne opnå?

T: Jeg tror det er fordi det virker urealistisk i forhold til de jobmuligheder jeg kender til.

D: Men det er stadig egentligt noget du faktisk gerne ville?

T: Ja. Men jeg ved ikke hvor man ville finde det henne. Det kunne også godt være at det ville komme til udtryk hvis man rent faktisk bare... Fandt et job man var glad for, for så ville der måske være den balance men reelt set gerne ville ha'?

D: Ja, det er lidt interessant... Og det er derfor jeg skriver om det! Men har det her åbnet for nogle nye tanker eller overvejelser?

T: Jeg er mere bekymret over mit speciale nu?

****begge griner****

D: Åh nej, det var ikke intention!

T: Men det... Det tror jeg ikke, for jeg har længe været... Ej altså utilfreds over universitet er måske lidt meget sagt, men... Jeg har godt været bevidst om den her... Struktur hverdagen har haft, og hvordan det ikke... Altid føles super fedt. Altså der er et eller andet fantastisk ved at være universitetsstuderende, som du ved, jeg har en forelæsning fra kl. 8 til kl. 10 og så bagefter kan jeg lave hvad det f... Dælen jeg har lyst til – og det er jo skønt! Men sammentidigt så er det jo også bare... Mærkeligt. Så det er noget jeg har overvejet før - jeg er ked af det! Der har været noget selv-refleksivitet!

D: Nej! Det er jo også ganske fint, det er jo ikke fordi der er noget rigtigt eller forkert svar på dét! Har du noget du gerne selv vil tilføje, når vi nu har snakket om alt det her?

T: ****Lang pause**** Det tror jeg ikke. Jeg kan ikke lige komme på noget umiddelbart.

D: Ellers er det altid efter man slukker på optage knappen, så er det er.

T: Ja. Åh nej. Altså... Jeg har før, fordi jeg har været kritisk overfor universitetet – jeg er ikke typen der gør noget ved det, for jeg har bare accepteret omstændighederne som de er, det vil jeg gerne lige have

lov til at sige. Det er fordi, at i hvert fald på KU, hvis du skal nå at klage over noget, så kommer det sjældent til at påvirke en selv, for det tager så lang tid for det at gå igennem. Så det kan kun påvirke dem der kommer langt efter en – dem der kommer efter mig. Faktisk så ved jeg, på grund af et af de frivillige job jeg har, så er der rigtig mange af dem på første semester der egentligt har det her også men... Værre. En struktur. Det er mærkeligt - det er ikke blevet bedre. Men, i den her forstand så har jeg så også, jeg har sådan lidt svært ved at tænke kritisk over tingene uden at komme med alternativer, og jeg ved ikke hvad alternativet skulle være. For jeg syntes også at universitetet har et behov for den her grad af frihed for at man kan både strukturere sin egen hverdag - måske find arbejde. Det er også det som er lidt mærkeligt, når man søger ind på en bachelor, så står der at nå men det er et fuldtidsstudie og du skal bruge så mange timer om ugen på det – det gør jeg ik. Jeg kender ikke nogen der bruger de der 40 timer eller hvad er nu står inde på KUs hjemmeside, på studiet. Fordi man er nødt til at få penge, man kan jo ikke overleve uden! SU er jo ikke nok til at betale husleje og mad og forsikring og andre regninger. Ja, jeg tror jeg har været ret utilfreds over universitetets forventninger til os, nogle gange. Men, det varierer meget. Man kan også sige, altså, på psykologi er det vildt forskellige mennesker der styrer hvert fag, og hvert fag er jo underlagt selvfølgelig en studieordning **lyd falder ud.**

****afslutning og afrunding****

Bilag D: Transkribering af Interview 3 - Niels

Opstart, introduktion.

Mundtligt samtykke givet til at samtalen bliver optaget, transskriberet og at specialet bliver udgivet på AAU online bibliotek. Navn bliver anonymiseret og deltageren kan altid vende tilbage efter endt interview hvis detaljer skal fjernes.

Niels, 39 år, Personalejuridisk konsulent i en kommune. Bor i Allerød.

Starter 0.01.33

Devin: Vi starter med at snakke lidt bredt om din hverdag før corona, og derefter hvordan det har påvirket din hverdag og din arbejdsdag. Så helt groft sagt, hvordan så en hverdag ud for dig før corona ramte?

Niels: Jamen den bestod egentligt af besvarelse af telefoner og emails, til en hvis grad fra de ledere som vi hjælper. Og så bestod den også for en... 30-40% af min tid på at holde samtale med lederne indenfor personalejura, dvs. Hvor vi... Er ude og hjælpe til møderne, fører referat, eller er med til at ligge strategier om hvordan og hvorledes, holde formøder omkring tjenstlige samtaler - altså i det hele taget rådgive og hjælpe ledere til at de enten selv kan afholde samtaler, eller at vi er til stede i samtalen også. Hvor de samtaler som de normal vist skal have med deres medarbejdere omkring enten sygdom, arbejdsvaretagen, eller opførelse på arbejdspladsen som sådan. Så det var så egentligt det jeg spenderede det meste af min tid på.

Devin: Men det var meget opgaverne, hvordan så normal hverdag ud.

Niels: Jamen altså, igen vil jeg sige at mellem 30 40 procent at en del af tiden har jeg så siddet på min plads og besvaret telefoner og e-mails og i den sammenhæng så også været ude af huset. Enten i vores eget mødelokale eller ude på den arbejdsplads hvor lederen har sin gang. Og så holdt møder der med ledere og medarbejdere.

Devin: Hvor lang er en arbejdsdag for dig cirka.

Niels: Jamen den starter halv 8-8. Og så går jeg hjem de fleste dage kvart over tre og om torsdagen klokken 15.

Devin: Og det ligger meget fast?

Niels: Det er det vi er instrueret i. Det er der vi skal være på vores plads, så at sige.

Devin: I sådan en almindelig hverdag, hvad fylder mest i dit hoved - arbejde, familie og venner?

Niels: Så længe jeg er på arbejde, så er det arbejde der fylder, for det er ligesom det jeg er sat i verden for og være. Og det svinger lidt hvor meget arbejde der, er fordi der er... Noget af det der var ret periode bestemt. Altså lønforhandlinger lægger en 3 måneders periode om året og det vil sige der har vi selvfølgelig lidt mere travlt end vi har på andre tider af året hvor det hele er lidt mere... Og ligeledes op til sommerferien og til jul. Jamen, er det med at, at der en masse der gerne vil have afsluttet deres sager inden, så at sige, at vi skal på sommerferie eller at året løber ud. Så kan der godt være dage hvor man måske kun har fyldt 85 procent af sin dag ud så man har haft lidt længere tid til at stå op og hygge sludder med kollegaerne henover kaffeautomaten og noget. Og så kan der være andre uger hvor man stort set ikke får sat sig ind på sin plads før man er ude af huset igen fordi vi skal ud og forhandle simpelthen. Så så længe jeg er på arbejde, jamen så er det arbejde der fylder, for det meste. Eller så har jeg måske ikke forstået spørgsmålet kan jeg godt mærke.

Devin: Det er også fint nok, men følger det dig med hjem eller?

Niels: Nej fordi. Og end jeg møder nogle Personal konsulenter som har det. Eller folk spørger mig jamen har du det det dårligt med at fyre folk. Nej egentlig ikke fordi det er en del af det at drive en arbejdsplads at der også er nogen der skal ind og der er også nogen du skal ud og engang imellem kan jeg godt tænke over at jeg syntes det er synd for folk, når de for eksempel er blevet syge eller andet på arbejdspladsen, og det deraf gør at vi er nødt til afskedige dem. Fordi der er ikke nogen der har bedt om at blive syge. Og der prøver vi jo, så at sige, at ease den vej ud bedst muligt. Men alle ved jo også godt at du kan ikke være syg et år på en arbejdsplads uden at det nødvendigvis kommer til at koste, oss for de andre kollegaer. Så det er sådan at drive en arbejdsplads på bedst mulig vis, og det hjælper jeg jo så til med. Så det har jeg ikke... Jo, jeg syntes det er synd for folk. Men det kan godt ligge fra mig når jeg kommer hjem. Og så er det occasional når folk har smidt en hammer efter chefen eller har klappet 7. klasse pigerne bag i eller et andet. Det har jeg ikke så stor tanke andet på og der skal folk bare have en ordentlig los i røven og ud.

Devin: Men der er en ret fin adskillelse mellem dit arbejde og din fritid?

Niels: Ja det synes jeg. Altså jeg bliver prøver at holde de to, og det er også bevidst derfor jeg har valgt at arbejde i en anden kommune end der hvor jeg bor. Altså der var heller ikke noget job i den kommune hvor jeg bor lige nu. Men for mig var det også sådan da jeg arbejdede i Jylland og der var et rigtig fint at jeg havde en halv times kørsel på arbejde fordi jeg har ikke lyst til at skulle mødes med dem jeg lige har afskedet nede i Netto. Det har jeg prøvet da jeg boede i Esbjerg og mødes klienterne nede på gaden når jeg skulle prøve at forsvare folk at de ikke skulle have tvangsfjernet deres børn. Og så løb barnet væk. Og så mødte jeg dem fem timer senere gående nede på gågaden hvor politiet ledte efter barnet. Det syntes jeg sgu ikke er så sjovt. Så på den vis passer det mig fint at jeg bor i en anden kommune, end der hvor jeg arbejder. Fordi jeg har ikke nogen intentioner om at jeg skal ud og mødes med folk, som jeg i en eller anden grad har afskediget. Og den snak har vi også haft til for eksempel til vores julefrokost. Om vi har

lyst til at deltage i en julefrokost på 600 mennesker på rådhuset fordi deriblandt er der også nogle som vi har enten afskediget eller holdt tjenstlige samtaler med eller noget andet. Så vi prøver egentlig, de fleste af os, at holde tingene meget meget adskilte. Fordi der er ikke nogen. Jeg fyrer ikke folk fordi det giver mig en særlig stor glæde eller noget som helst andet. Jeg gør det fordi det skal gøres. Er larmen i øjeblikket meget forstyrrende? ****Slem baggrundlarm****

Niels: Jeg troede egentligt at han var færdig, men det var han tydeligvis ikke.

Devin: Så prøver igen. Var der noget i din hverdag, før corona, som du enten var rigtig glad for eller som var en stor irritation?

Niels: På arbejde?

Devin: Nu snakker jeg hverdag mere generelt, men hvor hverdagen selvfølgelig er påvirket meget af arbejdet.

Niels: Nej der er ikke noget jeg sådan tænker... Altså der er selvfølgelig noget som jeg kan se nu, som jeg ville sætte rigtig stor pris på at kunne, i øjeblikket at Corona holder op, og det er jo helt den der... Altså. Jamen det der med at have kollegaer. At have nogen at have en arbejdsdag med. Altså så sjovt er det ikke at sidde og stirre ud i luften, og så har vi et møde på en time hver anden dag over Teams. Men det er ikke helt det samme. Og så god at teknikken heller ikke altid. I dag blev vores møde hakket i stykker fordi der var nogle teknisk problemer. Og der er bare mange ting der er nemmere når man er på arbejdspladsen. Vi har noget IT bøv, hvor det var meget nemmere at gå over på den anden side af gangen til vores super brugere af nogle af programmerne så han kunne fortælle os hvorfor kan jeg ikke gøre det her nu. Hvorfor virker mit sikker mail ikke i øjeblikket? Det kunne du gå over og spørge Brian på 30 sekunder. Nu skal vi så koordinere fire mennesker om det er vores alle sammens computere der ikke virker. Det tager en time. Så skal vi sende en mail til Brian der siger: "Brian, hvorfor virker det her ikke?" Og der får vi alligevel først svar fra Brian på mandag.

Devin: Så det er sådan en hurtig opgave der bliver en lang tids...

Niels: Det kommer til at tage for evigt! For bare det at finde ud af at vi alle sammen havde problemet. Det kunne have taget 30 sekunder lige at læse sig bag over stolen og sige Hej Martine, virker det her ikke? Nej, jeg tjekker lige - nej det gør det ikke. Nej. Altså. Der er bare rigtig mange ting som i det små er blevet gjort mægtigt meget mere besværligt. Nu larmer han igen, sorry.

Devin: Det er okay - så længe jeg kan høre dig så er det okay. Så må du leve med hvis jeg bliver lidt distraheret for jeg skal lige tone det ud.

Niels: Nu er han væk igen. Så jeg tror der er en masse små ting som lige pludseligt er blevet rigtig besværlige qua at vi ikke rigtig kan snakke sammen. Det kunne man jo godt komme ud af. Vi har også holdt nogle nogle små Teams møder, og sådan noget, men det er bare stadigvæk det her med at man skal stadig fange folk i den anden ende af

computerskærmen og ringet op af noget hvor det ville have været meget nemmere bare lige at række ind over os. Hej. Har du en mening om det her eller et eller andet. **Slem larm i baggrunden.** Så. Den er go'. To sekunder, jeg gør lige noget. Nej slår lige mikrofonen fra et øjeblik.

Devin: Åååårh, tak. Ja jeg tror lige at vi hopper tilbage et øjeblik, for det er rigtig spændende men vi vender lige tilbage til det emne du kommer ind på der. Bare for at skabe et overblik over hvordan ser din karantæne ud lige nu? Hvor lang tid har du været hjemme for eksempel?

Niels: Jamen vi blev sat i karantæne som det lige efter at Mette Frederiksen havde holdt. Hvad hedder det. Det pressemøde hvor hun sendte alle hjem, og det var vel den 13. eller sådan noget, ik? Lad mig se i kalenderen, to sekunder.

Devin: Det var torsdag aften den 12., men jeg.

Niels: Ja, og jeg tror, jeg mener vi var på arbejde den 13.. Fredag d. 13 april og det var dér vi tog alt vores grej med hjem. Ja det var den 12. hun hold det så den 13.. Det var der vi mødte ind og vi havde sådan set lige kommunikeret om aftenen på at det nok var det der skete. Og så pakkede vi alle vores ting og. Tog hjem fredag en gang over middag da vi var færdige med at koordinere.

Devin: Hvor isoleret er du? Er der nogle andre i karantæne sammen med dig?

Niels: Ja, min kæreste og hendes hund.

Devin: Er hun stadig det?

Niels: Nej det var hun lige ind til den første april, så fik hun nyt job hvor de, de har åbenbart lavet noget med at de har delt kontoret i zoner så der kun er tre eller fire mennesker som kommer i den samme zone. Det har man vurderet er godt nok, så hun tog afsted den første på nyt job og så ser jeg hende nu engang når hun kommer hjem. Men ellers havde vi de første to uger i karantæne sammen. Og det har jeg også kunne mærke at har gjort en forskel - til det værre at jeg nu kun skal sidde og snakke med en hund.

Devin: Okay, så du savner faktisk at hun er hjemme?

Niels: Jeg savner at der er nogle hjemme som jeg kan drøfte noget med, som jeg kan have et andet fællesskab med, fordi på sigt er ved at blive lidt skør af at der ikke rigtig er nogen her og jeg kan mærke at min effektivitet falder og at... Det at arbejde hjemme det er ikke godt for mig.

Devin: Hvad er den største forandring i din hverdag i din hverdag, eller største udfordring?

Niels: Og det er helt klart den del i at jeg ikke har nogen kollegaer. Og at, en som jeg sagde 30-40 procent af det vi laver det inkluderer jo at vi er ude og snakke med mennesker og holde møder. Og det er jo stort set falder væk, qua at vi ikke må mødes med nogen. Så. Vi har nogle enkelte gange været i stand til med nogle nogle sager hvor vi var inde i

den afsluttende forhandling, så har vi kunne bruge Skype for business og kunne kalde folk ind i vores Skype for business, og så kunne holde møde hvor jeg og en kollega så var på sammen med vores leder. Og så var repræsentanten fra den anden side på og hver gang vi så havde et break i forhandlingerne om, hvor skulle vi ende henne, så var vi nødt til at lukke for business ned og åbne vores eget eget team op så vi kunne tale sammen om hvad næste skridt i forhandling. Og så skulle vi åbne Skype for business op igen og så kunne vi så forhandle videre derfra. Når vi har lagt en strategi. Så det har været ret besværligt - svarer det til at når man sidder og forhandler lokalet så går man uden for døren og snakker sammen og kommer ind igen og her, igen, bliver tiden bare forskudt. Så i stedet for at det ville have taget fem minutter så brugte vi 20 minutter på at komme frem og tilbage og hvornår vi skulle mødes igen og alting. Så det har været den største - og så os' det at arbejdet er fuldstændig løbet ud. Der er ikke mere at lave, fordi en meget meget stor del af kommunens arbejdere, de er jo sendt hjem og arbejder hjemmefra. Og det er rigtig svært for. Der er selvfølgelig stadig nogle få der er syge af noget andet. Dem kan man jo stadig godt, så at sige, kører videre på den plan der er lagt i sagen. Men alt hvad der hedder opførsel alt hvad der er arbejdsudførsel. Det er fra lederne side af utroligt svært at kontrollere og det vil sige så får du altså heller ikke nogle af de sager hvor du skal give folk en reprimande eller lignende fordi hey: du har ikke set de medarbejdere i 3 uger, så hvordan skal... Du har nok heller ikke nogen mening om de har bukser på derhjemme eller ej. Det ville man muligvis have på arbejdspladsen.

Devin: Det er sjovt ja.

Niels: Så vi er lige så stille og roligt... De første par uger har vi haft en masse sager liggende som man sådan set skulle afslutte. Der er frister for hvornår ting skal sendes og i Danmark opsiger man folk til den første, og det vil sige vi havde en masse der skulle sendes ud her inden udgangen af måneden. Så man kan sige det har vi haft nok liggende til at det ku' køre. Men nu starter en ny måned og det vil sige der hører vi stort set ingenting fra lederne. Det er altid spændende når Mette Frederiksen har været på og lavet en ny regel fordi så er det at vi har masser at lave, så ringer alle lederne til os og siger: Hvordan skal jeg forstå det? Så igen kommer det meget meget i perioder - at lige så snart der har været en pressemeddelelse som har haft noget at gøre med de offentligt ansatte, jamen så har alle ville vide, jamen hvordan skal jeg forholde mig til det.

Devin: Der blev snakket om før, at du havde meget klare afgrænsninger for hvornår du var på arbejde og hvornår du havde fri og at det ligesom ikke fulgte dig resten af dagen. Har du stadig den oplevelse af afgrænsning?

Niels: Nej, for hvor jeg normalt ville være gået hjem i dag kvart over to. Så fordi jeg alligevel skulle snakke med dig klokken tre så kunne vi jo lige så godt lige bare lige tage tre kvarter mere, hvor jeg lige sad og ryddede op i nogle ting og et eller andet som jeg længe ikke har set på fordi vi har travlt med alt muligt andet. Så afgrænsning af hvornår jeg er på arbejde, hvornår har jeg fri, den flyder fuldstændigt ud. Altså det her med at...

Nu tænder jeg computeren klokken otte - neeej, det bliver måske kvart over otte, hvor jeg normalvis altid senest ville være mødt på arbejde klokken otte. Så det hele bliver sådan lidt mærkeligt og lidt flydende og sådan lidt. Ja, jo tja. Hvornår gør jeg egentligt hvad?

Devin: Det tror jeg er en generel oplevelse lige nu. Har du nogle rytmer eller rutiner? Nu snakker vi meget om dine arbejdsopgaver. Men er der nogle af de her rutiner som du havde før som eventuelt er blevet sat ud af spil nu?

Niels: Jamen, mere eller mindre faktisk det hele?

Devin: Det hele?!

Niels: Det ved jeg ikke, men i hvert fald rigtig meget af det, fordi konceptet er jo også at fordi vi ikke har været gidet til at arbejde hjemmefra så har vi heller ikke arbejdstelefoner. Det vil sige at vi bruger vores private telefoner til at ringe fra med skjult nummer, fordi vi ikke har nogen interesse i at lederen skal ha' vores privat nummer så de kan ringe til os uden for arbejdstiden. Det er ligesom det er hele ideen har været egentligt på arbejdet. Så derfor er der stort set ikke nogen der ringer til os. Der er enkelte så nu har, er ved at ha' fundet ud af at man kan bruge Teams til at kalde op med - det er rigtig smart fordi det gør at man faktisk kan tale sammen ret direkte. Men... Men telefonerne er mere eller mindre stoppet med ringe, og det var en ret stor del af det. Ligeledes har vi en funktions postkasse vi betjener og jeg plejer at være inde i den et par gange om dagen. Der er dage hvor jeg har siddet og tænkt hvad jeg egentlig lavet i dag? Jeg kan godt husk jeg har talt med nogen og gjort et eller andet. Og så har jeg da fuldstændig glemt at jeg sku' da lige ned og kig i den et par gange for at se om der var kommet noget ind vi skulle forholde os til. Så små daglige rutiner at sådan en begyndte at falde ud. Stille og roligt. Også fordi der var kommet meget meget lidt ind i funktions postkassen og det vil sige, så var det sådan lidt, nåååh, glemte jeg det igår? Jamen det betød jo ikke noget. Sådan. Og på arbejde har vi også altid haft en, hvor vi går enten ned og spiser et sted mellem halv 12 og 12. Idag spiste jeg klokken to. For det var lige det der passede sådan og altså. Så der... Så jo, alle rutiner der normaltvis var på arbejdspladsen, de er sådan, mere eller mindre sådan, falder ud. ****lyd af hund der knurrer i baggrunden****

Devin: Årh der var en hund.

Niels: Ja. To sekunder, jeg skal lige... Væk. Nå, det var bare lige vores håndværkere som skulle forbi, og så skulle hunden lige markere at han var den farligste vagthund.

Devin: ****Griner**** Ej hvor kært!

Niels: Og det er han ikke rigtig, som overhovedet.

Devin: Han kan få lov til at tro det.

Niels: Ja, det ka han.

- Devin: Så det lød som om der egentligt var ret meget klare afgrænsninger og gentagelser og rutiner i den arbejdsdag før. Og nu er det blevet meget mere vekslende og...
- Niels: Jamen fuldstændigt, altså det eneste der stadig - hvor jeg stadig kan mærke mine rutiner sidder, det er i forbindelse med hvordan vi behandler sager. Fordi der er der, der er nogle helt bestemte ting det skal gøres på den helt rigtige måde. Man skal sørge for at sende breve i den rigtige rækkefølge. Man skal sørge for at, se, når man har sendt til medarbejdere. Så skal fagforeningen og løn teamet også have det sådan at der kan ske noget i forhold til det og man skal sørge for at journalisere det på de rigtige steder. Og det er sådan noget der nærmest sidder i fingrene at bum så trykker man på den første knap så bliver det sendt til medarbejdere så sender man den til sig selv og sender man til fagforeningen og til dem der skal behandle på brevet og til lederen. Og så går man ned og journaliserer det i sagen for at få det hele med. Ja, altså det er der ikke nogen ændringer i, fordi det er på en eller anden sådan måde noget der skal ske. Hvorimod om jeg spiser frokost klokken 12 eller klokken to det var sgu ikke nogen der kommer efter mig på.
- Devin: Men det lyder som om den frustration for dig at det bliver flydende, at det ikke er en fordel?
- Niels: Ja, jeg ville hellere ha' jeg havde en normal arbejdsdag. Jeg synes ikke det er rart mere og... Og skulle arbejde hjemmefra.
- Devin: Men det var lidt rart i begyndelsen måske?
- Niels: Jamen der havde jeg også min kæreste hjemme, det var meget hyggeligt egentligt. ****Dør i baggrunden**** Men det er bare der kommer. Nu kommer der folk ind med store jernceller.
- Devin: Sig til hvis du skal hen og snakke med dem.
- Niels: Nej nej, de skal bare bruges i kælderens at se hvad han laver er han rigtig god til og noget jeg overhovedet ikke skal gøre noget med. Vil du have en hånd til at kommer ned? Fordi den smækker jo. Nå, det lyder han så fint selv.
- Devin: Sig bare til hvis du skal hoppe ud et øjeblik.
- Niels: Ne nej, det kunne han sagtens. Det var der ikke noget i.
- Devin: Har du fået nogle nye rytmer eller rutiner?
- Niels: Altså det er mærkeligt det her. Nu havde vi jo lige de første par uger lavet noget, og der var vi så startede på noget, en lille smule... Hvad kan vi kalde det, kur, med at spise lidt mere sundt. Og der har vi lavet nogle skemaer for hvad vi skulle spise hvornår. Det har egentligt fungeret rigtig godt - så længe vi begge to var hjemme til at ku' holde hinanden i ørene.
- Devin: Så når du siger "vi" mener du dig og kæresten?

- Niels: Ja lige præcis. Og lige så snart vi så... At hun så begyndte at starte på arbejde, jamen, så... De rutiner vi lige havde fået lavet på de første par uger, de er jo så blevet fuldstændig røget i skraldespandene igen. Nu skal jeg rent faktisk selv huske at spise. Det var ligesom noget vi huskede hinanden på.
- Devin: Right.
- Niels: Så jeg ved ikke helt om det er relateret i forhold til det at skulle arbejde hjemme, eller men måske mere det at hun lige pludselig ændrede de rutiner vi havde lavet.
- Devin: Det jeg spørger ind til der sådan mere det generelle - jeg ved godt at arbejdet fylder meget med, det er ikke kun arbejde. Også den generelle hverdags oplevelse, som nu bliver påvirket meget af at du ikke arbejder det sted som du plejer at gøre det.
- Niels: Ja fuldstændig.
- Devin: Så I havde bygget nogle rutiner som så ikke fungerede?
- Niels: Jamen de fungerede fint, lige så længe vi begge to var hjemme. Så kunne den ene lave mad og så kunne den anden arbejde lidt, så kunne vi skifte et sted noget et eller andet. Nu er det jo mig selv der skal lave mad og arbejde - hver dag?! Det er jo ikke okay! Til gengæld er hun blevet rigtig glad for det nye arbejde så det er kun godt. Men ja.
- Devin: Nu vender vi lidt tilbage til det du snakkede om før, om dine opgaver. Hvor meget fordybelse opgaver, eller korte her og nu opgaver. Det lyder som om at nogle af dine her-og-nu, "det skal bare fixes" opgaver er blevet nogle længere tids opgaver?
- Niels: Ja, jo, altså, opgaver som før var relativt nemme og fikse, fordi man kunne gå over og snakke med folk eller ku' gå rundt i huset og et eller andet, er lige pludselig noget der tager tid fordi man skal sende mails eller at hvad man skal kalde op for at snakke med folk og sige hej, nu eeh... Skulle vi sgu ikke lige finde ud af hvordan vi gør det her? Fordybelse opgaver tager cirka den samme tid som de plejer. Altså hvis vi har noget hvor det er at vi skal diskutere med en fagforening på skrift jamen altså så tager det den tid det tager at skrive det. Jeg tror måske da faktisk at. Jeg kunne mærke herhjemme har jeg kunne være mere koncentreret fordi vi sidder i et stort kontor med omkring 40 mennesker og det vil sige der er altid lidt larm og lidt forstyrrelse og det har der faktisk ikke været her. Så den del har egentligt været... Jeg tror faktisk, den del har egentligt har været nemmere, og med at skrive notater og gøre en masse andre ting har været nemmere. Men så alt det der normalvis har været nemt lige pludselig er blevet noget mere besværligt.
- Devin: Det lyder som om det bliver mere besværligt fordi det er blevet nogle teknologi problemer, meget af tiden måske?
- Niels: Ja, det... En del af det har været det. Men også den del i at der også at når man så altså har skulle, for eksempel, forhandlet noget, jamen så har det jo før været sådan så aftalte vi et tidspunkt hvor vi skulle mødes og forhandle, så mødtes man i et

forhandlingsrummet, så forhandlede man. Hvorimod her der har vi skulle sætte to forskellige taleprogrammer op for at vi kunne tage med folk ud af huset. Hvad hedder det, Skype for Business, samtidig med at vi så også kunne bruge vores eget internt til at tale sammen.

Devin: Og i skal veksle mellem de to og det tager tid.

Niels: Ja, altså. Så en masse af de opgaver som normalvis var det hvor man mødes og snakker sammen, de er blevet komplicerede. Mens at man kan sige at den del der handlede om at skrive og, kalder du det, at fordybe sig, det er faktisk blevet nemmere fordi nu der der ikke nogle der forstyrrer mig. Så det er sådan hen, det faktisk lidt blevet lidt vendt på hovedet.

Devin: Det er lidt sjovt... Hvor meget kontrol har du endelig over din egen tid, og hvor meget blev den styret af andre?

Niels: Altså vi har jo flex tid på arbejdet hvor man siger at vi skal være der mellem alle 9 og 3. Så på den måde kan man sige ville jeg normalvis... Vide hvor jeg skulle være. Men hvordan jeg fylder min arbejdsdag ud. Det er der faktisk ikke rigtig nogen der bestemmer andet end man har en forventning om at jeg selvfølgelig laver noget. Og at jeg besvarer mine mails og at jeg tager min telefon. Og der har jeg egentlig rimelig frie rammer for hvordan jeg løser mine opgaver. Altså igen er der en forventning om at jeg er et voksent menneske der kan finde ud af at overholde mine frister og svare mine mails men derudover så er der egentligt ikke nogen der bestemmer over hvordan jeg gør det. Så igen har vi nogle faste ugentlige møder som... Som vi så også normalvis afholder. Men derudover så har jeg egentlig frit for til at planlægge min tid.

Devin: Så der er måske lidt samarbejde, man du er ret selvstændig på arbejdet?

Niels: Ja altså det... Som sådan man kan beskrive det.

Devin: Men vi nu ser en uge frem. Har du så en ide om hvordan din hverdag kommer til at se ud om en uges tid? Og hvis påske roder det for meget rundt, som om en uge igen.

Niels: Jamen, fordi efter påske. Så vil det være der hvor vi så at sige møder... Møder ind på en anden måde. Vi aner jo ikke hvordan det kommer til at foregå og jeg kan godt forestille mig at vi ikke er de første der bliver kaldt tilbage på arbejde. Så... Hvis det var en normal uge i næste uge, jamen så ville den se ud som den her uge og ugen før har gjort at vi har tre ugentlige Team møder. Vi sørger for og besvarer stadig vores funktions postkasser og vores egne e-mails og at vi selvfølgelig holder både telefoner og Teams åbne til at kunne tage fat i folk og kontakte dem og guide dem som vi plejer. Så på den måde er der egentligt ikke noget ændret. Min eneste forventning er at, nu er vi ved at ramme det punkt hvor der hvor der bliver rigtig lidt at lave. Fordi at der ikke er nogen... Der rigtig mange medarbejdere der er hjemsendte og det vil sige så antallet af personalemæssige sager er selvfølgelig også stærkt dalende.

- Devin: Så din situation er egentlig ret forståelig eller giver mening, men...
- Niels: Fuldstændigt. Altså jeg kan ret meget se frem i næste uge hvad det er jeg har en forventning om at skal lave.
- Devin: Når du sætter dig ned i starten af en dag så har du en sådan... Du føler du har en ide om hvad der skal ske i løbet af dagen eller hvordan du ser det?
- Niels: Ja og nej. Jeg ved jo hvad det er for nogle opgaver der kan komme ind men vi plejer at sige i vores afdeling at der er aldrig to dage der er ens, fordi vi har med mennesker at gøre og mennesker opfører sig på alle mulige spændende måder. Og det vil sige derfor kan der komme alt muligt mærkeligt ind i løbet af dagen vi skal håndtere.
- Devin: Og det var også før under situation.
- Niels: Ja, så det har endnu ikke ændret sig. Altså vi har færre sager i øjeblikket men kompleksiteten og forskelligheden af sagerne er i virkeligheden stadig den samme. Forstået på den måde at folk opfører sig stadigvæk underligt og der er stadigvæk den mængde. Hvad er det. Hvad er det man kalder dem. Den mængde krakiler, som en af den grad vil... Hvad vil man sige, hvad kan man kalde det... Vil gøre vores liv besværligt. Altså et eksempel. For eksempel at nu blev der jo snart, da vi skulle, alle der var hjemsendte skulle give fem feriedage. Og der ligger der så i, eller alle fem feriedage... De offentlige på en lidt anderledes måde de private, men den måde det private og det offentlige har været i er at det er op til arbejdsgivere besluttede hvad det er for nogle feriedage man så at sige skal afvikle. Og vi er på vej op mod slutningen af et ferie år. Det vil sige der er der altså en del som har gemt en del af sjette ferieuge fordi de havde en forventning om at få den udbetalt. Og da alle institutioner i hele kommunen jo mangler penge, jamen så har man så taget den beslutning at sjette ferie uge er den man tager af først. Det kan, det var der en del der accepterede som, det kan jeg godt forstå. Og der var også nogle der blev rigtig rigtig sure. Så det skulle selvfølgelig håndteres. Og den slags folk som har svært ved at vise samfundssind og i det hele taget bare ville gøre alting besværligt. De er der stadigvæk og de skaber stadigvæk sager men selvfølgelig er der færre af dem fordi de fleste af dem sidder derhjemme og venter. Hvis det overhovedet besvarede dit spørgsmål, det ved jeg ikke om det gjorde.
- Devin: Det gjorde det, og mere til. Men når du sidder med alle de her ting, føler du stadig. Altså du snakkede om tidligere at lidt du savner have et team og ha' mennesker omkring dig.
- Niels: Ja.
- Devin: Hvis du har noget som du løber ind i som et problem i din hverdag, det behøver ikke nødvendigvis være arbejde. Føler du du har nogen du kan gå til og få hjælp fra?
- Niels: Ja. Altså, for det er stadig den det i at vi kommunikerer fint i vores team. Så det... Er der faktisk ikke noget i. ****Baggrundsstøj**** Folk der lægger materialer i baggrunden.

- Devin: Og du siger til hvis du skal ud og snakke.
- Niels: Nej nej, det synes jeg, fordi specielt har jeg en god kollega som jeg sparer rigtig meget med. Det gør vi stadigvæk. Da arbejdspladsen var lidt dårligere drevet end den er nu fordi vores centerchef blev fyret. Han var en stor del af det at arbejdspladsen var dårlig drevet der havde vi en hemmelig... Hvad hedder det, Messenger chat som vi kunne koordinere ting i. Når vi synes at andre var idioter og... Så den bruger vi sådan set stadigvæk. Det er der ikke noget nyt i. Det havde vi nok gjort alligevel. Nu bruger vi Teams til dels også til at skrive i. Hvis vi alle sammen... Eller også, selvom vi er et lille team på fire mennesker så sender vi en masse mail rundt. Alle fire. Jeg har det her problem, vil I ikke lige prøve at melde ind, og I har gjort jer nogle tanker omkring det.
- Devin: Så det lyder som om at selve arbejdsopgaverne har du masser af støtte til, men hvad med i forhold til at strukturere dagen og få hverdagen til at hænge sammen?
- Niels: Der tror jeg ikke at jeg forstår spørgsmålet?
- Devin: Nu snakker du om at i begyndelsen der var det nemmere fordi at du havde kæresten hjemme...
- Niels: Ja.
- Devin: Men det har du for eksempel ikke nu. Så det er som om at den støtte eller sociale...
- Niels: Ja, det er jeg begyndt at mangle mere og mere, kan jeg mærke. Det rigtigt.
- Devin: Så arbejdet lyder næsten som det mindste af dine problemer nærmest?
- Niels: Ja ja altså arbejdet kan jeg sgu godt passe, for der er der ikke noget der rigtig har ændret sig. Der er nogle ting der er blevet lidt besværliggjort, men det kan vi løse. Altså det er mere den del i at jeg er ved at blive skør af at der ikke, at jeg ikke har nogle mennesker omkring mig.
- Devin: Kan man sige at arbejdet hjælper dig med at håndtere den her situation bedre? Fordi det giver mere... Rutine?
- Niels: Delvist vil jeg sige. Fordi jo på den ene side så har jeg noget at lave i løbet af dagen, men der kunne jeg lige så godt også spille computer. Det stopper mig fra at spille computer, kan man sige. Ej, det er måske... Også lidt grovt at sige omkring mit arbejde. Men men men til dels jo, så få det mig op. Og det i sig selv er... Altså fornuft, synes jeg er fornuftigt nok. Fordi ellers så var jeg nok ikke kommet op til den tid hver dag hvis der ikke var noget at stå op til. Så på den måde giver arbejdet stadig noget struktur men... Men jeg synes stadig at der er noget jeg savner.
- Devin: Det er næsten som om det ikke er strukturen som du savner så meget som bare det sociale?
- Niels: Jamen jo det er det også mere. Ja jeg savner mennesker.

- Devin: Det kan jeg godt genkende... I forhold til hele det med karantænesituationen, hvordan synes du at staten og din arbejdsplads har håndteret det?
- Niels: Jamen egentlig. I mange sammenhænge uforbilledligt, vil jeg at sige. Eller, er det er ikke et ord? Nåh, det jeg prøvede at sige var, at jeg syntes de har gjort det godt. Man har hele vejen igennem været rigtig god i sin kommunikation. Vi har en centerchef som har forsøgt i videst muligt omfang at holde os informeret om hvad er det, hvad der sker. Og har i den sammenhæng og jeg tror han opdaterer på vores eget intra netværk. Sådan en 3-4 gange om ugen hvor han lige skriver, fordi han sidder også med i det der hedder Krise Stablen og det vil sige så kan han altså fortælle os hvad. Hvad er det sidste nye. Det har vi også brug for at vide fordi vi skal kunne kommunikere det videre til resten af verden, i kommunen. Men i sig selv det at han... Men det er jo så også kun en lille del af os. Der er også en masse økonomi at lønne folk som måske ikke i samme omfang har brug for det og der gør han det alligevel for at være sikker på at blive vidende om hvor er vi henne i processen. Så deri har jeg sgu ikke noget at beklage mig over så det har kørt meget enkelt. Og i forhold til hvad.. Hvad sagde du staten? Eller?
- Devin: Ja, staten og arbejdspladsen. Ja, også om deres reaktion - om de overreagerede om du syntes det giver mening?
- Niels: Nåh! Man kan sige det er jo rigtig rart at kunne sidde her retrospektivt og kunne se at talerne i Danmark være faldende mens de ved at stiger kun stiger i Sverige så... Havde du spurgt mig for en uge siden ville jeg have sagt at jeg synes at de har gjort det rigtige og det er jeg stadig af den opfattelse at de har gjort. Fordi talerne tallene taler deres eget, på nærværende tidspunkt i hvert fald, helt klare sprog. Det virker som om der er styr på det. Og som en eller anden klog dame sagde på et pressemødet hellere gå et skridt for langt og redde nogle menneskeliv end at efterfølgende fortryde at man gør at man må gå et skridt for kort.
- Devin: Det er en god måde at sige det på. Kloge dame, kloge ord. Nu skal jeg nok lidt kreativ et øjeblik. Jeg skal lige have denne her til at fungere med mig... Fordi at jeg inkluderer dig nu en lille smule i min analyse process. Der skal jo være lidt spændende - så kan du formentlig se en skærm nu ikke?
- Niels: Ja. Jeg kan ikke rigtig se hvad der står på den, det er meget småt.
- Devin: Sådan? Altså vi har den horisontale akse er meget selvstændighed. Hvor meget man alene med sin hverdag og sine opgaver. Og hernede så er det hvor meget man er underlagt andres opgaver eller afhænger af andre.
- Niels: Nåh!
- Devin: Så samarbejde i høj grad. Så her på vandrette akse så på den ene side er diskontinuitet - det er så vekslende, varierende opgaver, forandring hele tiden. Og på den anden side er der repetition. Så hvor det bare er det samme. Hvis vi starter med at prøve og se, altså hvor Her vil du sige dit normale arbejdsliv lægger?

- Niels: Så på den vandrette akse... Hmmm... Der er vi sådan en tredjedel ude på venstre.
- Devin: En tredjedel ude på Venstre - sådan her?
- Niels: Jamen... Det er jo... Jeg syntes også det er svært fordi en del af det jeg laver er rigtigt. Hvad hedder det... Er der rigtig stor forskellighed i. Der er en masse udfordringer i. Men der er også i hvert fald 50 procent de sagde jeg sidder med. Det er pølsefabrik. Altså det er den samme slags sager med de samme slags syge mennesker hvor vi skal sende de samme slags breve fra de samme slags skabeloner. Altså det er ikke raketvidenskab den del af det jeg laver, og det er der også en hvis del af. Så jeg tror den... Ja, det nok ikke helt forkert at den bor der på den del af aksen.
- Devin: Så selv når der kommer ting som du måske ikke har set før. Så ved du stadig nogleleunde hvordan du håndterer det?
- Niels: Ja altså problemet er jo at vi normaltvis skal forhandle med andre mennesker og det gør selvfølgeligtr altid...
- Devin: Så den skal her ned af et sted?
- Niels: Men det er jo det der samarbejde... Jaaaah...
- Devin: Det er også det med at forhandle med andre mennesker, og det at være afhængig af andre.
- Niels: Ja, det err jeg jo delvist, men samtidig så er en stor del af hverdagen og det jeg laver, den bor jo op på den anden i, at jeg fuldstændig selv bestemmer hvordan jeg vil køre det. Så ved at placere den egentligt måske på midten men et lille stykke ud til venstre som du gjorde, som du havde den først der, det nok ikke helt forkert.
- Devin: Der er også meget groft, der er også derfor jeg er glad for at du er med til at sætte det op. Hvor tror du du ligger nu - efter corona?
- Niels: Jeg tror den ligger... Jeg vil nok rykke den ind på midten og så vil jeg rykke den omkring en tredjedel op på den vertikale akse.
- Devin: Her?
- Niels: Ja... Ja der! Det vil jeg sige.
- Devin: Hvor tror du, i forhold til hvordan du fungerer og hvordan du arbejder. Hvor tror du er dit ideelle område?
- Niels: Nej jeg tror virkeligt den skal længere ud til højre. For når jeg tænker over det så det jeg har lavet de sidste uger. Det har været omkring 50 procent rent gætværk ud fra hvad jeg sådan lige fandt på. Fordi at der er ikke noget af det her vi været prøvet før. Det er ikke noget nogen havde tænkt over, jeg tror... Nej lidt længer over til højre. Der! Der er

fint. Ja. Jamen jeg tror i virkeligheden at det, det jeg bedst kan lide det er... Faktisk befinder sig der hvor min normale hverdag er.

Devin: Så det var faktisk, at det her var helt perfekt?

Niels: Ja jeg har haft meget så... Det eneste jeg har haft og at have meninger om på min arbejdsplads, det er jo fordi min centerchef var en total idiot. Og det havde ikke noget med arbejde at gøre. Altså det bare noget at gøre med at han var en gammel sur mand som havde ondt i ryggen og som deraf var en fuldstændig uduelig personaleleder.

Devin: Så det var faktisk ret ideelt set for dig?

Niels: Det tror jeg. Sådan var det også de fire år jeg var i Haderslev og det havde jeg det egentligt også ret fint med. Altså det var først da jeg søgte nyt job og ting begyndte at ændre sig der at det egentlig begyndte og går mig på.

Devin: Så du vil ikke ændre det hvis du kunne?

Niels: Nej, det ville jeg egentligt ikke. Da jeg har har været ude og søge job har det kun været fordi at min chef var en idiot og altså det kunne jeg ikke blive ved med at leve med.

Devin: Nu har den så rykket sig fra idealet. Har du nogle forhåbninger om at den kan komme tilbage til det ideelle igen?

Niels: Ja det har jeg. Fordi man kan sige mange af de ting som har gjort det her specielt, det har jo 1. været, at vi har været i en situation som ingen har prøvet før og det vil sige en stor del af det har været sådan noget med og mere eller mindre prøve på princip basis og find ud af... Hvordan gør vi det her? Det er nok noget med principperne bag det her. Det prøver vi lige og nogle gange viste det sig at vi var gode til at gætte og nogle gange viste det sig at der gik tre timer og så var der nogen der havde lavet en ny aftale om et eller andet eller nyt pressemøde der sagde det modsatte af det vi lige havde fundet på. Så det har nogle gange været lidt spændende hverdag. Udfordrende, som du siger, det har nok været meget sjovt. Jeg tror ikke det var noget jeg ville leve i, i måneder.

Devin: Fair nok. Men du har en forventning om at det nok vender tilbage til det her..

Niels: Ja altså vi skal tilbage på rådhuset. Vi skal tilbage til normale omstændigheder. Selvfølgelig kommer det til at tage nogle måneder før vi ender der. Men man kan sige hvis alle prognoser omkring sygdommen osv. holder stik jamen så... Burde det jo ikke tage så meget eller, så burde vi inden for et par måneder begynder at kunne få folk tilbage. Alting burde komme tilbage i sin vane... I sin vante gænge i en eller anden form. Så ja det har jeg en forventning om.

Devin: at det nok skal vende tilbage af sig selv?

Niels: Jaeh. Det.

- Devin: Så vender jeg lidt tilbage til min guide. Det var egentlig de store spørgsmål så nu er det bare at runde af. Hvordan er det at snakke om din hverdag på den her måde?
- Niels: Det har sat nogle refleksioner i gang, tror jeg egentlig, som jeg måske ikke selv lige helt har tænkt. Fordi det jo bare har været sådan, "nå men så tager vi en dag mere med". Og hele den her snak om hvad der var blevet nemmere hvad der var blevet svære det havde jeg faktisk overhovedet skænket en tanke. Det var mere sådan... Nåh. Nå ja, det er sgu egentligt rigtigt at jeg sad og brugte en hel dag på at skulle skrive et langt vredt brev til en fagforening omkring hvorfor noget omkring handicap blev lige pludselig meget nemmere da jeg sad herhjemme og ikke heletiden blev forstyrret af alle mulige... Men som sagt at ha' en forhandling hvor vi skulle have 4 forskellige parter ind af to forskellige programmer kørende og et eller andet. Det var relativt besværligt.
- Devin: Tror du måske noget af der her kan blive, som er besværligt nu, at det bliver nemmere hvis man bliver nødt til at gøre det over længere perioder? Det lyder som at det lidt er teknologi baseret?
- Niels: Ja selvfølgelig gør det det. Nu har vi prøvet det her første gang og det viste sig jo faktisk da vi fik programmerne til at virke så var det jo egentligt ikke noget problem. Altså igen. Vi skulle lige lave noget... Men det var lige det der med sådan helt standarden man skal aftale, hvornår er det vi mødes igen i det her program? Godt. Vi mødes i det andet program nu - bum, ud, åbne, tjek, godt, klap tingene af. Bum. Nå okay, vi kunne egenligt godt være mødtes for... Nu, men det er først om fem minutter at vi sagde vi ville være tilbage, godt. Jamen så bruger vi lige fem minutter mere her, godt, tilbage. Altså, der kunne man sagtens lave nogle aftaler om at man, i forskellige sammenhænge sørger for at have en eller anden måde at kunne kalde op på og... Altså der er en masse teknologisk man godt kunne aftale sig ud af og man godt kunne lære sig ud af. Fordi der er da også ting bare i teams som jeg er ved at finde ud af nu hvor jeg har troet sådan lidt, hov, hvorfor gør den ikke som jeg siger. Så jo en stor del af det er, fordi at vi ikke har gjort det før. Og så er det selvfølgelig noget der bliver mere besværligt. Det tror jeg er helt naturligt.
- Devin: Det tror jeg du har ret i. Der der noget du gerne selv vil tilføje i forhold til det der bliver snakket om som du ikke føler vi kom ind på?
- Niels: Nææh... Jeg synes egentligt vi har været fint rundt om det meste, altså...
- Devin: Du snakkede om at det måske åbnede op for nogle nye overvejelser, hvad var det præcist?
- Niels: Hvad tænker du?
- Devin: Det var bare lige nævnt det du nævnte før at, den her måde at snakke om hverdagen det faktisk måske have åbnet op for nogle nye overvejelser?
- Niels: Nåh. Nej det tror jeg egentligt var det. Altså vi har også lidt drøftet i vores team at vi har... Altså vi kan rigtig godt lide at man mødes med folk og forhandler videre noget. Og

i København er det måske heller ikke så besværligt at man bare lige kan bede folk om at dukke op fordi så langt er der heller ikke fra København og ud til os i ****kommuneneavn****. Men i forhold til at vi nu kan se at det rent faktisk var muligt at holde en forhandling over Skype for business så kunne det da godt være at man... Altså når man alligevel har vores leder så kunne samles omkring en forbindelse. I vores ende og så kunne de have en forbindelse i deres ende, og så behøves man slet ikke at mødes. Så jeg tror det har, det åbner... Det har ihvertfald hos os givet, åbnet for nogle tanker om hvordan kunne man måske i fremtiden gøre nogle ting lidt nemmere som vi måske indtil videre havde sagt "ej nej, det kan vi ikke!" Og det viste sig så måske at det kunne man faktisk godt. Og det har været sådan. Nå ja det kunne da egentligt godt være. Og det må vi se hvad det kan bringe af ting, og det kan også godt bare være at vi falder tilbage på en gammel gammel gænge, det må vi... Det må tiden vise.

Devin: Men det er jo de spørgsmål jeg havde!

****Afslutning og afrunding****

Bilag E: Transkribering af Interview 4 - Emma

Opstart, introduktion.

Mundtligt samtykke givet til at samtalen bliver optaget, transskriberet og at specialet bliver udgivet på AAU online bibliotek. Navn bliver anonymiseret og deltageren kan altid vende tilbage efter endt interview hvis detaljer skal fjernes.

Emma, 41 år, Konsulent i Kalundborg Kommune på skoleområdet.

Devin: Yes. Groft sagt, hvordan så en hverdag ud for dig før Corona ramte?

Emma: Jamen jeg er jo gift, så har en mand og to børn der går i folkeskole. én der går i første klasse og én der går i femte klasse. Så en hverdag ser jo sådan ud, at børnene de gik i skole. Ved otte tiden. Og så drønedes min mand og jeg på arbejde. Min mand er pædagog på en specialskole. Jamen så kørte vi på arbejde og var på arbejde til at klokken den var fire. Hvad den nu er, fire-fem stykker. Hvorefter vi kørte hjem og så var børnene kommet hjem, selv, fra skole. Så var der Sport. En hel del dage om ugen. Så det hektiske i at få børnene af sted til sport og få hentet dem hvis de skulle det. Vi bor jo sådan lidt på landet så nogle gange er der jo lidt med transporten. Og får lavet noget mad og får lavet nogle lektier med børnene. Og nå at få set sine børn og også have noget, sådan noget kvalitetstid med dem i en hverdag. Og så i seng omkring klokken 8 med ungerne, og så må vi bare indrømme at så er energien brugt så det endte faktisk også rigtig tit at vi andre gik kold deromkring.

Devin: Det lyder som en ret travl dag alligevel. I løbet af den dag, hvad fylder mest i dit hoved vil du sige?

Emma: Jamen selvfølgelig fylder mit arbejde rigtig meget mit hoved de opgaver jeg sidder med på mit arbejde og få det løst bedst muligt. Jeg sidder med børn der kan have det rigtig rigtig svært og har behov for, for noget som jeg skal sørge for at planlægge og sætte i værk. Så det fylder selvfølgelig rigtig meget og så fylder mine egne børns velbefindende og hverdag rigtig meget at jeg kan få det til at passe at de ikke skal være for længe alene hjemme, at de ikke mangler noget og at de får gjort de ting de skal.

Devin: Var der noget i din hverdag som du, før corona stadigvæk, du ville ha' ønsket var anderledes, eller som var et gentagende problem?

Emma: Tid. Jeg kunne rigtig godt tænke mig mere tid. ****Griner**** Jeg tror da at vi da har drøftet herhjemme rigtig mange gange det her med at bliver fokus på arbejde for stort? Er det en for høj pris at betale at man faktisk bruger så mange timer på sit arbejde og så meget opmærksomhed frem for på sine børn og sin familie - hvad er det for nogle prioriteter der er vigtig i ens liv.

Devin: Gode overvejelser. Så karantæne nu. Hvordan ser det ud for jer?

Emma: Jamen det ser sådan ud, at min mand, han arbejder på en specialskole så han har været på arbejde en til to gange om ugen. Hvor han har været ude på den skole hvor han er. Og ellers så fjern underviser han eller snakker i telefon med de unge eller hvordan det nu er, det gør han hjemmefra. Børnene. De er jo herhjemme og hjemmeskoler. Og jeg har et kontor hvor jeg sidder på mit kontor og arbejder hjemmefra. Mit arbejde er indrettet sådan at jeg kan faktisk arbejde rimelig meget lige så meget som jeg hele tiden har kunnet.

Devin: Okay.

Emma: Så på den måde er det ikke en udfordring for mig at finde opgaver. Det kan selvfølgelig være en udfordring i forhold til at børnene skal undervises herhjemme. Ja. Vi har prøvet at lave et skema. Mest fordi med to børn der... Der var rigtig mange spørgsmål i forhold til hvordan får vi altså. Hvornår skal vi hvad? Så vi valgte at sætte det lidt i system og sige til dem at vi gider ikke stå op klokken lort. Det er ligesom ikke nødvendigt for jer. Det gør jeg, så jeg står op og går i gang med arbejdet klokken 7. Så står børnene op når de vågner, op klokken 9. Der skal de gå i gang med at lave skole opgaver. Så laver vi et overblik over hvad skal de nå i dag. Og så går de igang. De fleste dage der har deres far så faktisk, ligesom, hvad skal man sige, varetager den opgave, for han har været hjemme og kunne gå til og fra. Og jeg kunne koncentrere mig fuldt ud om mit arbejde. Og de dage hvor han har været afsted, jamen så sidder jeg sammen med dem og arbejder og så... Så sidder vi og arbejder sammen. Ja. Så har de haft, lavet lektier eller hvad man skal sige til... 12 tiden eller sådan noget. Et tidspunkt på hvor meget der var, og så har vi haft en aftale om - nu har det også været fedt vejr. At så skulle de gå ud og få noget frisk luft og gøre noget aktivt. Og det har de gjort. Og så har vi kunne lave noget om eftermiddagen sammen.

Devin: Det lydder da meget hyggeligt.

Emma: Det er det egentligt oss'.

Devin: Hvor meget er de selvkørende, de her opgaver børnene har fra skolen?

Emma: Det er meget meget forskelligt synes jeg. Min datter som går i første klasse der synes jeg. Der har vi faktisk selv, syntes vi, skulle opfinde lidt nogle ting hun skulle lave. Der har ikke været lige så meget og så bliver det jo sådan at der selvfølgelig er forskel på når man går i første klasse og når man går i femte klasse. Men der kan også blive stor uenighed hvis den ene skal sidde i en time og den anden skal sidde i fem, ik? Så der har vi så... Måske også ud fra et princip om, at hvis man skal være væk fra skole i rigtig lang tid så får man også nogle rigtig dårlige vaner så det er rigtig fint at man har en hverdag hvor man laver nogle ting. Så vi har haft nogle ting vi har fundet på. Blandt andet har min datter som går i første skrevet en historie hver dag som hun har sendt til sin tante. Og så har hun ligesom kunne give feedback på den for der kommer en eller anden respons tilbage. For ellers føler børnene også lidt at de sender noget ud i et sort hul. Det

bliver sådan en lille smule meningsløst for dem. For den store der har nogle opgaver været... Hvad skal man sige. Hvor han har kunne køre med dem selv. Og andre har været. Også dér hvor vi har måtte sige "det der kan du simpelthen ikke lave". Han har blandt andet i tysk fået materiale ud der bare hedder fra femte til syvende klasse. Han går i femte. Han har haft tysk i et halvt år og skulle sidde og læse om korsfæstelse og sådan noget. Vi har det sådan lidt... Det kan han jo ikke. Efter et halvt år, det kan simpelthen ikke lade sig gøre. Så der har vi været ud at finde materialer og selv, ligesom sige, okay vi gør det lige på en anden måde. Det her kan ikke lade sig gøre. Så man kan sige, de er jo selvkørende et stykke hen af vejen men de har også brug for støtte og de har også skulle lære nye ting. Ny matematik og ny grammatik for at kunne udvikle. Kan man sige ja. Det kræver selvfølgelig støtte fra forældre.

Devin: Så I er ret meget med til at rammesætte det?

Emma: Ja.

Devin: Hvor længe har I egentlig været hjemme? Hvornår startede jeres karantæne?

Emma: Vores karantæne startede... Hvad fa'en hed det, da hun var i fjernsynet onsdag aften.

Devin: Nu skal jeg også selv huske det... Var det ikke 12. Marts, torsdag aften?

Emma: Ja det tror jeg. Og de blev så faktisk hjemme fredag.

Devin: Okay, så I var med fra begyndelsen af?

Emma: Ja så vi startede bare da det var. Det var faktisk sådan at min søn, lige da det skete, havde influenza og var syg derhjemme. Og det var min mand også så vi blev bare enige om "nåh, det er så også lige meget, så bliver vi bare." Så der ikke nogen grund til at sende dem afsted. Så vi startede da det hele det ligesom gik i krig.

Devin: Hvad har været den største udfordring eller forandring for jeres hverdag?

Emma: I bund og grund har det jo nok været det her med at finde en struktur for børnenes skole, så de får lavet noget samtidig med at vi ikke bliver alt for uvenner. Fordi selvfølgelig er det også sådan at en ting er når man sidder oppe i skolen og skal lære noget og tager imod beskeder fra lærerne. Det er noget helt andet når det er forældrene der siger tingene. Det bliver man sgu lidt mere irriteret over. Så at finde en struktur børnene har kunne acceptere og have det godt i. Og så synes jeg faktisk en af de største udfordringer det er nok noget af det der er kommet lidt senere. Det er der med at og lave en forskel fra hverdag til weekend eller til ferie. At børnene kan mærke at nu har vi faktisk ferie og alt den glæde der egentlig kan følge med det når man går rundt derhjemme hele tiden. Det synes jeg faktisk har været lidt svært

Devin: Du snakkede om før at det der fyldte mest i dit hoved før var, om "vi er der nok for børnene". Nu er i der jo rigtig rigtig meget. Hvordan har det ændret sig?

- Emma: Nu sidder jeg jo rigtig meget på mit kontor arbejder og jeg kan egentlig stadigvæk sagtens sidde der inde og tænke... Ah, burde jeg nu bare lægge det her lort og så gå ind og være sammen med ungerne og få lavet de lektier der skulle laves og... Så var det det. Så jeg syntes da egentligt stadigvæk det fylder. Men men... Men det fylder da mindre. Så kan man sige... Bekymringer om at man... Så kommer bekymringer om børnene, hvordan børnene trives i det her, til at fylde mere. Hvor meget de forstår. Og hvor bekymrede de egentlig bliver i forhold til alle de her ting, og der er jo rigtig mange ting der... Rigtig mange ting bliver aflyst. Min datter har lige haft fødselsdag - børnefødselsdag blev aflyst og alle de her ting som fylder rigtig meget for børn. Hvordan man får håndteret og at det... At vi stadigvæk trives og har det godt og ikke går rundt og er kede af det.
- Devin: Det er jo også en svær udfordring. Jeg vil gerne høre om hvor mange rutiner der er blevet sat ud af spil - nu snakker du om en børnefødselsdag der er blevet aflyst, men om der andre... Ja det er så en langtids rytme med et år, men også sådan mere hverdagsagtige rygter der har ændret sig?
- Emma: Det er der, der er rigtig mange rytmer. Jeg kiggede på min datter den anden dag og siger til hende: Gud, hvornår har du egentligt sidst været i bad? Altså, egentlig ikke fordi - selvfølgelig har hun jo været i bad ik? Men den der med at man har en fast rytme hvor man tænker egentlig ikke så meget over det. Og sådan nogle rytmer de er der bare måske ikke på samme måde. Man glemmer det lidt. Og rytmen omkring morgenen. Vi står op. Vi spiser morgenmad og vi tager af sted alle sammen. Den er jo også helt anderledes. De får egentligt lov til at sove nogenlunde til de vågner og så går de i gang. De vågner så ikke så sent så det er ikke nogen udfordring men... Det er bare noget andet. Strukturen omkring aften, hvor man skal tidligt i seng. Den stille og roligt så bliver den også skubbet lidt fordi nåååh ja, det er egentlig også ligegyldigt. De kan sove ikke. Så mange af de der faste rutiner er egentlig taget ud af spil. Også i forhold til deres fritidsaktiviteter som de jo ikke går til mere. Hvordan. Ja deres sport. Hvordan får man sat noget andet ind i stedet for bare at sidde foran computeren og glor. Så de faktisk får bevæget sig. Mange hverdags strukturer er anderledes.
- Devin: Er der kommet nogle nye rytmer eller rutiner ind i stedet for?
- Emma: Jaeh, det synes jeg bestemt der er. Jeg tror at den første uge var lidt mere kaos agtig. Blandt andet om morgenen for at finde ud af hvordan skulle vi gøre det bedst. Der valgte vi jo også, som jeg sagde tidligere, at lave et skema. Som at sige klokken ni går vi i gang og vi sidder sammen og spiser morgenmad. Hvert fald, børnene og deres far, eller mig hvis han var på arbejde, så vi sidder sammen og får snakket om hvad skal vi gøre hvad er planen for dagen. Og så går dagen ligesom i gang. Og så er der lidt mere fri leg om eftermiddagen.
- Devin: Så, der er egentligt ret meget gentagelse - at I har fundet en ny måde at få struktur på formiddagen og så er det mere vekslende om eftermiddagen?

- Emma: Ja så kan man sige der bliver jo også en eller anden form for struktur på en eftermiddag i form af at man... At vi har et fokus på at sige så er det om eftermiddagen at de skal have bevæget sig så vi skal have lavet noget aktivitet hvor vi enten går en tur eller hvor vi spiller eller altså hvor vi gør noget hvor vi får bevæget os så vi ikke. Så vi ikke bare sidder stille og roligt og får form som en stol.
- Devin: Der er egentligt... Der er en god gentagelse...
- Emma: Ja.
- Devin: ...Nogenlunde i den her hverdag i får lavet. Så lige en snak om arbejde et øjeblik. Hvor meget i din hverdag. Sådan når du ikke sidder med arbejde fylder dit arbejde stadig dit hoved?
- Emma: Det fylder desværre rigtig meget. Qua det arbejde jeg har så sidder jeg jo med børn der går i skole mest på specialskoler. Og STU. Altså Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse og sådan noget. Og der opstår jo rigtig mange spørgsmål i forhold til corona og alt det her med. Hvad gør vi så nu. Hvordan skal vi håndtere det her. Forældre der bliver bekymrede for eksamener og hvordan de kan gøre det ude i fremtiden er alle de her ting... Og det fylder faktisk også når jeg lukker computeren, altså tankerne i forhold til... Ja hvordan fanden gør vi det. Så jeg synes egentlig det fylder.
- Devin: Det... Det kan jeg også sige det er du ikke alene om. Men de typer opgaver du har, er de typisk her og nu opgaver eller er det mere langsigtede fordybelse opgaver og hvad man kan kalde det?
- Emma: Jeg har meget typisk her og nu opgaver.
- Devin: Er det også før Corona men også nu?
- Emma: Ja, det faktisk generelt synes jeg. Så har jeg nogle få opgaver der sådan er lidt mere på lang sigt og jeg havde nok forestillet mig, da vi blev sendt hjem at det kunne være jeg kunne nå nogle af de opgaver der var på lang sigt. Og der, der er jeg bare blevet klogere og der er kommet lidt flere af her og nu opgaverne og mange flere spørgsmål.
- Devin: Hvor meget er du selvstændig i dit arbejde, og hvor meget har du noget hvor du enten skal samarbejdet eller koordinere med andre eller er underlagt en anden?
- Emma: Jeg skal sådan set hele tiden koordinere med andre. Jeg sidder som en del. Hvad skal man sige. Af det team i kommunen der visiterer til skoletilbud. Det kan jeg ikke gøre selv så jeg skal hele tiden samarbejde med PPR Pædagogisk Psykologisk Rådgivning om med rådgiverne for børn og familie om hvor børn skal placeres. Børn med særlige behov. Jeg er hele tiden afhængige af at skal koordinere - hvilket VIRKELIGT ikke er særlig nemt, når man sidder sådan her.
- Devin: Jeg skulle til at sige, at det lyder som om du egentligt kunne gøre det meste på dit kontor på dit arbejde, men der er stadig nogle udfordringer i forhold til det her?

- Emma: Det foregår rigtig meget over telefon og rigtig mange mails. Og tingene tager lidt længere tid fordi man er nødt til at vente på svar.
- Devin: Hvis du skal se frem en uge. Nu er der sket noget, siden vi har planlagt det her er der sket noget nyt i planerne igen. Men hvis du skulle se en uge frem kan du så forestille cirka hvordan hverdag kommer til at se ud. Nu skal jeg også lige selv huske hvad for en uge dag vi sidder på nu...
- Emma: Det er onsdag.
- Devin: ...Onsdag om en uge?
- Emma: Altså uden at tænke på de nye ting der lige er kommet frem. Tænker du?
- Devin: Det kommer jeg også ind i det.
- Emma: Det gør det jo fordi at jeg jo ved at onsdag i næste uge. Der. Der skal mine børn potentielt i skole. Så bliver det anderledes. For mig, der skal jeg sidde herhjemme på min pind, ligesom jeg har gjort tidligere, så man kan sige for mig ændrer det sig ikke så meget. Men min mand og mine børn skal ud af døren. Og det havde jeg måske ikke set komme for tre dage siden, da havde jeg nok tænkt at efter påskeferien ville det være det samme som før påskeferien.
- Devin: Det lyder som om der er ret meget... Ja det er også fordi det er ramt lige nu. Men det lyder som om du stadig har en god fast ide om hvordan din hverdag så kommer til at se ud selv om den ændrer sig pludselig?
- Emma: Det har jeg oss'. Min arbejds hverdag vil, lige nu som det ser ud, komme til at være herhjemme. Og så. Ja så ved vi jo ikke hvad der sker på sigt men det er sådan det ser ud lige nu. Største ændring det bliver det at børnene skal ud af døren. Og der har vi. Der kan sige, det har vi ligesom herhjemme haft en kort snak om, hvordan er det så vi strukturere os ud af det. Hvad giver bedst mening for børnene. Den lille, skal hun i SFO eller skal hun gå hjem efter skole. Hvordan. Hvordan strukturere vi så det så det bliver bedst muligt for alle.
- Devin: Ja? Og du behøver ikke fortælle mig alle detaljerne her, men du føler du har kommet en løsning på det her?
- Emma: Ja det synes jeg. Planen er jo selvfølgelig at vi følger de retningslinjer der nu engang er, så skal de jo i skole. Og så skal de jo gøre det som... Som der så er planen oppe i skolen. Og de skal ikke i SFO. Det synes jeg. Jeg tror vi begge to er enige om at det synes vi måske ikke helt taler ind i de retningslinjer, og jeg er derhjemme og jo arbejder. Så de kan godt gå hjem efter skole. Og så skal vi have lavet en hverdag, igen jo, hvor de... Hvor de bevæger sig om eftermiddagen, hvor de laver nogle andre ting. For de kan jo stadigvæk ikke gå til sport. Man kan sige. Der er jo noget, nu kommer de så til at se deres venner i skolen. Det er rigtig fint. Det er det positive ved det fordi der er selvfølgelig en udfordring i at de altså socialt bliver lukket af når de, når de er

herhjemme. Vi har ikke haft givet lov til at man havde legeaftaler og sådan noget. De har været herhjemme selv. Altså heldigvis haft hinanden kan man sige og har også spillet Fortnite og talt med andre, men de har ikke haft legeaftaler.

Devin: I forhold til dig selv når du sætter dig ned ved computer om dagen, har du så en idé om hvad du skal lave og hvilke opgaver der ligger for, eller er det meget vekslende?

Emma: Jeg har altid en plan. Det er sjældent jeg når hele min plan fordi der er noget der dukker op. Men jeg har en god ide om hvad jeg tænker jeg skal nå.

Devin: Det lyder som om der er ret meget forudsigelighed i hverdagen alligevel. På trods af alt det her?

Emma: Ja det tror jeg vi har valgt at prøve at skabe. Ud fra at, selvfølgelig, altså jeg har selv et behov for det, det kan man sige det skinner jo igennem. Jeg vil gerne vide, og sætte et skema op... Og det er også det vores børn er vant til så et eller andet sted så har de et behov for at vide hvordan er det, sådan cirkus, det her det ser ud. Ellers så er min fornemmelse i hvert fald at det skaber en hel del utryghed. Og det vil jeg rigtig gerne undgå. Så ja der er sådan en rimelig forudsigelighed og en rimelig struktur lagt ud over. Men det er ikke sagt at... Det skrider også en gang imellem og så kommer vi til at gøre noget andet. Men der er en plan.

Devin: Hvis I har... I hele den her proces har I fået hjælp fra nogle andre til at få hverdagen til at hænge sammen?

Emma: Nej, ikke som sådan. Min, altså Gabriels mor og far, min bror og hans kone har været rigtig søde til at læse børnenes skole opgaver og give noget feedback og skrive sms'er og altså de der hygge ting, at man føler man stadigvæk ser hinanden - de er ret tæt knyttet til dem. Så det har været rigtig vigtigt. Så den deres sociale del i forhold til dem har de været rigtig gode til at hjælpe med. Omkring min datters fødselsdage hjalp de til - vi lånte deres sommerhus for at hun skulle have en særlig dag. Så vi tog i sommerhus i weekenden i stedet for. Så på den måde, kan man sige, så har de hjulpet rigtig meget. Men bedste... Altså, vores to bedsteforældre er jo ældre og dermed mere sårbare så der har vi ikke rigtig hverken villet eller haft behov for at hellere søge hjælp.

Devin: Og plejer de jo være nogen I ser mere?

Emma: Ja, mormor bor i byen og hende ser de flere gange om ugen. Hun kommer rigtig ofte her eller de kommer hos hende, cykler ud til hende. Hun har så været i, de første 14 dage var hun i karantæne fordi hun kom hjem fra Spanien. Så der var hun helt lukket af, ik. Såeh. Nu har de været ude og stå på hendes gårdsplads og så har hun kunne åbne vinduet og så har de kunne snakke sammen.

Devin: De har kommunikeret med hende stadigvæk, men så på afstand.

Emma: Det har de. Så. Men ja det er en stor ændring for dem, og for os i det hele taget ik'? At vi plejer at kunne hjælpe hinanden rigtig meget på den front.

- Devin: I forhold til arbejde, er der også et socialt netværk der du kan have støtte fra?
- Emma: Ja det er der bestemt. Vi skulle faktisk have været, min kollega jeg skulle have været i Malmø på shoppetur. En af de første weekender hvor der var... Lukket ned. Så det kom vi ikke. Vi har kørt Messenger gruppe hver dag hvor vi skriver Go morgen til hinanden og ja bare sådan nogle små beskeder i løbet af dagen alle sammen, bare sådan for at holde kontakten. Jeg har sådan ligesom to kollega grupper kan man sige, de administrative medarbejdere i den afdeling jeg sidder og så konsulenterne. Og konsulenterne, der har vi chattet i teams faktisk. Ja bare for at holde et eller andet socialt samvær med hinanden. Kontakt.
- Devin: Er det også et sted hvor det bare socialt eller er det også "Jeg har problemer med den her opgave"?
- Emma: Så har det meget været på mails faktisk, vi har holdt, det der har vi holdt meget sådan... Bare sludren og socialt.
- Devin: Det er dejligt at have begge ting.
- Emma: Ja.
- Devin: Så skifter jeg lige over til en anden vinkel, hvilket er: Hvad synes du om staten og dit arbejds håndtering af hele den her situation. Også skolernes, i dit tilfælde.
- Emma: Jeg har faktisk været positivt overrasket og synes faktisk at man langt hen ad vejen har... Har gjort et rigtig godt stykke arbejde. Man har fået meldt ud i god tid. Man har taget det seriøst. Den sidste udmelding i forhold til at børnene skal i skole. Og at det er lagt så meget op til kommunerne at finde den rette løsning og hvordan de vil gøre det, det bekymrer mig. Min oplevelse, nu, arbejder jeg jo selv i kommunalt regi kan man sige, og min oplevelse. Min oplevelse er at når kommunerne får ansvaret for at planlægge den her slags ting så kommer det meget hurtigt til at handle om den billigste, nemmeste løsning. Det bekymrer mig rigtig meget, for det tror jeg også det kommer til den her gang. Der er ofte behov for at staten lægger en skarp linje ned. De har lavet nogle retningslinjer og det synes jeg faktisk også er rigtig rigtig godt. Også i forhold til denne her skole åbning. Men jeg bliver også nødt til at sige at når jeg ser de retningslinjer så tænker det er jo mennesker der aldrig har sat deres fod i en skole eller en daginstitution. Det der kan jo ikke lade sig gøre.
- Devin: Som hvad?
- Emma: Men som at man i vuggestuerne skal have huske at vaske legetøjet to gange om dagen. Samtidig med at dem der er svage, personaler, de må jo ikke komme. Normeringerne er i forvejen mega ringe. Det kan ikke lade sig gøre, det er der ikke personale til. Deres antal kvadratmeter som børnene skal have, det har de fordoblet. Men institutionerne er jo for helvede ikke blevet større. Så hvordan fanden skal de. Hvordan skal man gøre det? Hvordan skal man få den ekstra plads? Og så den der er tanke om at børn stadigvæk skal holde to meters afstand. Det gør børn bare ikke. At der er ikke nogle børn der gør det

kan vi ikke kræve af dem, det slet ikke i deres natur. Det ville være unaturligt. Og som voksne der arbejder med børn. Nu er jeg selv uddannet pædagog oss' men som voksne der arbejder med børn. Det kan man ikke gøre på to meters afstand. Vi kan ikke opretholde det for børnene. Og vi kan ikke trøste dem vi kan ikke være der for dem. Vi kan ikke udføre vores arbejde på to meters afstand - det kan ikke lade sig gøre. Så på den front så bekymrer retningslinjerne mig. Jeg kan sagtens se at vi er nødt til at sætte i gang et sted, og skal vi have Danmark i gang. Jamen så er vi også nødt til at få børnene i daginstitutioner og skoler, fordi ellers så kan... Så kan forældrene ikke komme på arbejde. Men og forestille sig at vi kan rette os efter de retningslinjer. Det er meget svært for mig at se.

Devin: Men I vælger stadigvæk at sende børnene afsted og er okay med at følge de retningslinjer, selvom du er kritisk overfor dem?

Emma: Med mindre at der bliver sagt at dem der kan holde børnene hjemme skal gøre det - så holder jeg mine børn hjemme. Men men... Men hvis retningslinjerne er at vi skal sende vores børn af sted fordi det er det der giver mening for Danmark i forhold til også at skabe en ny immunitet og hvordan det ellers kan være jamen så sender jeg da mine børn i skole. Jeg skal ikke kæmpe med ekstra fravær og alt muligt andet fordi de bliver hjemme. Hvis det er det der giver mening så det... Så retter vi selvfølgelig efter det men... Med en fornuftige kritisk holdning til det, vil jeg sige.

Devin: Men nu du snakker om det der giver mening, du synes... Giver det mening for dig?

Emma: Hmmm! Ej jeg synes den er enorm dobbelt fordi jeg jo... Altså jeg kan sagtens se at man er nødt til at prøve noget, man er nødt til at prøve at få Danmark i gang - og få verden i gang. Der er jo rigtig mange penge på spil i det her. Og set i et større hele... Eeeh, så kan jeg jo godt se at børnene er nogle af dem vi skal have i gang først for at møllen ligesom kan begynde at dreje igen. Men jeg synes at det bliver gjort på et grundlag hvor jeg tænker det... Det er det forkert grundlag hvis grundlaget er. Ah men forældrene kan såmænd heller ikke klare det. Vi er også nødt til at sætte i gang nu. Det synes jeg er forkert grundlag hvis ikke det... Det skal give mening fordi at vi er på et sted i denne her corona krise hvor det giver mening at vi gør sådan her for at få børnene i gang, for at stoppe den her virus, så er jeg helt med. Jeg syntes bare ikke helt det er det der er grundlaget.

Devin: Jaeh, det er en god kritisk tilgang i hvert fald. Så har jeg lige en sektion der bliver lidt mere interaktivt.

Emma: Ja?

Devin: Nu skal vi se om vi kan få teknikken til også at arbejde med mig for en gangs skyld. Ja, det har været en sjov udfordring indtil videre.

Emma: Det kunne jeg forestille mig.

Devin: **Sætter grafen op og introducerer den som samme måde som i tidligere interviews**
Så aller først, hvor ville du placere din hverdag før corona her?

Emma: Jamen jeg er jo nok ovre i gentagelse og repetition. Og samarbejde, tænker jeg.
Sådan et eller andet sted i midten der.

Devin: Sådan et sted her i midten mellem repetition og samarbejde? Det lød som om du stadig var ret selvstændig i din hverdag, men du koordinerer stadig med rigtig mange andre? Så det er mere samarbejde end det er underlagt andre, ik?

Emma: Altså man kan sige at jeg sidder alene i den afdeling jeg sidder i, så mine arbejdsopgaver er mine arbejdsopgaver alene. Jeg har ikke andre der laver de samme arbejdsopgaver som mig. Men jeg er bare hele tiden afhængig af at samarbejde med folk der laver nogle andre ting i den forbindelse. Så på den måde samarbejde, så det er sådan lidt svært fordi, i virkeligheden er jeg jo vældig alene, i og med at jeg sidder selv og er alene med opgaverne. Jeg er bare hele tiden afhængig af andre.

Devin: Det er en af de udfordringer jeg har set indtil videre, den om det er underlagt eller samarbejde. Men det lyder også som, at hvis vi ser det i et helt hverdagsperspektiv, at din hverdag med din ægtefælle er det også meget samarbejde, at I hænger sammen?

Emma: Ja, det gør vi bestemt.

Devin: Så det giver mening.

Emma: Ja.

Devin: Så hvor tror du at lige nu, hvor vi er i corona, at du ville ligge i denne her?

Emma: Jamen... Der er sgu' ikke så stor forskel, tror jeg?

Devin: Er det det samme?!

Emma: Det er sgu' lige før. Det er selvfølgelig nogle andre gentagelser... Og samarbejdet er jo også anderledes. Men i princippet. Er det det samme.

Devin: Sjovt. Så det er også sådan et sted i mellem de to...

Emma: Ja. Det tror jeg at jeg vil sige, at det er meget det samme. Bare på... På en anderledes måde.

Devin: Men du ville ikke rykke den op eller ned eller...?

Emma: Altså der er selvfølgelig en lille smule... Altså der er færre gentagelser så det kan være at man skal rykke den lidt mere ind mod midten. Der er selvfølgelig noget der er sådan, lidt mere frit, i og med at man ikke skal ud af døren.

Devin: Og det du snakkede om med senere aftener, senere morgener?

Emma: Ja, præcist. Og det er jo heller ikke de samme... Man kan sige børnene de går til håndbold og så går de til gymnastik og så går de til – det gør de jo ikke, den ene dag går de en tur, den anden spiller man fodbold i haven. Det er jo også noget mere forskelligt end en fast hverdag ville være.

Så på den måde så er gentagelserne ikke helt lige så meget. Det er de om formiddagen når de laver skoleting, kan man sige.

Devin: Man kan sige at der stadig er noget variation i opgaverne måske?

Emma: Det er der jo. Det er der bestemt.

Devin: Så cirka samme mængde samarbejde, men med lidt mere veksling i det.

Emma: Jaah, det tror jeg.

Devin: Hvor tror du, hvis du helt selv kunne vælge at dit ideelle område ville være?

Emma: Jamen så er jeg bestemt nede i samarbejde. Og så vil jeg måske være lidt mere mod midten. Lidt mere veksling i opgaverne.

Devin: Så hvis jeg laver... Hvis jeg laver sådan en cirkel?

Emma: Det er så fint!

Devin: Midten der agtigt – eller vil du have den op eller ned?

Emma: Lille smule ned faktisk. Sådan.

Devin: Så din hverdag er faktisk relativt tæt på din ideel, faktisk?

Emma: Ja.

Devin: Er din hverdag blevet tættere på det du egentligt helst ville have, her under corona?

Emma: Det ved jeg sgu ikke... Det skal siges, jeg har haft det job jeg har nu i fem måneder. Så allerede der kan man sige der er jo sket noget nyt. Neej det tror jeg egentligt ikke, det er ikke sådan at jeg tænker at det er helt forfærdeligt at sidde herhjemme og arbejde, at det slet ikke kan lade sig gøre. Det har jeg det faktisk fint med. Men jeg savner lidt at komme ud på min arbejdsplads, tingene bliver lidt mere problematiske. Det er nemmere at samarbejde når man er sammen, end når man skal sidde hver for sig. Så nej det tror jeg egentligt ikke jeg tænker.

Devin: Det er sjovt, for når man sætter det op her på grafen så ser det jo ud som om du er kommet tættere på det du helst ville ha?

Emma: Det er faktisk rigtigt.

Devin: Det er også begrænsningen ved grafer nogle gange.

Emma: Jo men det er... Altså... Man kan sige det her med at der sker nogle nye ting, det kan jeg egentligt meget godt lide, at det ikke er det samme altid, det syntes jeg er ganske interessant. Og jeg har det egentligt også fint med at være en lille smule mere selvstændig. Men i princippet kan man sige at, i forhold til min arbejds hverdag så er jeg ikke mere selvstændig end jeg har været når jeg har siddet ude på mit kontor. Det er meget det samme. Det er bare mere bøvlet at være afhængig af andre end det er når man sidder tæt på hinanden, for jeg er stadig lige afhængig af dem.

Devin: Har du nogle forhåbninger om at det bliver tættere på din idéel - det sjove her er, at det ser ud som om du egentligt er ret tæt på dit ideel som det er men du siger at det er typen af opgaver?

Emma: Selvfølgelig har jeg en forhåbning... Omkring det, kan man sige. Jeg har en forhåbning om at jeg kan blive en lille smule mindre afhængig af min samarbejdspartner. Klare flere ting alene. Det har jeg en forhåbning om. Det kan godt frustrere mig rigtig tit. Så det arbejder jeg bestemt også frem imod – og det er også noget af det jeg sidder og bøvlver med her. Så ja, det har jeg da en forhåbning om.

Devin: Har du også en fornemmelse for om det er muligt at nå derhen du gerne vil være?

Emma: Jaaaeh. Det tror jeg egentligt det er. Måske er det ikke muligt i det her job, det ved jeg ikke rigtigt.

Devin: Føler du at der er noget du kan gøre for at gøre hele din hverdag mere balanceret, ideelt set? I forhold til det du gerne vil ha'?

Emma: Altså i forhold til under corona krisen eller bare generelt?

Devin: Lad os sige... Begge dele?

Emma: Ja. ****Griner**** Jamen generelt så har jeg et rigtig stort ønske om at blive bedre til at ligge mit arbejde fra mig når jeg har fri. Og lade det fylde mindre så min familie kan fylde mere. I min fritid. Jeg har en svær tendens til at blive siddende når jeg skulle have gået kl. Halv fire, så får jeg kigget på uret og tænker "Fuck it!" og så løber jeg ud af døren. Det vil jeg rigtig gerne blive bedre til. Og man kan sige, det er noget nemmere når man sidder herhjemme! Så er der nogen der banker på døren. Og det er i virkeligheden rigtig fint.

Devin: Du får lidt hjælp til at lave den afgrænsning du gerne selv vil?

Emma: Ja.

Devin: Det er jo meget rart. Nu har jeg slukket for den her skærm igen. Hvordan er det at snakke om din hverdag på den her måde og se det på den måde?

Emma: Man får et nyt blik på hverdagen, kan man sige. Jeg egentligt at jeg tænker at det nok er mere struktureret end jeg sådan lige har tænkt. Jeg har ikke tænkt det ind i så store... I det store billede. Jeg har nok bare været meget fokuseret på at få hverdagen til at fungere bedst muligt. Så det er meget sjovt at se det udefra. Og se hvor struktureret man ser ud.

Devin: Ja du lyder ret tjekket. ****Begge griner****

Emma: Det tror jeg ikke altid at vi lige tænker at vi er.

Devin: Ja, næste spørgsmålet minder meget om det andet: Har du nye overvejelser på grund af det her?

Emma: Jeg tror meget egentligt at vores overvejelser går på det her med... Netop i forhold til det her med at nu skal de egentligt i skole, der kan vi mærke, der er vi begge to sat lidt på prøve i forhold til hvad vi syntes - altså hvad baggrunden for det er, og syntes vi egentligt det er rimeligt eller syntes vi ikke at det er... Er en god løsning. Og der vi haft, der har været mange... Fordi vi man er så dobbelt i det. Og jeg ved for helvede ikke hvad der er bedst, jeg er ikke læge. Jeg har jo bare en holdning til mine egne

børn og mit eget liv. Så der er egentligt nok. Der er nogle overvejelser der. Så der tror jeg generelt vi ser os som værende enormt privilegerede. Vi er begge to kommunalt ansatte, vi har begge to vores jobs, vi har begge to haft løn. Jeg har kunne arbejde fuldt ud, min mand har kunne arbejde langt hen af vejen og har fået fuld løn for det. Og vi står ikke overfor en fyring eller overfor at miste vores jobs, så på den måde så får man en nyfunden... Altså man føler sig privilegeret at man egentligt har så meget, når man kan se at så mange andre får så store problemer.

Devin: Det er også en god tanke... Så det er egentligt de spørgsmål jeg havde, så er det kun hvis du har noget hvor du tænker "ej det fik jeg ikke mulighed for at sige"?

Emma: Nej det tror jeg ikke. Jeg tror at man tænker at man bliver enormt påvirket af sociale medie ri den her tid også, og det kan være... Det kan godt være problematisk nogle gange. Jeg kan undres over den negativitet der kan ligge i – jeg er blevet ringet op rigtig mange gange i den her periode og få at vide "det må være svært med to små børn, I må godt nok ha' det hårdt!" Hvor jeg sådan har tænkt... Nej, det er jo ikke – i forhold til så mange andre har vi det jo ikke hårdt, og jeg får muligheden for at se mine børn markant mere end jeg gør til hverdag, hvilket jo er positivt. Så man kan vælge at ta' det fokus man selv vil. Du kan gå grundt og blive en gammel sur kælling eller også kan man vælge at prøve at se på det positive. Og jeg forundres over hvor mange der har brug for at være gamle sure idioter.

Devin: Det er lige det jeg sidder og arbejder med, hvordan lidt ens egen indstilling kan påvirke... Det er sjovt.

Emma: Præcist. Det er der lidt, ik? Der syntes jeg bare... Vi snakkede med nogen den anden aften, da statsministeren havde været på, der var der nogle venner der skrev "Jeg åbner champagneflaskerne, for nu skal børnene i skole, så kan jeg få lov til at arbejde!" hvor et andet vennepar var vildt forargede over at det overhovedet kunne lade sig gøre, og når nu de have fortalt deres børn hvor farligt det her corona det var, hvor jeg sådan sad og tænkte; Jeg håber da virkeligt ikke at du har lært dine børn at være bange for det, det... Det var måske ikke det der var meningen. Og lige frem at springe champagnepropperne, der syntes jeg måske også at det var lidt meget. Så det er bare meget sjovt hvor stor forskel der er og hvor stor betydning den indgangsvinkel den får på en hverdag.

Devin: Sådan helt praktisk, hvor gamle er dine børn

Emma: Nu skal jeg lige tænke... Min søn er 11, fylder 12, og min datter er lige fyldt 8.

Devin: Tror du deres alder har gjort det nemmere? Nu sagde du også at du har en ret positiv indstilling til det generelt.

Emma: Øh... Jeg er glad for at jeg ikke har børnehavebørn! Så det tror jeg faktisk, det at de på mange punkter er selvhjulpne, langt hen ad vejen, det gør jo at jeg faktisk kan arbejde mens de gør noget andet, har helt klart nogle større muligheder i forhold til at få en hverdag med arbejde derhjemme til at fungere. Fordi at jeg også kan forklare dem "nu er døren lukket, det er fordi mor snakker i telefon og I kan ikke åbne den, medmindre der er nogen af jer der er ved at dø." Så er det sådan det er – og det kan de sagtens forstå. Så det er klart en fordel. Sammentidigt er de også så tilpas små at hele deres sociale liv går ikke i stykker fordi de er væk fra deres venner i en periode. Hvor når de bliver lidt ældre så bliver det en rigtig stor udfordring. Det kan godt være at de kan passe alle deres skoleting selv, men så

bliver der en udfordring i... I den del af det, for dem. Så jeg er sikker på at børnenes alder har betydning. Og vi har også mulighed for at aktivere dem. Med den alder de har.

Devin: Og det lyder som om I bor et sted hvor I sagtens kan gå ud og være udenfor uden at i løber ind i en masse andre mennesker. Jeg sidder på Østerbro, det er lidt et problem.

Emma: **Nikker** Det kan vi sagtens. Uh ja, det er ikke så nemt at finde et sted hvor der ikke er mange mennesker.

Devin: Der er rigtig mange mennesker hele tiden.

Emma: Det kan jeg godt forestille mig. Ej ja, vi har faktisk også boet i København og vi har flere gange i den her periode snakket om at lige her, der er det altså rigtig rart at bo med hus og have og lige ned til vandet. Så det er en fordel.

****Afrunding og slukker for optagelsen. ****